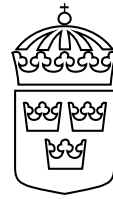

Regeringens proposition

2021/22:113

Extra ändringsbudget för 2022 – Slopad karenstid för stöd vid korttidsarbete, förstärkt evenemangsstöd och andra åtgärder med anledning av coronaviruset samt kompensation till hushållen för höga elpriser

Prop.
2021/22:113

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 3 februari 2022

Magdalena Andersson

Mikael Damberg
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I denna proposition lämnar regeringen förslag till ytterligare åtgärder med anledning av spridningen av sjukdomen covid-19. Propositionen innehåller även vissa andra förslag som är en följd av oförutsedda händelser och där det finns särskilda skäl att skyndsamt vidta åtgärder.

I propositionen föreslås vissa ändringar i lagen (2009:99) om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall. Det föreslås bl.a. att Skatteverket efter ansökan får förlänga anståndstiden med ytterligare som längst 24 månader efter att den tidigare maximala anståndstiden har upphört. En sådan förlängning förutsätter dock bl.a. att Skatteverket samtidigt beviljar en avbetalningsplan. Lagändringarna föreslås träda i kraft den 7 mars 2022.

I propositionen föreslås även att karenstiden i lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete tillfälligt slopas. Den föreslagna ändringen innebär att även den arbetsgivare som mottagit stöd för korttidsarbete under perioden mars 2020–september 2021 kan beviljas stöd om kraven i övrigt är uppfyllda. Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 april 2022 och upphöra att gälla den 1 januari 2024.

Slutligen innehåller propositionen förslag till ändringar i statens budget för 2022. Bland annat föreslås att medel tillförs för en tillfällig elpriskompensation till hushåll med hög elförbrukning för perioden december 2021–februari 2022 samt medel till utökade stöd till företag och organisationer.

1	Förslag till riksdagsbeslut	4
2	Lagförslag	6
2.1	Förslag till lag om ändring i lagen (2009:99) om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall	6
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete	9
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (2022:000) om ändring i lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete.....	10
2.4	Förslag till lag om ändring i lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete	12
3	Ärendet och dess beredning	15
3.1	Skäl för ändringar i statens budget och förkortad motionstid.....	15
3.2	En ytterligare förlängning av anståndstiden för att möjliggöra avbetalning av tillfälliga anstånd	15
3.3	Tillfälligt slopad karenstid för stöd vid korttidsarbete	16
4	En ytterligare förlängning av anståndstiden för att möjliggöra avbetalning av tillfälliga anstånd	17
4.1	Befintliga regler om tillfälliga anstånd.....	17
4.2	En möjlighet till avbetalning under en ytterligare förlängd anståndstid ska införas	18
4.3	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	25
4.4	Konsekvensanalys	25
4.4.1	Befintliga regler samt förslag	26
4.4.2	Syfte och alternativa lösningar	26
4.4.3	Offentligfinansiell effekt	27
4.4.4	Effekter för företag	33
4.4.5	Effekter för myndigheter och allmänna förvaltningsdomstolar.....	35
4.4.6	Effekter för den ekonomiska jämställdheten.....	36
4.4.7	Förslagets förenlighet med EU-rätten.....	36
4.4.8	Övriga effekter	36
5	Tillfälligt slopad karenstid för stöd vid korttidsarbete	36
5.1	Bakgrund och gällande rätt.....	36
5.2	Regler om sammanlagd tid för stöd och om karens	38
5.3	Byte av handläggande myndighet har föreslagits.....	38
5.4	Regeringens smittskyddsåtgärder och beredskap för stöd till företag	39
5.5	Möjlighet till stöd vid korttidsarbete för den som mottagit stöd under pandemin	40
5.6	Jämförelsemånad.....	44
5.7	Ansökan om preliminärt stöd och om förlängning	46
5.8	Avstämning av preliminärt stöd	49
5.9	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	50

5.10	Konsekvensanalys	51
5.10.1	Syfte och alternativa lösningar	52
5.10.2	Offentligfinansiella effekter	52
5.10.3	Effekter för sysselsättningen	53
5.10.4	Effekter för företagen	54
5.10.5	Effekter för kommuner och regioner	54
5.10.6	Effekter för enskilda	54
5.10.7	Effekter för den ekonomiska jämförbarheten	55
5.10.8	Effekter för inkomstfördelningen	55
5.10.9	Effekter för brottsligheten och det brottsförebyggande arbetet	55
5.10.10	Effekter för förvaltningsmyndigheter och de allmänna förvaltningsdomstolarna	55
5.10.11	Förslagets förenlighet med EU-rätten	57
5.10.12	Övriga effekter	57
6	Författningskommentar	57
6.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (2009:99) om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall	57
6.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete	60
6.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (2022:000) om ändring i lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete	60
6.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete	61
7	Ändringar i statens budget för 2022	62
7.1	Ändringar av statens utgifter	62
7.2	Konsekvenser för statens budget	68
Bilaga 1	Sammanfattning av promemorian En ytterligare förlängning av anståndstiden för att möjliggöra avbetalning av tillfälliga anstånd	70
Bilaga 2	Lagförslag i promemorian En ytterligare förlängning av anståndstiden för att möjliggöra avbetalning av tillfälliga anstånd	71
Bilaga 3	Förteckning över remissinstanserna avseende promemorian En ytterligare förlängning av anståndstiden för att möjliggöra avbetalning av tillfälliga anstånd	74
Bilaga 4	Sammanfattning av promemorian Tillfälligt slopad karenstid för stöd vid korttidsarbete	75
Bilaga 5	Lagförslag i promemorian Tillfälligt slopad karenstid för stöd vid korttidsarbete	76
Bilaga 6	Förteckning över remissinstanserna avseende promemorian Tillfälligt slopad karenstid för stöd vid korttidsarbete	83
Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 3 februari 2022		84

1 Förslag till riksdagsbeslut

Regeringens förslag:

1. Riksdagen antar förslaget till lag om ändring i lagen (2009:99) om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall (avsnitt 2.1 och 4).
2. Riksdagen antar förslaget till lag om ändring i lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete (avsnitt 2.2 och 5).
3. Riksdagen antar förslaget till lag om ändring i lagen (2022:000) om ändring i lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete (avsnitt 2.3 och 5).
4. Riksdagen antar förslaget till lag om ändring i lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete (avsnitt 2.4 och 5).
5. Riksdagen godkänner den föreslagna användningen av anslaget 1:6 *Ersättning avseende icke statliga flygplatser* inom utgiftsområde 22 Kommunikationer (avsnitt 7.1).
6. Riksdagen godkänner ändrade ramar för utgiftsområden och anvisar ändrade och nya anslag enligt tabell 1.1.

Riksdagen beslutar att förkorta motionstiden till åtta dagar.

Tabell 1.1 Specifikation av ändrade ramar för utgiftsområden och ändrade och nya anslag 2022

Tusental kronor

Utgifts- område	Anslags- nummer	Beslutad ram/anvisat anslag	Förändring av ram/ anslag	Ny ram/Ny anslagnivå
1	Rikets styrelse	17 423 338	10 000	17 433 338
	6:4 Valmyndigheten	27 000	10 000	37 000
3	Skatt, tull och exekution	12 849 734	80 000	12 929 734
	1:1 Skatteverket	8 222 898	80 000	8 302 898
17	Kultur, medier, trossamfund och fritid	19 619 593	430 000	20 049 593
	12:2 Bidrag till nationell och internationell ungdomsverksamhet	290 680	50 000	340 680
	13:1 Stöd till idrotten	2 486 811	300 000	2 786 811
	13:5 Insatser för den ideella sektorn	48 758	80 000	128 758
21	Energi	3 254 924	7 500 000	10 754 924
	1:12 Kompensation för höga elpriser	0	7 500 000	7 500 000
22	Kommunikationer	76 964 552	126 500	77 091 052
	1:6 Ersättning avseende icke statliga flygplatser	128 813	126 500	255 313
24	Näringsliv	12 104 901	2 144 000	12 498 901
	1:4 Tillväxtverket	663 677	270 000	933 677

Utgifts- område	Anslags- nummer	Beslutad ram/anvisat anslag	Förändring av ram/ anslag	Ny ram/Ny anslagnivå
1:22	Stöd vid korttidsarbete	365 000	124 000	489 000
1:27	Evenemangsstöd	250 000	1 750 000	2 000 000
Summa anslags- förändring på ändringsbudget			10 290 500	

2 Lagförslag

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (2009:99) om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2009:99) om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall

dels att 2, 3, 5 och 9 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 1 c §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 c §

Skatteverket får efter ansökan förlänga anståndstiden med som längst 24 månader efter att den maximala anståndstiden enligt 1 § tredje stycket respektive 1 a § tredje stycket har upphört. En sådan förlängning förutsätter dock att Skatteverket samtidigt beviljar en avbetalningsplan, enligt vilken anståndsbeloppet ska vara avbetalt senast den förfallodag enligt 62 kap. 9 § första stycket skatteförfarandelagen (2011:1244) som infaller närmast efter att anståndstiden upphör.

Ansökan ska ha kommit in till Skatteverket senast dagen före den förfallodag enligt 62 kap. 9 § första stycket skatteförfarandelagen som infaller närmast efter att den maximala anståndstiden enligt 1 § tredje stycket respektive 1 a § tredje stycket har upphört.

2 §¹

Anstånd enligt 1 eller 1 a § ska beviljas om inte särskilda skäl talar emot det. Detsamma gäller förlängning av anståndstiden enligt 1 §

Anstånd enligt 1 eller 1 a § ska beviljas om inte särskilda skäl talar emot det. Detsamma gäller förlängning av anståndstiden enligt 1 §

¹ Senaste lydelse 2021:52.

3 §²

Skatteverket ska återkalla anståndet helt eller delvis om den skattskyldige begär det. Om de skatter och avgifter som anståndet avser har satts ned, får Skatteverket återkalla anståndet i motsvarande mån.

Skatteverket får även återkalla anståndet helt eller delvis om

1. den skattskyldige har näringsförbud eller är försatt i konkurs,
2. beslutet om anstånd är felaktigt och felaktigheten beror på att den skattskyldige har lämnat oriktiga eller vilseledande uppgifter, *eller*

3. ett underskott på ett sådant skattekonto som avses i 61 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244) har lämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning efter att en förlängd anståndstid enligt 1 c § har beslutats, eller

3. det finns synnerliga skäl.

Om anståndet har återkallats enligt första eller andra stycket, ska anståndsbeloppet betalas senast den förfalldag enligt 62 kap. 9 § första stycket skatteförfarandelagen (2011:1244) som infaller närmast efter *det* att 30 dagar har gått från den dag då beslutet om återkallelse fattades.

4. det finns synnerliga skäl.

Om anståndet har återkallats enligt första eller andra stycket, ska anståndsbeloppet betalas senast den förfalldag enligt 62 kap. 9 § första stycket skatteförfarandelagen som infaller närmast efter att 30 dagar har gått från den dag då beslutet om återkallelse fattades.

5 §³

Utöver ränta enligt 4 § ska den som har beviljats anstånd enligt 1 eller 1 a § betala en avgift (anståndsavgift). Anståndsavgiften tas ut med 0,1 procent på beviljat anståndsbelopp per kalendermånad från och med månaden efter att anstånd beviljats till och med den månad då anståndsbeloppet ska betalas enligt 1 § tredje stycket respektive 1 a § tredje stycket. Om anståndet har återkallats enligt 3 §, ska anståndsavgiften sättas ned i motsvarande mån.

Utöver ränta enligt 4 § ska den som har beviljats anstånd enligt 1 eller 1 a § betala en avgift (anståndsavgift). Anståndsavgiften tas ut med 0,1 procent på beviljat anståndsbelopp per kalendermånad från och med månaden efter att anstånd beviljats till och med den månad då anståndsbeloppet ska betalas enligt 1 § tredje stycket respektive 1 a § tredje stycket *eller enligt en avbetalningsplan som anges i 1 c §*. Om anståndet har återkallats enligt 3 §, ska anstånds-

² Senaste lydelse 2020:377.

³ Senaste lydelse 2021:297.

Anståndsavgiften ska betalas senast den förfallodag som avses i 1 § tredje stycket respektive 1 a § tredje stycket. Om anståndet har återkallats enligt 3 §, ska anståndsavgiften betalas senast den förfalldag som avses i den bestämmelsen.

Anståndsavgiften ska vid tillämpning av inkomstskattelagen (1999:1229) behandlas som ränta enligt 65 kap. 7 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

avgiften sätts ned i motsvarande mån.

Anståndsavgiften ska betalas senast den förfallodag som avses i 1 § tredje stycket respektive 1 a § tredje stycket *eller senast de förfalldagar som följer av en avbetalningsplan enligt 1 c §*. Om anståndet har återkallats enligt 3 §, ska anståndsavgiften betalas senast den förfalldag som avses i den bestämmelsen.

9 §⁴

Skatteverkets beslut enligt denna lag omprövas och överklagas enligt bestämmelserna i 66 och 67 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244).

Skatteverkets beslut som avser avbetalningsplan får dock inte överklagas.

Denna lag träder i kraft den 7 mars 2022.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete

Prop. 2021/22:113

Härigenom föreskrivs att 8 a och 19 §§ lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 a §¹

När en sådan tidsperiod som avses i 6, 6 a, 7 eller 7 a § har löpt ut, får ett beslut om godkännande enligt 5 a § fattas tidigast 24 kalendermånader efter den tidpunkten.

När en sådan tidsperiod som avses i 6, 6 a, 7 eller 7 a § har löpt ut, får ett beslut om godkännande enligt 5 a § fattas tidigast 24 kalendermånader efter den tidpunkten. *Detta gäller dock inte om den tidsperiod som löpt ut omfattar en kalendermånad under mars 2020–september 2021.*

19 §²

En arbetsgivare som har fått preliminärt stöd ska göra en avstämning enligt 20 §.

När preliminärt stöd har lämnats enligt 5 § ska avstämning göras vid utgången av tredje kalendermånaden från den tidpunkt då en stödperiod löpt ut. Om arbetsgivaren före denna tidpunkt under tre på varandra följande kalendermånader inte har ansökt om preliminärt stöd, uppkommer dock skyldigheten att göra en avstämning vid utgången av den tremånadersperioden.

När preliminärt stöd har lämnats enligt 5 a § ska avstämning göras vid utgången av den tredje kalendermånaden från den tidpunkt då en stödperiod inleddes och där- efter senast var tredje månad.

När preliminärt stöd har lämnats enligt 5 a § ska avstämning göras vid utgången av den tredje kalendermånaden från den tidpunkt då en stödperiod inleddes och där- efter senast var tredje månad. *Om stödperioden inleds under perioden 1 december 2021–28 februari 2022 ska arbetsgivaren göra en avstämning vid utgången av maj 2022 och därefter senast var tredje månad.*

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2022.

2. Ärenden som har inletts hos Tillväxtverket före ikraftträdandet handläggs enligt äldre föreskrifter.

¹ Senaste lydelse 2020:207.

² Senaste lydelse 2020:207.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (2022:000) om ändring i lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete

Härigenom föreskrivs att 4, 7 a och 18 §§ lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete i stället för lydelsen enligt lagen (2022:000) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2021/22:77 *Föreslagen lydelse*

4 §

Vid tillämpning av denna lag ska följande gälla:

1. *Ordinarie arbetstid* är den tid som en arbetstagare skulle ha arbetat, om han eller hon inte hade deltagit i korttidsarbete. Vid beräkning av den ordinarie arbetstiden ska det bortses från frånvaro.

2. *Ordinarie lön* är den regelmässigt utgående kontanta lön som arbetstagaren skulle ha haft under stödmånaden om han eller hon inte hade deltagit i korttidsarbete. I den ordinarie lönen ingår dock inte löneökningar som avser tid efter jämförelsemånaden. Inte heller ingår lön till den del som den överstiger det belopp som regeringen bestämmer. Vid beräkning av den ordinarie lönen ska det bortses från frånvaro. Om arbetstagaren har deltagit i korttidsarbete under endast en del av stödmånaden, utgör den ordinarie lönen motsvarande del.

3. *Korttidsarbete* är arbete där arbetstiden är kortare än den ordinarie arbetstiden, eller där partiell arbetsbefrielse införs med stöd av ett centralt kollektivavtal, under en begränsad period och lönen därför är lägre än den ordinarie lönen.

4. *Stödperiod* är den tidsperiod när stöd vid korttidsarbete ska lämnas enligt 5–8 a §§.

5. *Stödmånad* är den kalendermånad som arbetsgivaren begär preliminärt stöd för.

6. *Jämförelsemånad* är den kalendermånad som infaller tre månader före den månad då regeringen föreskriver att stöd vid korttidsarbete ska lämnas enligt 5 § eller, när Skatteverket fattat beslut om godkännande enligt 5 a §, den kalendermånad som infaller tre månader före den månad då beslutet fattades.

6. *Jämförelsemånad* är den kalendermånad som infaller tre månader före den månad då regeringen föreskriver att stöd vid korttidsarbete ska lämnas enligt 5 § eller, när Skatteverket fattat beslut om godkännande enligt 5 a §, den kalendermånad som infaller tre månader före den månad då beslutet fattades. *För stödperioder som inleds under perioden 1 december 2021–31 januari 2022 är jämförelsemånaden november 2021 i de fall Skatteverket fattat beslut om godkännande enligt 5 a §.*

7. *Avstämningstidpunkt* är den tidpunkt då skyldigheten att göra en avstämning har uppkommit.

8. *Avstämningsperiod* är en stödperiod eller den kortare period som skyldigheten att göra en avstämning avser. Prop. 2021/22:113

9. *Kompetensinsats* är en insats som syftar till att höja eller validera kompetensen hos en arbetstagare.

7 a §

Om de ekonomiska svårigheter som avses i 5 a § andra stycket förväntas kvarstå när den tidsperiod som anges i 6 a § löper ut får den förlängas en gång med tre kalendermånader.

En ansökan om förlängning ska ha kommit in till Skatteverket inom fyra kalendermånader från det att den tidsperiod som anges i 6 a § inletts. I annat fall får förlängning inte medges.

För stödperioder som inleds under december 2021–januari 2022 ska en ansökan ha kommit in till Skatteverket senast den 31 maj 2022. I annat fall får förlängning inte medges.

18 §

En ansökan om preliminärt stöd ska ha kommit in till Skatteverket inom två kalendermånader från utgången av stödmånaden. I annat fall får stöd inte lämnas för stödmånaden.

Vid stöd efter godkännande enligt 5 a § ska den första stödmånaden i stödperioden infalla senast 45 dagar efter godkännandet. I annat fall får stöd inte lämnas.

För en stödmånad under perioden 1 december 2021–31 mars 2022 ska en ansökan om preliminärt stöd ha kommit in till Skatteverket senast den 31 maj 2022. I annat fall får stöd inte lämnas för stödmånaden.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete

Härigenom föreskrivs att 4, 7 a, 8 a, 18 och 19 §§ lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt lagförslag 2.3

Föreslagen lydelse

4 §

Vid tillämpning av denna lag ska följande gälla:

1. *Ordinarie arbetstid* är den tid som en arbetstagare skulle ha arbetat, om han eller hon inte hade deltagit i korttidsarbete. Vid beräkning av den ordinarie arbetstiden ska det bortses från frånvaro.

2. *Ordinarie lön* är den regelmässigt utgående kontanta lön som arbetstagaren skulle ha haft under stödmånaden om han eller hon inte hade deltagit i korttidsarbete. I den ordinarie lönen ingår dock inte löneökningar som avser tid efter jämförelsemånaden. Inte heller ingår lön till den del som den överstiger det belopp som regeringen bestämmer. Vid beräkning av den ordinarie lönen ska det bortses från frånvaro. Om arbetstagaren har deltagit i korttidsarbete under endast en del av stödmånaden, utgör den ordinarie lönen motsvarande del.

3. *Korttidsarbete* är arbete där arbetstiden är kortare än den ordinarie arbetstiden, eller där partiell arbetsbefrielse införs med stöd av ett centralt kollektivavtal, under en begränsad period och lönen därför är lägre än den ordinarie lönen.

4. *Stödperiod* är den tidsperiod när stöd vid korttidsarbete ska lämnas enligt 5–8 a §§.

5. *Stödmånad* är den kalendermånad som arbetsgivaren begär preliminärt stöd för.

6. *Jämförelsemånad* är den kalendermånad som infaller tre månader före den månad då regeringen föreskriver att stöd vid korttidsarbete ska lämnas enligt 5 § eller, när Skatteverket fattat beslut om godkännande enligt 5 a §, den kalendermånad som infaller tre månader före den månad då beslutet fattades. *För stödperioder som inleds under perioden 1 december 2021–31 januari 2022 är jämförelsemånaden november 2021 i de fall Skatteverket fattat beslut om godkännande enligt 5 a §.*

6. *Jämförelsemånad* är den kalendermånad som infaller tre månader före den månad då regeringen föreskriver att stöd vid korttidsarbete ska lämnas enligt 5 § eller, när Skatteverket fattat beslut om godkännande enligt 5 a §, den kalendermånad som infaller tre månader före den månad då beslutet fattades.

7. *Avstämningstidpunkt* är den tidpunkt då skyldigheten att göra en avstämning har uppkommit.

8. *Avstämningsperiod* är en stödperiod eller den kortare period som skyldigheten att göra en avstämning avser.

9. *Kompetensinsats* är en insats som syftar till att höja eller validera kompetensen hos en arbetstagare.

Om de ekonomiska svårigheter som avses i 5 a § andra stycket förväntas kvarstå när den tidsperiod som anges i 6 a § löper ut får den förlängas en gång med tre kalendermånader.

En ansökan om förlängning ska ha kommit in till Skatteverket inom fyra kalendermånader från det att den tidsperiod som anges i 6 a § inletts. I annat fall får förlängning inte medges.

För stödperioder som inleds under december 2021–januari 2022 ska en ansökan om förlängning ha kommit in till Skatteverket senast den 31 maj 2022. I annat fall får förlängning inte medges.

Lydelse enligt lagförslag 2.2

Föreslagen lydelse

8 a §

När en sådan tidsperiod som avses i 6, 6 a, 7 eller 7 a § har löpt ut, får ett beslut om godkännande enligt 5 a § fattas tidigast 24 kalendermånader efter den tidpunkten. *Detta gäller dock inte om den tidsperiod som löpt ut omfattar en kalendermånad under mars 2020–september 2021.*

När en sådan tidsperiod som avses i 6, 6 a, 7 eller 7 a § har löpt ut, får ett beslut om godkännande enligt 5 a § fattas tidigast 24 kalendermånader efter den tidpunkten.

Lydelse enligt lagförslag 2.3

Föreslagen lydelse

18 §

En ansökan om preliminärt stöd ska ha kommit in till Skatteverket inom två kalendermånader från utgången av stödmånaden. I annat fall får stöd inte lämnas för stödmånaden.

Vid stöd efter godkännande enligt 5 a § ska den första stödmånaden i stödperioden infalla senast 45 dagar efter godkännandet. I annat fall får stöd inte lämnas.

För en stödmånad under perioden 1 december 2021–31 mars 2022 ska en ansökan om preliminärt stöd ha kommit in till Skatteverket senast den 31 maj 2022. I annat fall får stöd inte lämnas för stödmånaden.

19 §

En arbetsgivare som har fått preliminärt stöd ska göra en avstämning enligt 20 §.

När preliminärt stöd har lämnats enligt 5 § ska avstämning göras vid utgången av tredje kalendermånaden från den tidpunkt då en stödperiod löpt ut. Om arbetsgivaren före denna tidpunkt under tre på varandra följande kalendermånader inte har ansökt om preliminärt stöd, uppkommer dock skyldigheten att göra en avstämning vid utgången av den tremånadersperioden.

När preliminärt stöd har lämnats enligt 5 a § ska avstämning göras vid utgången av den tredje kalendermånaden från den tidpunkt då en stödperiod inleddes och därefter senast var tredje månad. *Om stödperioden inleds under perioden 1 december 2021–28 februari 2022 ska arbetsgivaren göra en avstämning vid utgången av maj 2022 och därefter senast var tredje månad.*

När preliminärt stöd har lämnats enligt 5 a § ska avstämning göras vid utgången av den tredje kalendermånaden från den tidpunkt då en stödperiod inleddes och därefter senast var tredje månad.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2024.
2. Äldre bestämmelser gäller dock för fortfarande för stöd som avser stödmånader till och med den 31 december 2023.

3.1 Skäl för ändringar i statens budget och förkortad motionstid

Enligt riksdagsordningen får regeringen vid högst två tillfällen lämna en proposition med förslag till ändringar i statens budget för det löpande budgetåret (9 kap. 6 § första stycket). En sådan proposition lämnas i anslutning till budgetpropositionen eller den ekonomiska vårpropositionen (tilläggsbestämmelse 9.6.1). Förslag till ändringar i budgeten får dock lämnas vid andra tillfällen om regeringen anser att det finns särskilda skäl (9 kap. 6 § andra stycket).

Spridningen av sjukdomen covid-19 innebär fortsatt allvarliga konsekvenser för företag och individer. Regeringen har därför vid två tillfällen i början av 2022 lämnat extra propositioner med förslag till ändringar i budgeten för 2022. Propositionerna har avsett ersättningar på sjukförsäkringsområdet, stöd till företag, medel för testning och smittspårning samt andra åtgärder med anledning av coronaviruset (prop. 2021/22:86, bet. 2021/22:FiU16, rskr. 2021/22:137–142) och fler åtgärder på skatteområdet med anledning av coronaviruset (prop. 2021/22:89, bet. 2021/22:FiU16, rskr. 2021/22:137–142).

Antalet fall av covid-19 har fortsatt att öka från redan mycket höga nivåer, samtidigt som belastningen på hälso- och sjukvården är hög. Det har medfört att de införda smittskyddsåtgärderna har förlängts. Smittspridningen har därmed en fortsatt betydande påverkan på samhället i stort. Inom vissa områden är det därför angeläget att skyndsamt utöka vissa stöd för att de ekonomiska konsekvenserna ska vara hanterbara.

Under vintern 2021/22 har situationen på elmarknaden i Sverige och Europa inneburit exceptionellt höga elpriser. Många hushåll har som en följd av detta fått oväntade och kraftigt höjda elräkningar. För att mildra konsekvenserna finns det skäl att införa en tillfällig ekonomisk kompensation till följd av höga elpriser till hushåll med hög elförbrukning. Kompensationen bör komma hushållen till del så snart som möjligt.

Regeringen anser mot denna bakgrund att det finns särskilda skäl för att lämna förslag till ändringar i statens budget för 2022.

Regeringen anser vidare mot bakgrund av vad som ovan anförts att det finns synnerliga skäl för riksdagen att besluta om förkortad motionstid. Regeringen föreslår att motionstiden förkortas till åtta dagar.

3.2 En ytterligare förlängning av anståndstiden för att möjliggöra avbetalning av tillfälliga anstånd

I budgetpropositionen för 2022 aviserade regeringen att den under 2021 avser att återkomma med ett förslag om en möjlighet till avbetalningsplan för anstånd som beviljats enligt lagen (2009:99) om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall, s.k. tillfälliga anstånd (prop. 2021/22:1 Förslag till statens budget, finansplan och skattefrågor avsnitt 11.23).

I Finansdepartementet har promemorian En ytterligare förlängning av anståndstiden för att möjliggöra avbetalning av tillfälliga anstånd tagits fram. En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 1*. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 2*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 3*. Remissvaren finns tillgängliga i Finansdepartementet (Fi2021/02865). Regeringen beslutade den 20 oktober 2021 att inhämta Lagrådets yttrande över lagförslaget i lagrådsremissen En ytterligare förlängning av anståndstiden för att möjliggöra avbetalning av tillfälliga anstånd. Lagrådet lämnade förslaget utan erinran.

Regeringen beslutade den 25 november 2021 propositionen En ytterligare förlängning av anståndstiden för att möjliggöra avbetalning av tillfälliga anstånd (prop. 2021/22:65). Regeringen återkallade propositionen den 27 januari 2022 (skr. 2021/22:106).

Lagrådet

Den föreslagna ändringen i lagen om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall (avsnitt 2.1) motsvarar i huvudsak det förslag som lämnades i den återkallade propositionen (prop. 2021/22:65). Det nu aktuella förslaget innebär att Skatteverket efter ansökan får förlänga anståndstiden med ytterligare som längst 24 månader efter att den tidigare maximala anståndstiden har upphört, i stället för 15 månader som föreslogs i den återkallade propositionen. Mot denna bakgrund bedömer regeringen att förslaget är författningstekniskt och även i övrigt av sådan beskaffenhet att Lagrådets hörande skulle sakna betydelse. Regeringen har därför inte inhämtat Lagrådets yttrande över förslaget.

3.3 Tillfälligt slopad karenstid för stöd vid korttidsarbete

Finansdepartementet har tagit fram promemorian Tillfälligt slopad karenstid för stöd vid korttidsarbete. I promemorian föreslås bl.a. att karenstiden i lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete tillfälligt slopas. Den föreslagna ändringen innebär att även den arbetsgivare som mottagit stöd för korttidsarbete under perioden mars 2020–september 2021 kan beviljas stöd om kraven i övrigt är uppfyllda. En ansökan om stöd med tillämpning av förslaget ska prövas av Skatteverket. En sådan ansökan kan ges in till Skatteverket tidigast den 1 april 2022. Förslaget föreslås träda i kraft den 1 april 2022 och upphöra att gälla den 1 januari 2024.

En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 4*. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 5*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 6*. Remissvaren finns tillgängliga i Finansdepartementet (Fi2021/04054).

4 En ytterligare förlängning av anståndstiden för att möjliggöra avbetalning av tillfälliga anstånd

4.1 Befintliga regler om tillfälliga anstånd

Under finanskrisen 2008–2009 infördes tillfälliga anståndsbestämmelser genom lagen om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall (prop. 2008/09:113, bet. 2008/09:SkU27, rskr. 2008/09:175). Möjligheten att bevilja anstånd enligt den lagen var tidsbegränsad men lagen som sådan var inte tillfällig.

Regeringen har med anledning av spridningen av covid-19 och dess konsekvenser föreslagit ändringar i lagen om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall i tre extra ändringsbudgetar för 2020, i två extra ändringsbudgetar för 2021 och i en extra ändringsbudget för 2022. Nedan beskrivs relevanta delar i den lagen, med beaktande av de ändringar som trädde i kraft den 30 mars 2020 (prop. 2019/20:132, bet. 2019/20:FiU53, rskr. 2019/20:194), den 6 april 2020 (prop. 2019/20:151, bet. 2019/20:FiU55, rskr. 2019/20:204), den 1 juni 2020 (prop. 2019/20:166, bet. 2019/20:FiU59, rskr. 2019/20:276), den 5 februari 2021 (prop. 2020/21:77, bet. 2020/21:FiU40, rskr. 2020/21:175) och den 26 april 2021 (prop. 2020/21:166, bet. 2020/21:FiU49, rskr. 2020/21:248), samt med beaktande av de ändringar som träder i kraft den 8 februari 2022 (prop. 2021/22:89, bet. 2021/22:FiU16, rskr. 2021/22:137).

Av 1 § framgår bl.a. att Skatteverket efter ansökan får bevilja anstånd med inbetalning av dels avdragen preliminär skatt och arbetsgivaravgifter, dels mervärdesskatt som redovisas månadsvis eller kvartalsvis, och som gäller för redovisningsperioder som infaller under januari 2020–januari 2021 och oktober–december 2021. Anstånd får beviljas för högst nio redovisningsperioder för avdragen preliminär skatt och arbetsgivaravgifter. Även anstånd med inbetalning av mervärdesskatt som redovisas månadsvis får beviljas för högst nio redovisningsperioder, medan anstånd med inbetalning av mervärdesskatt som redovisas kvartalsvis får beviljas för högst tre redovisningsperioder. Anståndstiden får bestämmas till längst ett år, dock längst t.o.m. den 12 februari 2023. Anståndstiden får efter ansökan förlängas med som längst ett år. Anståndsbeloppet ska betalas senast den förfallodag enligt en viss bestämmelse i skatteförordningen (2011:1244), förkortad SFL, som infaller närmast efter att anståndstiden upphör.

I 1 a § finns en motsvarande möjlighet för den som redovisar mervärdesskatt helårsvis att få anstånd med inbetalning av mervärdesskatt som ska redovisas under perioden 27 december 2019–17 januari 2023. Anståndsmöjligheten gäller för två redovisningsperioder, dvs. två beskattningsår. Anståndstiden får bestämmas till längst ett år, dock längst t.o.m. den 17 januari 2024. Anståndstiden får efter ansökan förlängas med som längst ett år.

Enligt 2 § ska anstånd beviljas om inte särskilda skäl talar emot det. Detsamma gäller förlängning av anståndstiden.

Av 3 § framgår att Skatteverket ska återkalla anståndet helt eller delvis om den skattskyldige begär det. Om de skatter och avgifter som anståndet avser har satts ned, får Skatteverket återkalla anståndet i motsvarande mån. Skatteverket får även återkalla anståndet helt eller delvis om den skattskyldige har näringsförbud eller är försatt i konkurs, om beslutet om anstånd är felaktigt och felaktigheten beror på att den skattskyldige har lämnat oriktiga eller vilseledande uppgifter eller om det finns synnerliga skäl. Om anståndet har återkallats ska anståndsbeloppet betalas senast den förfallodag enligt en viss bestämmelse i skatteförfarandelagen som infaller närmast efter att 30 dagar har gått från den dag då beslutet om återkallelse fattades.

Enligt 4 § ska den som har beviljats anstånd betala den kostnadsränta som enligt 65 kap. 7 § första stycket första meningen och tredje stycket SFL gäller vid anstånd. Detta innebär att kostnadsränta beräknas fr.o.m. dagen efter beloppets ursprungliga förfallodag t.o.m. den dag då anståndsbeloppet senast ska vara inbetalt.

Av 5 § följer vidare bl.a. att den som har beviljats anstånd även ska betala en anståndsavgift, utöver kostnadsränta. Anståndsavgiften tas ut med 0,1 procent på beviljat anståndsbelopp per kalendermånad fr.o.m. månaden efter att anstånd beviljats t.o.m. den månad då anståndsbeloppet ska betalas. Om anståndet har återkallats enligt 3 §, ska anståndsavgiften sättas ned i motsvarande mån. Anståndsavgiften ska betalas senast den dag då anståndsbeloppet ska vara inbetalt.

I 9 § anges slutligen att Skatteverkets beslut omprövas och överklagas enligt bestämmelserna i 66 och 67 kap. SFL. Av detta följer bl.a. att Skatteverkets beslut om anstånd får överklagas till förvaltningsrätten.

4.2 En möjlighet till avbetalning under en ytterligare förlängd anståndstid ska införas

Regeringens förslag: Skatteverket får efter ansökan förlänga anståndstiden med ytterligare som längst 24 månader efter att den tidigare maximala anståndstiden har upphört. En sådan förlängning förutsätter att det inte finns särskilda skäl som talar emot det och att Skatteverket samtidigt beviljar en avbetalningsplan, enligt vilken anståndsbeloppet ska vara avbetalt senast den förfallodag som infaller närmast efter att denna ytterligare förlängda anståndstid upphör. Ansökan ska ha kommit in till Skatteverket senast dagen före den förfallodag som infaller närmast efter att den tidigare maximala anståndstiden har upphört. Skatteverket får återkalla ett anstånd helt eller delvis om ett underskott på skattekontot har lämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning efter att en ytterligare förlängd anståndstid har beslutats. Beslut som avser avbetalningsplan får inte överklagas.

Den anståndsavgift som är hänförlig till en viss delpost av anståndsbeloppet ska tas ut t.o.m. den kalendermånad då denna delpost ska betalas enligt en avbetalningsplan. Avgiften ska betalas senast den förfallodag som gäller för delposten.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. I promemorian föreslås det att Skatteverket efter ansökan får förlänga anståndstiden med ytterligare som längst 15 månader efter att den tidigare maximala anståndstiden har upphört.

Remissinstanserna: *Ekonomistyrningsverket, Riksgäldskontoret och Småföretagarnas Riksförbund* tillstyrker förslaget. Ett flertal remissinstanser, däribland *Bolagsverket, Ekobrottsmyndigheten, Justitiekanslern, Kammarrätten i Stockholm, Kronofogdemyndigheten, Lunds universitet (juridiska fakulteten)* och *Tillväxtverket*, har inga invändningar mot förslaget. *Förvaltningsrätten i Malmö* har i huvudsak inga invändningar mot förslaget men lämnar en redaktionell synpunkt när det gäller lagtexten.

FAR tillstyrker förslaget men tillägger att det bör finnas en beredskap för ytterligare en förlängning av anståndstiden, om det skulle visa sig finnas behov av en sådan åtgärd. *Föreningen Svensk Handel* välkomnar förslaget men anser att anståndstiden bör kunna förlängas med åtminstone 24 månader. *Företagarna* framför liknande synpunkter och tillägger att Skatteverkets beslut som avser avbetalningsplan av rättssäkerhetsskäl bör kunna överklagas, och att Skatteverket bör kunna behandla ansökningar som på grund av t.ex. mindre fel kommit in för sent. Företagarna anför även att konstaterandet i promemorian att uppbördsförlusterna blir större vid längre anstånd står i motsats till konsekvensanalysens beräkningar av uppbördsförluster och varaktigt effekt. *Konjunkturinstitutet* tillstyrker förslaget men anser att en bortre tidsgräns för alla tillfälliga anstånd skulle kunna bestämmas till mitten av 2023. *Näringslivets Skattedelegation*, till vilken även *Föreningen Svenskt Näringsliv* ansluter sig (förkortat NSD m.fl.), anför att det är bra att en möjlighet till förlängning av anståndstiden införs men att en mer rimlig tidshorisont för avbetalning är tre till fem år. NSD m.fl. anser vidare att utgångspunkten bör vara att det är företagen som styr utformningen av avbetalningsplanen och att ett företags förslag endast bör frångås om det finns särskilda skäl för detta. Slutligen ser NSD m.fl. inte behovet av den föreslagna grunden för återkallelse av anstånd och avstyrker därför det förslaget. Förslaget brister även i proportionalitet eftersom ett försumbart underskott på skattekontot som överlämnats till Kronofogdemyndigheten kan medföra att anstånd med betydande belopp återkallas. *Visita* framför liknande synpunkter och tillägger att det bör vara möjligt att bevilja avbetalningsplaner som löper över betydligt längre tid än fem år, att en tidigare godkänd avbetalningsplan efter ansökan bör kunna ändras samt att det bör tydliggöras att det skatterättsliga företrädaransvaret inte kommer att tillämpas på tillfälliga anstånd. *Regelrådet* finner sammantaget att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning, men anser att beskrivningen av förslagets effekter på företagens konkurrensförhållanden är bristfällig. *Skatteverket* tillstyrker förslaget men anser att det är av synnerlig vikt att det klargörs att förslaget till hur avbetalningsplanen ska utformas ska komma från företagen i samband med ansökan om ytterligare förlängning av anståndstiden. Myndigheten uppfattar också förslaget på så sätt att en utgångspunkt bör vara att större delen av anståndsbeloppet ska betalas tidigt i avbetalningsperioden. Skatteverket anför vidare att det är viktigt att det framgår att en första avbetalning i regel ska ske tidigt i avbetalningsperioden om inte särskilda skäl talar emot det. Det bör även framgå hur stor procentuell andel av betalningarna som bör

Prop. 2021/22:113 ske under specificerade tidsintervall. *Srf konsulterna* ser positivt på förslaget men anser att anståndstiden bör kunna förlängas med som längst 24 månader om särskilda omständigheter föreligger. När det gäller förslaget att ansökan ska ha kommit senast en viss tidpunkt framför *Srf konsulterna* att det inte är rimligt att mindre misstag ska få oproportionerliga effekter. En rimlig åtgärd är att den som lämnar in en ansökan för sent kan påföras en sanktionsavgift.

Skälen för regeringens förslag

Möjligheten att bevilja anstånd enligt lagen om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall återinfördes den 30 mars 2020. Från och med detta datum har det således varit möjligt för Skatteverket att bevilja s.k. tillfälliga anstånd. Syftet med dessa anstånd är att dämpa tillfälliga likviditetsproblem som kan uppstå för i grunden sunda och livskraftiga företag med anledning av pandemin och åtgärderna för att begränsa smittspridningen.

Det bör inledningsvis nämnas att en möjlighet till förlängning av anståndstiden infördes den 5 februari 2021 (prop. 2020/21:77, bet. 2020/21:FiU40, rskr. 2020/21:175). Detta innebär bl.a. att anståndstiden kan vara maximalt två år, i stället för ett år som tidigare gällde. Mot bakgrund av detta väntas ett stort antal anstånd upphöra under våren 2022, med början i månadsskiftet mars/april 2022.

I sammanhanget bör det även lyftas fram att det likviditetsstöd som de tillfälliga anstånden innebär har utnyttjats i mycket hög utsträckning. Den 10 januari 2022 uppgick det totala antalet anståndsbeslut till ca 224 000 avseende ca 53 000 företag. Vid samma tidpunkt uppgick det sammanlagda anståndsbeloppet till ca 56,1 miljarder kronor och det sammanlagda nettoanståndsbeloppet till ca 29,7 miljarder kronor. Detta kan ställas i relation till att det sammanlagda anståndsbeloppet uppgick till ca 6,8 miljarder kronor när en motsvarande anståndsmöjlighet fanns från mars 2009 till januari 2011 i samband med finanskrisen.

Med hänsyn till den allvarliga ekonomiska situation som delar av det svenska näringslivet fortfarande befinner sig i och andra delar befaras hamna i, görs bedömningen att det finns anledning att överväga ytterligare extraordinära åtgärder. Dessa ska komplettera redan genomförda anpassningar av regelverket om tillfälliga anstånd.

Ytterligare förlängning av anståndstiden

Ett effektivt och ändamålsenligt sätt att i ännu högre grad underlätta för företagen i den rådande situationen bedöms vara att införa en möjlighet till ytterligare förlängning av anståndstiden, under vilken en avbetalningsplan ska löpa. En sådan åtgärd skulle underlätta för företag vars ekonomiska situation ännu inte är sådan att hela det beviljade anståndsbeloppet kan betalas omedelbart i samband med att den nuvarande maximala anståndstiden upphör. Vid utformningen av ett sådant förslag bör hänsyn bl.a. tas till att vissa företag kan komma att drabbas hårt ekonomiskt av de restriktioner som har införts i december 2021 och januari 2022. Samtidigt måste det beaktas att uppbördsförlusterna och kostnaderna för skattebetalarna bedöms bli större vid mer omfattande eller längre anstånd.

Av 1 § tredje stycket och 1 a § tredje stycket lagen om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall framgår bl.a. att anståndstiden får bestämmas till längst ett år och att anståndstiden därefter får förlängas med som längst ett år. Regeringen föreslår, i likhet med *Föreningen Svensk Handel, Företagarna* och *Srf konsulterna*, att anståndstiden ska kunna förlängas med ytterligare som längst 24 månader efter att den maximala anståndstiden enligt 1 § tredje stycket respektive 1 a § tredje stycket har upphört. Denna ytterligare förlängningsperiod räknas således från den tidpunkt då den tidigare förlängningsperioden upphör, förutsatt att den nuvarande möjligheten till förlängning då har utnyttjats till fullo. Detta inträffar i regel när två år har gått från det att anståndsbeslutet ursprungligen fattades. Förslaget bedöms leda till en enhetlig och förutsebar reglering, bl.a. eftersom den ytterligare förlängningsperiodens längd inte avgörs av när Skatteverket fattar beslutet om förlängning.

När det gäller just längden på den ytterligare förlängningsperioden bör det inledningsvis nämnas att en bortre tidsgräns av det slag som *Konjunkturinstitutet* föreslår bl.a. skulle leda till olika långa ytterligare förlängningsperioder, beroende på när företaget i fråga ursprungligen beviljades anstånd. Sådana effekter är inte önskvärda. Vidare bör det återigen lyftas fram, bl.a. mot bakgrund av vad *NSD m.fl.* och *Visita* framför, att även om syftet med den föreslagna åtgärden är att i ännu högre grad underlätta för företagen, måste det samtidigt beaktas att uppbördsförlusterna och kostnaderna för skattebetalarna bedöms bli större ju längre anstånd som ges. Det bör även nämnas att förslaget innebär att vissa ytterligare förlängningsperioder kommer att kunna sträcka sig fram till februari 2026. Sammantaget bedömer regeringen att den föreslagna längden på den ytterligare förlängningsperioden är väl avvägd. Regeringen avser dock att även fortsättningsvis följa utvecklingen av de tillfälliga anstånden. Företagarnas synpunkt om bl.a. beräkning av uppbördsförluster bemöts i avsnitt 4.4 och *Regelrådets* synpunkt om konkurrensförhållanden behandlas i avsnitt 4.4.4.

Avbetalningsplan

Det föreslås också att en förutsättning för ytterligare förlängd anståndstid ska vara att Skatteverket samtidigt beviljar en avbetalningsplan, enligt vilken anståndsbeloppet ska vara avbetalt senast den förfallodag enligt 62 kap. 9 § första stycket SFL som infaller närmast efter att denna ytterligare förlängningsperiod upphör.

Utöver vad som nu har nämnts föreslås det ankomma på Skatteverket att i sin egenskap av borgenär för statens fordringar besluta om den närmare utformningen av en sådan avbetalningsplan. I begreppet avbetalningsplan ligger dock att anståndsbeloppet ska betalas i minst två delposter, samt att en utgångspunkt bör vara att inte större delen av anståndsbeloppet ska betalas först i slutet av avbetalningsperioden. Med anledning av vad *Skatteverket* anför i denna del bör det lyftas fram att det senare inte nödvändigtvis innebär att större delen av anståndsbeloppet ska betalas tidigt i avbetalningsperioden. Avbetalningarna kan i många fall förväntas bli jämnt fördelade under avbetalningsperioden. Det finns dock inget som hindrar ett en första avbetalning sker tidigt i avbetalningsperioden, om Skatteverket anser att det är lämpligt och ändamålsenligt. Om den skatt-

Prop. 2021/22:113 skyldige har fått förnyade likviditetsproblem till följd av den ökade smittspridningen under vintern 2021/22, bör det å andra sidan i stället kunna godtas att endast en mindre del av anståndsbeloppet betalas under den inledande delen av avbetalningsperioden.

Vidare kan det lyftas fram, mot bakgrund av vad *NSD m.fl.*, *Skatteverket* och *Visita* framför, att det inte finns något hinder mot att den skattskyldige lämnar ett förslag till utformning av avbetalningsplan i samband med sin ansökan om ytterligare förlängd anståndstid. Det ska understrykas att detta inte innebär något annat än det som redan har nämnts, nämligen att det är Skatteverket som beslutar om den närmare utformningen av avbetalningsplanen. Det kan dock i många fall finnas skäl att följa den skattskyldiges förslag till utformning, bl.a. eftersom det i de flesta fall kan antas ge störst möjlighet till återbetalning av anståndsbeloppet.

Ansökan

Det föreslås vidare att ytterligare förlängd anståndstid ska kunna beviljas enbart efter ansökan av den skattskyldige och om inte särskilda skäl talar emot det, på samma sätt som när det gäller själva anståndet i sig och förlängning av anståndstid enligt nu gällande bestämmelser. Skälet för detta är att den aktuella anståndsregleringen är generellt utformad. Alla företag som så önskar kan ansöka om anstånd. Som redan nämnts är syftet med anståndsmöjligheten att hjälpa företag som i grunden är sunda och livskraftiga över en tillfällig, svår period med akut likviditetsbrist. Anståndsmöjligheten får dock inte innebära att företag som missköter sin ekonomi eller är oseriösa på annat sätt gynnas (prop. 2008/09:113 s. 8 och 9). Det anges därför i 2 § lagen om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall att anstånd ska beviljas om inte särskilda skäl talar emot det. Detsamma gäller alltså förlängning av anståndstiden enligt 1 § tredje stycket respektive 1 a § tredje stycket. Med särskilda skäl för avslag avses bl.a. fall där den skattskyldige har mer än försumbara skulder som är överlämnade till indrivning eller att omständigheter föreligger hos den skattskyldige som skulle kunna medföra återkallelse av godkännande för F-skatt (prop. 2008/09:113 s. 14 och 15). Av 9 kap. 4 § SFL jämförd med 9 kap. 1 § SFL framgår att Skatteverket ska återkalla ett godkännande för F-skatt bl.a. om innehavaren har näringsförbud eller är försatt i konkurs.

Det nu aktuella förslaget innebär således att Skatteverket ska pröva en ansökan om ytterligare förlängd anståndstid på samma sätt som en ansökan om anstånd eller om förlängd anståndstid enligt nu gällande bestämmelser. I detta sammanhang föreslås det även att en ansökan om ytterligare förlängd anståndstid ska ha kommit in till Skatteverket senast dagen före den förfallodag enligt 62 kap. 9 § första stycket SFL som infaller närmast efter att den nuvarande maximala anståndstiden har upphört. Utan en tidsgräns av det aktuella slaget skulle oönskade effekter kunna uppstå, t.ex. att flera kortare förlängningsperioder och avbetalningsplaner skulle kunna beviljas efter varandra. Sådana konsekvenser ligger inte i linje med intentionerna med förslaget om att införa en möjlighet till avbetalningsplan under en ytterligare förlängd anståndstid. Det kan här tilläggas, bl.a. mot bakgrund av vad *Företagarna* och *Srf konsulterna* anför, att den aktuella tidsgränsen bedöms vara klar och tydlig för både skattskyldiga och Skatteverket. Det ska också nämnas att inget hindrar att en skattskyldig lämnar

in sin ansökan i slutet av den nuvarande maximala anståndstiden och i god tid före den föreslagna tidsgränsen, varvid eventuella fel och misstag kan rättas till. Eftersom det är frivilligt att begära ytterligare anståndstid är det inte lämpligt att införa en sanktionsavgift av det slag som Srf konsulterna föreslår.

Återkallelse av anstånd

Av 3 § andra stycket lagen om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall följer bl.a. att Skatteverket får återkalla ett anstånd helt eller delvis om den skattskyldige har näringsförbud eller är försatt i konkurs, om beslutet om anstånd är felaktigt och felaktigheten beror på att den skattskyldige har lämnat oriktiga eller vilseledande uppgifter eller om det finns synnerliga skäl. Med synnerliga skäl avses t.ex. fall där det kan konstateras att det företag som beviljats anstånd har använts som ett verktyg för att begå ekonomisk brottslighet och där beslut om näringsförbud ännu inte har fattats, dvs. rena undantagssituationer (prop. 2019/20:166 s. 38). Dessa grunder för återkallelse ska vara tillämpliga även under en sådan ytterligare förlängningsperiod som nu föreslås. I detta sammanhang bör det också nämnas att om ett anstånd har återkallats, ska anståndsbeloppet betalas senast den förfallodag enligt 62 kap. 9 § första stycket SFL som infaller närmast efter att 30 dagar har gått från den dag då beslutet om återkallelse fattades. Detsamma gäller om ett anstånd har återkallats på den skattskyldiges egen begäran enligt 3 § första stycket lagen om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall.

Utöver de angivna grunderna för återkallelse bedöms det vara rimligt att Skatteverket ska kunna återkalla ett anstånd om ett underskott på skattekontot har lämnats för indrivning. Som nämnts anges det i 2 § lagen om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall att anstånd ska beviljas om inte särskilda skäl talar emot det. Detsamma gäller förlängning av anståndstiden enligt 1 § tredje stycket eller 1 a § tredje stycket. Med särskilda skäl för avslag avses alltså bl.a. fall där den skattskyldige har mer än försumbara skulder som är överlämnade för indrivning. Det föreslås att Skatteverket ska kunna återkalla ett anstånd om ett underskott på skattekontot har lämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning efter att en sådan ytterligare förlängd anståndstid som nu föreslås har beslutats. Ett underskott på skattekontot kan t.ex. uppstå om en delpost av anståndsbeloppet inte har betalats i rätt tid enligt en avbetalningsplan. Med anledning av vad *NSD m.fl.* och *Visita* framför bör det här understrykas att den föreslagna grunden för återkallelse alltså anknyter till den nu nämnda grunden för avslag. Det bör också lyftas fram att det av 70 kap. 1 § första stycket SFL bl.a. följer att om ett skatte- eller avgiftsbelopp inte har betalats i rätt tid, ska fordran lämnas till Kronofogdemyndigheten för indrivning om det obetalda beloppet uppgår till minst 10 000 kronor för en betalningsskyldig som ska lämna skattedeklaration eller är godkänd för F-skatt, och om den betalningsskyldige har uppmanats att betala beloppet.

Anståndsavgift

Av 5 § första stycket lagen om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall framgår bl.a. att anståndsavgift tas ut med 0,1 procent på beviljat anståndsbelopp per kalendermånad fr.o.m. månaden efter att anstånd beviljats

Prop. 2021/22:113 t.o.m. den månad då anståndsbeloppet ska betalas enligt 1 § tredje stycket respektive 1 a § tredje stycket samma lag. Det bör här lyftas fram att om ytterligare förlängd anståndstid och avbetalningsplan beviljas kommer nya förfallodagar att ersätta den förfallodag som annars skulle ha gällt enligt 1 § tredje stycket eller 1 a § tredje stycket. Det föreslås att samma princip för beräkningen av anståndsavgiften ska gälla även under en ytterligare förlängningsperiod och avbetalningsplan, dvs. att den anståndsavgift som är hänförlig till en viss delpost av anståndsbeloppet ska tas ut t.o.m. den kalendermånad då denna delpost ska betalas enligt avbetalningsplanen. Av 5 § andra stycket samma lag framgår vidare bl.a. att anståndsavgiften ska betalas senast den förfallodag som avses i 1 § tredje stycket respektive 1 a § tredje stycket samma lag. Även i denna del föreslås samma princip gälla under en ytterligare förlängningsperiod och avbetalningsplan, vilket innebär att den anståndsavgift som är hänförlig till en viss delpost av anståndsbeloppet ska betalas senast den förfallodag då denna delpost senast ska betalas enligt avbetalningsplanen.

Det skatterättsliga företrädaransvaret

Frågan om det skatterättsliga företrädaransvaret, som *Visita* tar upp, faller utanför ramen för detta lagstiftningsärende. Här kan dock upplysningsvis nämnas att Skatteverket i det rättsliga ställningstagandet Tillfälliga anstånd och företrädaransvar (2021-02-05, dnr 8-723825) har uttalat sig om tillämpningen av företrädaransvaret när det gäller tillfälliga anstånd. Det anges där bl.a. att Skatteverket inte kommer att ansöka om företrädaransvar för skatter och avgifter som omfattas av anstånd enligt lagen om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall. Om någon uppenbart har utnyttjat möjligheterna till att beviljas ett tillfälligt anstånd helt i strid med syftet med anståndsbestämmelserna, kan det dock enligt Skatteverket bli aktuellt att i enstaka och mycket speciella fall ansöka om ett företrädaransvar gentemot en företrädare som har agerat uppsåtligt.

Övriga frågor

Det bör avslutningsvis nämnas att övriga bestämmelser i lagen om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall kommer att vara tillämpliga på de beslut som fattas enligt de nu aktuella förslagen (se avsnitt 4.1). Detta innebär bl.a. att den som har beviljats anstånd ska betala den kostnadsränta som enligt skatteförfarandelagen gäller vid anstånd (4 §) och att Skatteverkets beslut får överklagas till förvaltningsrätten (9 §). Det föreslås dock att Skatteverkets beslut som avser avbetalningsplan inte får överklagas. Detta hänger samman med att beslut om den närmare utformningen av en avbetalningsplan, t.ex. gällande antalet förfallodagar och storleken på delposterna, är en åtgärd som Skatteverket vidtar i sin roll som borgenär för statens fordringar. Vad *Företagarna* anför i denna del leder inte till någon annan bedömning. Det kan dock nämnas att Skatteverkets beslut som avser förlängning av anståndstiden kommer att kunna överklagas, på samma sätt som i dag. Detta innebär t.ex. att en skattskyldig kan överklaga Skatteverkets beslut om längden på den ytterligare förlängningsperioden. Ett förtydligande om att beslut som avser avbetalningsplan inte får överklagas tas in i bestämmelserna om överklagande i 9 §.

Förslaget medför ändringar i 2, 3, 5 och 9 §§ lagen om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall och att en ny paragraf, 1 c §, införs i samma lag.

4.3 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag: Lagen om ändring i lagen om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall ska träda i kraft den 7 mars 2022.

Regeringens bedömning: Det behövs inga övergångsbestämmelser.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Ekonomistyrningsverket, FAR, Konjunkturinstitutet, Riksgäldskontoret, Skatteverket* och *Småföretagarnas Riksförbund* tillstyrker förslaget. Ett flertal remissinstanser, däribland *Bolagsverket, Företagarna, Kronofogdemyndigheten, NSD m.fl.* och *Visita*, har inga invändningar mot förslaget.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Ett stort antal anstånd väntas upphöra under våren 2022, med början i månadsskiftet mars/april 2022. Ett tidigt ikraftträdande av de nu föreslagna ändringarna är viktigt bl.a. för att företag ska ges möjlighet att i tid ansöka om ytterligare förlängning av anståndstiden och avbetalningsplan, samt för att Skatteverket ska ges tillräcklig tid att hantera ansökningarna. Det föreslås därför att lagen ska träda i kraft den 7 mars 2022.

Ändringarna är inte av sådant slag att några övergångsbestämmelser behövs.

4.4 Konsekvensanalys

I detta avsnitt redogörs för förslagets effekter i den omfattning som bedöms lämpligt i det aktuella lagstiftningsärendet och med beaktande av förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

När det gäller *Företagarnas* synpunkt om bl.a. beräkning av uppbördsförluster (se avsnitt 4.2) kan följande förtydliganden göras. Statens uppbördsförluster kompenseras av den kostnadsränta och den anståndsavgift som betalas av anståndstagarna, dock antas att kompensationen inte är fullständig. Beräkningen av uppbördsförlusterna bygger på antagandet att ju längre anståndstiden är, desto större är risken för kreditförluster. Uppbördsförlusterna står således, i likhet med den totala kostnadsräntan och anståndsavgiften, i proportion till längden på anstånden. Det innebär att ju längre anståndstiden är, desto större blir den samlade uppbördsförlusten som inte täcks av kostnadsränta och anståndsavgift. När det gäller den varaktiga effekten så avser den ett mycket långt tidsperspektiv. Eftersom åtgärden är temporär och effekten beräknas som räntan under den tid åtgärden varar, blir effekten så liten att den avrundas till noll när den uttrycks i miljarder kronor med två decimaler.

4.4.1 Befintliga regler samt förslag

Möjligheten att bevilja anstånd enligt lagen om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall återinfördes den 30 mars 2020. Ett antal anpassningar av regelverket har därefter genomförts. I detta sammanhang bör det nämnas att den 5 februari 2021 trädde nya bestämmelser i kraft som bl.a. innebär att anståndstiden för tillfälliga anstånd kan förlängas med som längst ett år.

I denna proposition föreslås det bl.a. att Skatteverket efter ansökan får förlänga anståndstiden med ytterligare som längst 24 månader. En sådan förlängning förutsätter dock bl.a. att Skatteverket samtidigt beviljar en avbetalningsplan, enligt vilken anståndsbeloppet ska vara avbetalt senast den förfalldag som infaller närmast efter att denna ytterligare förlängda anståndstid upphör. Det föreslås även att den anståndsavgift som är hänförlig till en viss delpost av anståndsbeloppet ska tas ut t.o.m. den kalendermånad då denna delpost ska betalas enligt en avbetalningsplan. Den anståndsavgift som är hänförlig till en viss delpost av anståndsbeloppet ska vidare betalas senast den förfalldag då denna delpost ska betalas enligt avbetalningsplanen. Det föreslås slutligen också att Skatteverket får återkalla ett anstånd helt eller delvis om ett underskott på skattekontot har lämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning efter att en ytterligare förlängd anståndstid har beslutats.

4.4.2 Syfte och alternativa lösningar

Möjligheten att få anstånd med inbetalning av skatter och avgifter infördes för att dämpa tillfälliga likviditetsproblem i företag som i grunden är sunda och livskraftiga. Anstånd med inbetalning av skatter och avgifter bedöms vara ett effektivt sätt att lindra de ekonomiska konsekvenserna av pandemin och de åtgärder som satts in för att minska smittspridningen.

I denna proposition föreslås det alltså bl.a. att Skatteverket efter ansökan får förlänga anståndstiden med ytterligare som längst 24 månader. En sådan förlängning förutsätter dock bl.a. att Skatteverket samtidigt beviljar en avbetalningsplan. Syftet med förlängningen av anståndstiden är att underlätta för företag vars ekonomiska situation ännu inte är sådan att de beviljade skattecrediterna omedelbart kan betalas. Tiden för förlängningen bedöms vara väl avvägd utifrån företagets behov av likviditetsstöd under återhämtningen efter pandemin och den ytterligare kreditrisk som den utökade kredittiden medför för staten. Någon alternativ lösning som uppfyller företagets behov inom samma offentligfinansiella ramar bedöms inte finnas. Skulle förslaget inte komma till stånd kan belastningen på företagets likviditet bli så stor att annars sunda och livskraftiga företag inte får möjligheten att återgå till normal verksamhet.

Förslaget bedöms inte medföra att det uppstår särskilda behov av informationsinsatser, förutom Skatteverkets information om möjligheten att förlänga anståndstiden ytterligare och att beviljas en avbetalningsplan. Särskild hänsyn behöver heller inte tas när det gäller tidpunkten för ikraftträdandet, utöver vad som har förts fram i avsnitt 4.3.

Den offentligfinansiella effekten av förslaget består i skillnaden mellan den offentligfinansiella effekten av aktuellt förslag och effekten av det förslag som aviserades i budgetpropositionen för 2022. Vid beräkningen används samma underlag och antaganden som för de beräkningar som gjordes i samband med aviseringen. Eventuella förändringar i den ekonomiska miljön som skett sedan avisering, t.ex. räntor, utestående anståndsbelopp, eller de utökningar av reglerna som träder i kraft den 8 februari 2022, beaktas alltså inte i beräkningarna. Anledningen till att sådana effekter inte beaktas är att den offentligfinansiella effekten av förslaget enbart ska fånga den effekt som uppstår till följd av att reglerna ändrats i förhållande till aviseringen. Övriga effekter som beror på förändringar i underlaget är s.k. prognoseffekter.

Förslaget påverkar de offentliga finanserna genom tre komponenter: kapitalkostnad, kreditrisk och intäkter. Statens kapitalkostnad uppstår genom att den förskjutning av skattebetalningen, som följer av anstånden, måste täckas genom ökad upplåning. Statens kreditrisk uppstår genom en ökad risk för uppbördsförluster. Samtidigt finns en motverkande effekt genom att anstånden kan förhindra att uppbördsförluster uppkommer i vissa företag. Till sist får staten en kompensation för den ökade kreditrisken genom den kostnadsränta och anståndsavgift som företagen får betala för anstånden.

När det gäller kreditrisken är den samlade nettoeffekten av en möjlighet till ytterligare förlängning av anståndstiden svår att uppskatta. Med anstånd förlängs tiden mellan den skattepliktiga händelsen och betalningen av skatten, vilket typiskt sett ökar risken för uppbördsförluster. Samtidigt medför anstånden att företag som har tillfälliga likviditetsproblem, men som i grunden är livskraftiga, får hjälp att överbygga denna svårighet, vilket minskar risken för uppbördsförluster. Sammantaget innebär alltså möjligheten till anstånd med inbetalning av skatter och avgifter att risken för uppbördsförluster ökar för vissa företag, samtidigt som risken minskar för andra företag. Nettoeffekten på uppbördsförlusterna av utökad kredittid är generellt sett negativ, men storleken är svår att bedöma och skiljer sig sannolikt åt beroende på hur situationen ser ut. Det är dock troligt att i den situation som nu råder, där ekonomin är på väg att återhämta sig efter en kraftig nedgång, så finns ett förhållandevis stort antal företag som får förbättrade möjligheter att övervinna de tillfälliga svårigheterna med hjälp av den likviditetslättning som en ytterligare förlängning av anståndstiden medför. Bedömningen är därför att nuvarande situation innebär att den negativa nettoeffekten på uppbördsförlusterna av en ytterligare förlängning av anståndstiden är mindre än den hade varit under normala omständigheter.

Nedan visas beräkningarna av den offentligfinansiella effekten av förslaget om förlängning av anståndstiden och om avbetalningsplan. Först uppskattas storleken på de anstånd som kommer att förlängas. Sedan beräknas effekterna i form av kapitalkostnad, kostnadsränta och anståndsavgift. Efter detta beräknas effekterna på statens uppbördsförluster. Slutligen jämförs effekterna av förslaget med effekterna av det förslag som aviserades i budgetpropositionen för att bestämma den offentligfinansiella effekten.

Som underlag för beräkningen av de offentligfinansiella effekterna används Skatteverkets statistik över beviljade och återbetalda anstånd, vid den tidpunkt när förslaget togs fram för avisering i budgetpropositionen. Enligt Skatteverket hade den 23 augusti 2021 anstånd beviljats med totalt ca 54,2 miljarder kronor. Vid samma tidpunkt hade ca 24,1 miljarder kronor återbetalats. Det betyder att det utestående anståndsbeloppet uppgick till ca 30,1 miljarder kronor, vilket motsvarar ca 56 procent av det sammanlagda beviljade anståndsbeloppet ($30,1/54,2 = 0,56$). Utifrån Skatteverkets statistik uppskattas den genomsnittliga anståndstiden på utestående anstånd till ca 11 månader. Det betyder att ca 44 procent av anståndsbeloppet hade återbetalats efter 11 månader och att återbetalningstakten för ett år kan uppskattas till ca 50 procent ($44 \cdot 12/11 = 0,48$). Med antagandet att återbetalningstakten är 50 procent per år kan det utestående anståndsbeloppet efter två år uppskattas till ca 13,5 miljarder kronor ($54,9 - 0,5 \cdot 0,5 = 13,5$).

Det saknas skäl att anta annat än att den hittills uppvisade återbetalningstakten kommer att vara oförändrad även framdeles, och att de som ännu inte återbetalat sina anståndsbelopp när den nuvarande maximala anståndstiden upphört, kommer att begära avbetalning av det återstående beloppet. Med denna utgångspunkt förväntas ett anståndsbelopp om ca 13,5 miljarder kronor omfattas av en avbetalningsplan.

Kapitalkostnad, kostnadsränta och anståndsavgift

Statens kapitalkostnad beräknas utifrån anståndsbeloppet sett som ett genomsnitt för den aktuella perioden. På samma sätt beräknas de offentligfinansiella intäkterna utifrån den kostnadsränta och anståndsavgift som anståndstagarna får betala.

Statens kostnader och intäkter kommer att infalla under den tidsperiod då de förväntade avbetalningsplanerna kommer att löpa. De flesta avbetalningsplaner kommer att löpa under perioden april 2022 till april 2025. De företag som beviljades anstånd i början av april 2020, dvs. i samband med att möjligheterna till tillfälliga anstånd återinfördes, kommer att ha utnyttjat sin nuvarande maximala anståndstid i början av april 2022. Om dessa företag beviljas en 24 månader lång avbetalningsplan kommer anståndsbeloppet att behöva vara avbetalt senast i mitten av april 2024. De företag som beviljades anstånd i samband med att anståndsutrymmet utvidgades den 5 februari 2021 kommer att ha utnyttjat sin nuvarande maximala anståndstid i början av februari 2023. Med en 24 månader lång avbetalningsplan kommer anståndsbeloppet att behöva vara avbetalt senast i mitten av februari 2025. För sådana företag som beviljades anstånd i samband med att reglerna utvidgades den 26 april 2021 kommer anståndsbeloppet i huvudfallet att behöva vara avbetalt senast i mitten av maj 2025.

Av genomgången ovan framgår att en avbetalningsplan för ett anstånd som beviljades i början av april 2020, i samband med att reglerna om tillfälliga anstånd återinfördes, som längst kan komma att löpa till april 2024. Anstånd som beviljades i samband med att reglerna utvidgades i februari och april 2021 kan som längst komma att löpa till februari 2025 respektive maj 2025. För att beräkna hur kapitalkostnaden, kostnadsräntan

och anståndsavgiften, på anstånd för vilka avbetalningsplan beviljas, fördelar sig mellan åren måste uppskattningar göras dels av hur det totala beräknade anståndsbeloppet fördelar sig mellan olika beviljandetidpunkter, dels hur avbetalningarna kommer att fördela sig över tiden. Utifrån Skatteverkets statistik kan en uppskattning av fördelningen mellan olika beviljandetidpunkter göras. Utifrån statistiken uppskattas att ca 75 procent av det totala anståndsbeloppet avser anstånd som omfattas av de regler som infördes i slutet av mars 2020. När det gäller resterande 25 procent av anståndsbeloppet uppskattas ca 20 procentenheter avse anstånd som omfattas av de regler som infördes i februari 2021, och ca 5 procentenheter uppskattas avse anstånd enligt de regler som infördes i april 2021. När det gäller fördelningen av avbetalningarna över den tid som planen löper antas att 50 procent av anståndsbeloppet betalas under den första tolv månadersperioden och att resterande 50 procent betalas under den andra tolv månadersperioden. De samlade avbetalningsplanerna kommer dock att löpa under en betydligt längre period än två år, där en större andel av det totala beloppet kommer att avse anstånd som beviljats tidigt under perioden än senare. Av det skälet kommer det aggregerade beloppet för avbetalningsplanerna att minska mer i början än i slutet av den period som de kommer att löpa under.

Antagandena ovan innebär att underlagen för kapitalkostnad, kostnadsränta och anståndsavgift för 2022, 2023, 2024 och 2025 beräknas genom en fördelning av den del av anstånden som förväntas omfattas av avbetalningsplan, 13,5 miljarder kronor, på dels beviljandetidpunkt, dels förväntad avbetalningstakt. Av det anståndsbelopp som omfattas av avbetalningsplan förväntas 10,1 miljarder kronor avse anstånd som beviljades i samband med reglernas införande ($13,5 \cdot 0,75 = 10,1$). Resterande 3,4 miljarder avser anstånd som beviljats i samband med att reglerna utvidgades i början av 2021 ($13,5 \cdot 0,25 = 3,4$). För att få fram ett underlag för kapitalkostnad, kostnadsränta och anståndsavgift omräknas det aggregerade anståndsbelopp som omfattas av avbetalningsplan till genomsnittliga anståndsbelopp för respektive år som avbetalningsplanen beräknas löpa på. För att beräkna avtagandetakten för det aggregerade anståndsbeloppet som beräknas omfattas av avbetalningsplan, dels med hänsyn till återbetalningar, dels med hänsyn till att löptiderna infaller under olika tidsperioder, antas att det samlade beloppet avtar med 50 procent under en tolv månadersperiod. Vid fördelningen av avbetalningsplanen över kalenderår antas att i genomsnitt belöper 7,5 månader på det första året, 12 månader på det andra året och 4,5 månader på det tredje året. Det innebär att för anstånd som beviljades i samband med att reglerna infördes antas i genomsnitt 7,5 månader av avbetalningsplanerna belöpa på 2022, 12 månader på 2023 och 4,5 månader på 2024. Resterande anstånd antas belöpa med 7,5 månader på 2023, med 12 månader på 2024 och med 4,5 månader på 2025.

Av antagandena ovan följer att det samlade beloppet för avbetalningsplanerna i början av 2022 kan uppskattas till 10,1 miljarder kronor och att det i slutet av 2022 kan beräknas till 6,9 miljarder kronor ($(10,1 - (10,1 \cdot 0,5 \cdot 7,5/12) = 6,9)$). Det genomsnittliga anståndsbeloppet för 2022 kan därmed beräknas till 8,5 miljarder kronor ($(10,1 + 6,9) / 2 = 8,5$), vilket samtidigt utgör underlaget för kapitalkostnader, kostnadsränta och anståndsavgift. Under 2023 kommer det att finnas avbetalningsplaner

Prop. 2021/22:113 avseende såväl anstånd som beviljats enligt reglerna vid anståndens införande som anstånd som beviljats vid senare utvidgningar. När det gäller beloppen enligt reglerna vid anståndens införande uppgår beloppet vid ingång av 2023 till 6,9 miljarder kronor. Beloppet vid årets utgång beräknas till 3,5 miljarder kronor. Genomsnittsbeloppet kan därmed beräknas till 5,2 miljarder kronor $((6,9+3,5) / 2 = 5,2)$. Beloppet enligt senare utvidgning av anståndsreglerna uppgår vid 2023 års ingång enligt uppskattningen ovan till 3,4 miljarder kronor. Beloppet vid årets utgång beräknas i enlighet med antaganden ovan till 2,3 miljarder kronor $((3,4 - (3,4 \cdot 0,5 \cdot 7,5/12) = 2,3)$, vilket medför ett genomsnitt om 2,9 miljarder kronor $((3,4+2,3) / 2 = 2,9)$. Det samlade underlaget för 2023 uppgår därmed till 8,1 miljarder kronor $(5,2+2,9 = 8,1)$. Vid ingången av år 2024 beräknas anståndsbeloppet som beviljats enligt reglerna vid införandet av anstånd till 3,5 miljarder kronor. Vid utgången beräknas beloppet till 2,8 miljarder kronor $(3,5 - (3,5 \cdot 0,5 \cdot 4,5/12) = 2,8)$. Genomsnittet uppgår därmed till 3,2 miljarder kronor $((3,5+2,8) / 2 = 3,2)$. När det gäller anstånd som beviljats enligt senare regler om utvidgning beräknas det samlade beloppet vid årets ingång till 2,3 miljarder kronor och vid utgången till 1,2 miljarder kronor. Genomsnittet uppgår därmed till 1,8 miljarder kronor $((2,3+1,2) / 2 = 1,8)$. Underlaget för hela 2024 uppgår därmed till 5,0 miljarder kronor $(3,2+1,8 = 5,0)$. Underlaget för 2025 består enbart av kvarvarande anstånd avseende utvidgning av reglerna. Det ingående anståndsbeloppet uppgår till 1,2 miljarder kronor och det genomsnittliga beloppet vid upphörandet till 1,0 miljarder kronor, vilket ger ett genomsnitt för perioden om 1,1 miljarder kronor.

Statens upplåningskostnad motsvarar den femåriga statsobligationsräntan som för 2022 prognostiseras till 0,18 procent. Statens räntekostnad kan därmed beräknas till 0,01 miljarder kronor för 2022 $(8,5 \cdot 0,0018 \cdot 7,5/12 = 0,01)$, till 0,01 miljarder kronor för 2023 $((5,2 \cdot 0,0018) + (2,9 \cdot 0,0018 \cdot 7,5/12) = 0,01)$, till 0,01 miljarder kronor för 2024 $((3,2 \cdot 0,0018 \cdot 4,5/12) + (1,7 \cdot 0,0018) = 0,01)$ och till 0,00 miljarder kronor för 2025 $(1,1 \cdot 0,0018 \cdot 4,5/12 = 0,00)$.

Anståndstagarna får betala en kostnadsränta och en anståndsavgift för den tid som avbetalningsplanen löper. Kostnadsräntan uppgår till 1,25 procent och anståndsavgiften uppgår till 0,1 procent per påbörjad anstånds-månad. Med en beräkning utifrån samma underlag som ovan uppgår den samlade kostnadsräntan och anståndsavgiften för 2022 till 0,13 miljarder kronor $(8,5 \cdot ((0,0125 \cdot 7,5/12) + (7,5 \cdot 0,001)) = 0,13)$. För 2023 beräknas den samlade kostnadsräntan och anståndsavgiften till 0,17 miljarder kronor $((5,2 \cdot ((0,0125 + (12 \cdot 0,001)) + (2,9 \cdot ((0,0125 \cdot 7,5/12) + (7,5 \cdot 0,001))) = 0,17)$. För 2024 beräknas den samlade kostnadsräntan och anståndsavgiften till 0,07 miljarder kronor $((3,2 \cdot ((0,0125 \cdot 4,5/12) + (4,5 \cdot 0,001)) + (1,8 \cdot (0,0125 + (12 \cdot 0,001))) = 0,07)$. Till sist beräknas motsvarande belopp för 2025 till 0,01 miljarder kronor $(1,1 \cdot ((0,0125 \cdot 4,5) + (4,5 \cdot 0,001)) = 0,01)$.

Uppbördsförluster

Beräkningen av uppbördsförluster följer de principer som låg till grund för den beräkning som gjordes då reglerna för tillfälliga anstånd återinfördes (se prop. 2019/20:132). Utgångspunkten var vid återinförandet att staten

till fullo kompenseras för de ökade uppbördsförlusterna genom den kostnadsränta och anståndsavgift som staten tar ut. Den samlade kostnadsräntan och anståndsavgiften antas med andra ord spegla den ökade kreditrisken. Den föreslagna kostnadsräntan och anståndsavgiften var vid införandet 1,25 procent respektive 0,3 procent per påbörjad anståndsmanad. När möjligheter till förlängning av anståndstiden föreslogs i prop. 2020/21:77 bedömdes att den negativa effekten på uppbördsförlusterna var lägre vid förlängning av redan befintliga anstånd än vid införande av möjligheterna till anstånd. Anledningen till detta är att de företag som är aktuella för förlängning av anståndstiden är de som har kunnat hantera de ekonomiska utmaningarna under pandemin på ett förhållandevis bra sätt, vilket kan antas indikera en relativt hög kreditvärdighet. I brist på annat underlag antogs därför i prop. 2020/21:77 att nettoeffekten på uppbördsförlusterna av en förlängning av redan beviljade anstånd motsvarar den kostnadsränta och anståndsavgift som där föreslogs, 1,25 procent respektive 0,2 procent per påbörjad anståndsmanad.

Det har efter att propositionen togs fram inte tillkommit någon ny information som motiverar någon annan bedömning i detta avseende. När det gäller uppbördsförlusterna för de företag som väljer att förlänga anståndstiden ytterligare genom att komma överens med Skatteverket om en avbetalningsplan, när den nuvarande maximala anståndstiden löpt ut, bedöms den negativa effekten på uppbördsförlusterna därför vara densamma som vid tidigare förlängning av anståndstiden. Med dessa utgångspunkter beräknas uppbördsförlusterna till följd av förslaget om avbetalningsplan medföra en offentligfinansiell effekt om -0,19 miljarder kronor 2022 ($8,5 \cdot ((0,0125 \cdot 7,5/12) + (7,5 \cdot 0,002)) = 0,19$), -0,26 miljarder kronor 2023 ($((5,2 \cdot (0,0125 + (12 \cdot 0,002))) + (2,9 \cdot ((0,0125 \cdot 7,5/12) + (7,5 \cdot 0,002))) = 0,25$), -0,11 miljarder kronor 2024 ($3,2 \cdot ((0,0125 \cdot 4,5/12) + (4,5 \cdot 0,002)) + (1,8 \cdot ((0,0125 + (12 \cdot 0,002))) = 0,11$) och för 2025 till -0,02 miljarder kronor ($1,1 \cdot ((0,0125 \cdot 4,5/12) + (4,5 \cdot 0,002)) = 0,02$).

Samlad effekt och avvikelse från tidigare avisering

I tabell 4.1 visas de samlade effekterna av införandet av möjligheten att förlänga anståndstiden med 24 månader genom en avbetalningsplan.

Tabell 4.1 Offentligfinansiell effekt av förslag om utökad anståndstid
Miljarder kronor

	Effekt från	Brutto		Periodiserad nettoeffekt			Varaktigt effekt
		-effekt	2022	2022	2023	2024	
Ränteeffekt senarelagd skattebetalning	2022-04-01	-0,01	-0,01	-0,01	-0,01	-0,00	-0,00
Kostnadsränta och anståndsavgift	2022-04-01	+0,13	+0,13	+0,17	+0,07	+0,01	+0,00
Utökning av utrymme, effekt på uppbördsförlust	2022-04-01	-0,19	-0,19	-0,26	-0,11	-0,02	-0,00
Summa offentligfinansiell effekt av förslag	2022-04-01	-0,07	-0,07	-0,09	-0,04	-0,01	-0,00

Anmärkning: På grund av avrundningar kan summeringen i sista raden skilja sig från den som erhålls om beloppen för ränteeffekt, kostnadsränta och anståndsavgift samt uppbördsförluster adderas.

Enligt förslaget kan avbetalningsplanen som längst omfatta 24 månader, vilket är 9 månader längre än det förslag som aviserades i budgetpropositionen för 2022. Utökningen medför att den förväntade offentligfinansiella nettokostnaden blir högre. Avvikelsen mot aviserad offentligfinansiell kostnad visas i tabell 4.2.

Tabell 4.2 Avvikelse av summa offentligfinansiell effekt mot avisering i budgetpropositionen för 2022

Miljarder kronor

	Bruttoeffekt		Periodiserad nettoeffekt			Varaktigt effekt
	2022	2022	2023	2024	2025	
Avvikelse mot avisering	0,00	0,00	-0,01	-0,02*	-0,01	-0,00

*I aviseringen i budgetpropositionen för 2022 angavs nettoeffekten för 2024 till -0,01. En felaktig avrundning innebär att beloppet egentligen uppgår till -0,02, vilket i sin tur innebär att avvikelsen rätteligen bör vara -0,02 (-0,04 - -0,02 = -0,04 + 0,02 = -0,02).

Förslaget om en förlängning av avbetalningsplanen påverkar även effekterna av det utökade anståndsutrymme som föreslogs i prop. 2021/22:89. Eftersom förslaget om utökad anståndsutrymme inte var känt vid utformningen av det ursprungliga förslaget om avbetalningsplan innefattas inte denna effekt i sammanställningen ovan. Den offentligfinansiella effekten av en förlängning av avbetalningsplanen, på den utökning av anståndsutrymme som föreslogs i prop. 2021/22:89, beräknas till -0,01 miljarder kronor för 2025 respektive 2026.

Anstånden avser skatter som är fastställda, men inte betalda. De fastställda skatterna, och därmed det finansiella sparandet, påverkas inte av den förskjutna betalningen. Däremot påverkas statens lånebehov och därmed även budgetsaldot.

Förslaget om att införa en möjlighet till ytterligare förlängning av anståndstiden medför att betalningar om totalt ca 13,5 miljarder kronor kommer att förskjutas i tiden. Enligt uppskattningen ovan avser 10,1 miljarder kronor av det förskjutna anståndsbeloppet anstånd som beviljats enligt de regler som infördes i slutet av mars 2020, medan resterande 3,4 miljarder kronor avser anstånd som beviljats enligt de utökade regler som infördes i början av 2021. Med de antaganden som gjorts ovan av avbetalningstakten bedöms 6,9 miljarder kronor förskjutas från 2022 till 2023 och 2024 ($10,1 - (10,1 \cdot 0,5 \cdot 7,5/12) = 6,9$) med jämn fördelning på respektive år. Cirka 2,3 miljarder kronor förskjuts från 2023 till 2024 och 2025 ($3,4 - (3,4 \cdot 0,5 \cdot 7,5/12) = 2,3$). Den samlade effekten på budgetsaldot visas i tabellen nedan.

Tabell 4.3 Effekter på budgetsaldo av utökad anståndstid

Miljarder kronor

	2022	2023	2024	2025
Förskjutning av betalning	-6,9	+1,1	+4,7	+1,1

Effekten på budgetsaldot avviker från aviseringen i budgetpropositionen för 2022. Avvikelsen framgår av tabell 4.4.

Tabell 4.4 Avvikelse av budgetsaldo mot avisering i budgetpropositionen för 2022

Miljarder kronor

	2022	2023	2024	2025
Förskjutning av betalning	0,00	-3,5	+2,4	+1,1

4.4.4 Effekter för företag

Regelrådet efterlyser en beskrivning av förslagets påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag (se avsnitt 4.2). Kriterierna och kraven för att beviljas förlängning av anståndstiden är generella och gäller för alla företag. Vidare bör storleken på de skatter och avgifter som omfattas av anstånd vara jämförbara mellan företag som bedriver likartad verksamhet och som därmed konkurrerar med varandra. Förslaget om förlängning av anståndstiden bedöms därmed vara neutralt ur konkurrenssynpunkt.

Eftersträvade effekter

Åtgärdens syfte är att underlätta för företag vars kassaflöde ännu inte nått en sådan nivå som möjliggör återbetalning av hela anståndsbeloppet på

Prop. 2021/22:113 den ordinarie förfallodagen. Genom förslaget ökar flexibiliteten för företag som i grunden är livskraftiga och som inom överskådlig tid har en möjlighet att återgå till en situation där verksamheten genererar ett långsiktigt stabilt kassaflöde.

Det finns även andra företag än de som beviljas avbetalning av anståndsbelopp som kan gynnas genom att flexibiliteten minskar risken för likviditetsproblem hos kunder och leverantörer.

Sett i ett större perspektiv bidrar en åtgärd som medför en mer flexibel övergång till en situation där det normala är att företagen har en verksamhet som är i balans med de skatter och avgifter som ska betalas, till en stabilisering av den makroekonomiska utvecklingen.

Berörda företag

Underlag från Skatteverket visar att totalt ca 51 000 företag hade beviljats anstånd den 23 augusti 2021 och att ca 29 000 av dessa vid samma tidpunkt fortfarande hade ett utestående anstånd. I beräkningen av de offentligfinansiella effekterna av förslaget antogs att det utestående anståndsbeloppet motsvarade en anståndstid om elva månader och att avbetalningstakten motsvarade 50 procent per år. Antalsstatistiken tyder på att förändringen av antalet företag följer förändringen av anståndsbeloppet, dvs. att avbetalningarna är jämnt fördelade bland företagen med avseende på anståndsbeloppets storlek. Cirka 22 000 företag har återbetalat sina anstånd ($51\,000 - 29\,000 = 22\,000$), vilket motsvarar 43 procent under en elvamånadersperiod. Omräknat till tolv månader motsvarar detta 47 procent ($43 \cdot 12/11 = 47$), vilket mot bakgrund av osäkerheten kan avrundas till 50 procent. Med antagandet att avbetalningstakten även framdeles är jämnt fördelad mellan företagen med avseende på anståndsbeloppets storlek kan antalet företag som begär ytterligare förlängning av anståndstiden uppskattas till ca 13 000 ($51\,000 \cdot 0,5 \cdot 0,5 = 12\,750$).

De flesta företag som beviljats anstånd finns inom handel, restaurang och hotell samt inom byggbranschen. Av alla företag som beviljats anstånd finns 17 procent inom handel, 14 procent har en restaurang- eller hotellverksamhet och 11 procent finns inom byggbranschen. Cirka 95 procent av alla företag som beviljats anstånd tillhör kategorierna mikroföretag eller små företag. Resterande 5 procent är medelstora eller stora företag. Av det samlade anståndsbeloppet har 38 procent beviljats mikroföretag eller små företag. Resterande 62 procent har beviljats medelstora eller stora företag.

Administrativa kostnader

För att beviljas förlängning av anståndstiden måste en ansökan lämnas in till Skatteverket. Mängden information som behöver lämnas i ansökan bedöms vara begränsad, bl.a. mot bakgrund av att Skatteverket sedan tidigare har relevant information genom den eller de ansökningar om anstånd som har lämnats. Tidsåtgången för att samla in nödvändig information, sammanställa och överföra den bedöms endast undantagsvis överstiga 30 minuter. Bedömningen är att tiden för de allra flesta företag bör uppgå till mellan 10 minuter och 30 minuter, och att den genomsnittliga tiden inte bör överstiga 20 minuter.

Med antagandena att den genomsnittliga tidsåtgången uppgår till 20 minuter och att ansökan sammanställs och lämnas av en kvalificerad ekonom eller jurist kan den genomsnittliga kostnaden för att ansöka om förlängning av anstånd beräknas enligt följande. Enligt Statistiska centralbyråns lönestatistik för yrkesgrupper (SSYK) uppgick den genomsnittliga månadslönen för revisorer och personer med liknande arbetsuppgifter till 43 900 kronor år 2020. Enligt Tillväxtverket ska den genomsnittliga månadslönen multipliceras med schablonvärdet 1,84 som inkluderar semesterersättning, arbetsgivaravgifter och olika indirekta kostnader (Tillväxtverket, Ekonomiska effekter av nya regler – Så beräknar du företagets kostnader). Om antalet timmar under en månad uppgår till 160 resulterar detta i en genomsnittlig kostnad om ca 170 kronor per företag ($43\,900/160 \cdot 20/60 \cdot 1,84 = 168$).

Ovan uppskattas att 13 000 företag kommer att ansöka om förlängning av anståndstiden. Det innebär att den totala administrativa kostnaden kan uppskattas till ca 2,2 miljoner kronor ($13\,000 \cdot 170 = 2\,210\,000$).

Särskild hänsyn till mindre företag vid reglernas utformning bedöms inte vara nödvändig. Mindre företag bedöms inte ha sämre förutsättningar att hantera ansökningsförfarandet än större företag och i övrigt är regelverket helt neutralt med avseende på företagens storlek.

4.4.5 Effekter för myndigheter och allmänna förvaltningsdomstolar

Förslagen medför tillkommande kostnader för Skatteverket för bl.a. ärendehantering och utveckling av it-stöd. Kostnaderna uppskattas till sammanlagt 25,9 miljoner kronor. Regeringen bedömer att kostnaderna ryms inom myndighetens befintliga ekonomiska ramar.

Det bedöms inte finnas något behov av särskilda informationsinsatser förutom Skatteverkets information om möjligheten att förlänga anståndstiden ytterligare och att beviljas en avbetalningsplan. Det är av vikt att företag får information om denna möjlighet i tid för att kunna planera sin verksamhet.

Förslagen bedöms vidare innebära att färre ärenden kommer att överlämnas till Kronofogdemyndigheten för indrivning, jämfört med om förslagen inte skulle genomföras.

När det gäller effekter för de allmänna förvaltningsdomstolarna görs bedömningen att det främst är de bestämmelser som innebär att anståndstiden kan förlängas ytterligare som skulle kunna leda till att vissa beslut överklagas till de allmänna förvaltningsdomstolarna. Enligt uppgifter från Skatteverket hade totalt 104 avslagsbeslut efter ansökan om tillfälliga anstånd överklagats per den 15 december 2021. Mot den bakgrunden finns det inte anledning att räkna med att införandet av nu nämnda bestämmelser kommer att medföra någon nämnvärd ökning av antalet mål. Därmed ryms tillkommande kostnader för de allmänna förvaltningsdomstolarna inom befintliga ekonomiska ramar.

4.4.6 Effekter för den ekonomiska jämställdheten

Genom att företagen får utökade möjligheter till skattekrediter gynnas indirekt även företagsägare. Eftersom män är överrepresenterade som företagare indikerar det att förslaget kan komma att gynna män i högre utsträckning än kvinnor. Eftersom förslaget är tillfälligt bedöms dock inte effekterna som långtgående.

4.4.7 Förslagets förenlighet med EU-rätten

Förslaget bedöms vara förenligt med EU-rätten.

4.4.8 Övriga effekter

Åtgärden är tidsbegränsad och förväntas därför inte ha några nämnvärda effekter när det gäller miljön. Eventuella direkta effekter för enskilda och offentlig sektor och fördelningseffekter kan också anses vara kortfristiga. Åtgärdens kortfristiga effekt är samtidigt betydelsefull för anställda och andra intressenter i de företag som har problem med likviditeten och som utnyttjar möjligheten till ytterligare förlängd anståndstid och avbetalningsplan.

5 Tillfälligt slopad karenstid för stöd vid korttidsarbete

5.1 Bakgrund och gällande rätt

Korttidsarbete innebär att arbetstagare tillfälligt går ned i arbetstid och lön. Den 1 januari 2014 trädde ett system med statligt stöd vid korttidsarbete i kraft (prop. 2013/14:1, bet. 2013/14:FiU1, rskr. 2013/14:56). Stöd enligt det systemet får endast lämnas om det råder en synnerligen djup lågkonjunktur eller är sannolikt att en sådan är nära förestående. Syftet med stödet är att stödja sysselsättningen och dämpa arbetslösheten. Reglerna för statligt stöd vid korttidsarbete innebär att staten, arbetsgivaren och arbetstagaren delar på kostnaderna för korttidsarbete. Kostnaderna för korttidsarbete utgörs av den lön inklusive arbetsgivaravgifter som motsvarar arbetstidsminskningen.

Bestämmelserna om stöd finns i lagen om stöd vid korttidsarbete samt förordningen (2020:208) om stöd vid korttidsarbete. Stödet aktiveras genom att regeringen meddelar föreskrifter för en stödperiod om tolv månader. Denna period kan förlängas en gång med tolv månader. Stödet handläggs, efter aktivering, av Skatteverket.

Den 7 april 2020 trädde ett nytt system för stöd vid korttidsarbete i kraft (prop. 2019/20:132, bet. 2019/20:FiU51, rskr. 2019/20:199). Systemet är ett komplement till det tidigare systemet. Stöd enligt det nya systemet kan lämnas under en begränsad tid till arbetsgivare som på grund av tillfälliga och allvarliga ekonomiska svårigheter behöver införa korttidsarbete. Det

nya systemet gäller för tid fr.o.m. den 16 mars 2020. Stödet handläggs i dag av Tillväxtverket och lämnas efter att verket beslutat om godkännande för stöd. Ett godkännande får bara lämnas om

1. arbetsgivaren har fått tillfälliga och allvarliga ekonomiska svårigheter,
2. de ekonomiska svårigheterna har orsakats av något förhållande utom arbetsgivarens kontroll,
3. de ekonomiska svårigheterna inte rimligen hade kunnat förutses eller undvikas, och
4. arbetsgivaren har använt sig av andra tillgängliga åtgärder för att minska kostnaden för arbetskraft.

Stödperioden är begränsad till sex månader i följd med möjlighet till förlängning i ytterligare tre månader.

Efter aktivering eller godkännande ansöker arbetsgivaren om stöd (s.k. preliminärt stöd) som lämnas enligt tre fasta nivåer för arbetstids- och löneminskning. Staten står vid varje nivå för en tredjedel av lönekostnaden inklusive arbetsgivaravgifter för den uteblivna arbetstiden medan återstoden fördelas mellan arbetstagar och arbetsgivare med olika inbördes fördelning beroende på nivån av arbetstidsminskning.

En arbetsgivare som har fått preliminärt stöd är skyldig att göra en avstämning för att det ska vara möjligt att fastställa ett slutligt stöd.

Från det att det nya systemet om stöd vid korttidsarbete trädde i kraft och under resterande del av 2020 samt under januari–september 2021 har stödet med anledning av pandemin varit tillfälligt förstärkt, s.k. korttidspermittering. Förstärkningen har bl.a. bestått i att staten stått för tre fjärdedelar av den totala kostnaden i stället för den ordinarie nivån på en tredjedel av kostnaden. Stödperioden har också förlängts genom införandet och förlängning av den tillfälliga lagen (2021:54) om stöd vid korttidsarbete i vissa fall. Det förstärkta stödet har omfattat stödperioder t.o.m. september 2021. De tillfälliga förstärkningar och justeringar som gjorts med anledning av pandemin behandlas i propositionerna Extra ändringsbudget för 2020 – Åtgärder med anledning av coronaviruset (prop. 2019/20:132), Extra ändringsbudget för 2020 – Fler kraftfulla åtgärder med anledning av coronaviruset (prop. 2019/20:166), Extra ändringsbudget för 2021 – Förstärkta stöd till företag, nedsättning av arbetsgivaravgifter för unga och andra åtgärder med anledning av coronaviruset (prop. 2020/21:83), Extra ändringsbudget för 2021 – Förlängda och förstärkta stöd vid korttidsarbete och omställningsstöd för företag med anledning av coronaviruset (prop. 2020/21:121) och Extra ändringsbudget för 2021 – Förlängda ersättningar på sjukförsäkringsområdet, stöd till företag, kultur, idrott och civilsamhälle samt andra åtgärder med anledning av coronaviruset (prop. 2020/21:208).

Den 23 september 2021 beslutade regeringen att tillsätta en kommitté som ska se över stödet vid korttidsarbete (dir. 2021:79). Kommittén ska bl.a. utvärdera stödets betydelse för att lindra effekterna av pandemin för näringsliv, sysselsättning och samhällsekonomin, analysera om regelverket kan göras enklare och mer flexibelt och analysera behovet av förändrad och förstärkt reglering för att förhindra felaktiga utbetalningar och missbruk. Den del av uppdraget som handlar om att utvärdera stödets betydelse för att lindra effekterna av pandemin ska redovisas i ett del-

5.2 Regler om sammanlagd tid för stöd och om karens

Enligt 7 b § lagen om stöd vid korttidsarbete gäller att den sammanlagda tiden som en arbetsgivare får stöd inte får överstiga 24 kalendermånader under en period om 36 kalendermånader. Bestämmelsen är tänkt att aktualiseras när det ursprungliga, konjunkturella stödet och stödet enligt det öppna, permanenta systemet, lämnas i nära tidsmässig anslutning till varandra (prop. 2019/20:132 s. 59 och 88). I samband med att det öppna och permanenta systemet för stöd vid korttidsarbete infördes ansågs det inte som ändamålsenligt om detta skulle kunna leda till så lång sammanlagd stödperiod som 33 månader varför den sammanlagda tiden för stöd begränsades till 24 månader (prop. 2019/20:132 s. 59).

Av 8 a § lagen om stöd vid korttidsarbete framgår vidare att när en stödperiod har löpt ut, får ett beslut om godkännande enligt 5 a § samma lag, dvs. i ärenden om stöd vid korttidsarbete som lämnas vid tillfälliga och allvarliga ekonomiska svårigheter hos en enskild arbetsgivare, fattas tidigast 24 kalendermånader efter den tidpunkten. Bestämmelsen om en karens infördes för att motverka överutnyttjande av stöd och för att förhindra att en arbetsgivare använder stödet för att överbygga strukturella problem i verksamheten (prop. 2019/20:132 s. 58 och 59).

5.3 Byte av handläggande myndighet har föreslagits

Ärenden om stöd vid korttidsarbete som lämnas vid tillfälliga och allvarliga ekonomiska svårigheter hos en enskild arbetsgivare enligt 5 a § lagen om stöd vid korttidsarbete handläggs i dag av Tillväxtverket. I propositionen Handläggande myndighet för ärenden om stöd vid korttidsarbete som beslutades den 16 december 2021 föreslås att Skatteverket ska handlägga dessa ärenden (prop. 2021/22:77). Den föreslagna ändringen innebär att Skatteverket bl.a. kommer att pröva frågor om godkännande, preliminärt stöd och ytterligare stöd samt ersättning för kostnader för kompetensinsatser enligt lagen om stöd vid korttidsarbete.

I propositionen föreslås också att Skatteverket ska pröva frågor om ersättning för kostnader för kompetensinsatser även när stöd vid korttidsarbete lämnas vid en synnerligen djup lågkonjunktur, dvs. stöd som lämnas enligt 5 § lagen om stöd vid korttidsarbete. Stöd som lämnas av Skatteverket föreslås tillgodoföras arbetsgivaren genom kreditering på arbetsgivarens skattekonto.

Förslagen föreslås träda i kraft den 1 april 2022 och tillämpas första gången för ansökningar om godkännande som lämnas efter den 31 mars 2022.

5.4 Regeringens smittskyddsåtgärder och beredskap för stöd till företag

Prop. 2021/22:113

Regeringen presenterade den 7 december 2021 en åtgärdsplan för införande av smittskyddsåtgärder. Regeringen och Folkhälsomyndigheten gjorde bedömningen att Sverige befinner sig i en situation med en ökad smittspridning och ökad vårdbelastning och att det därför är aktuellt med ytterligare smittskyddsåtgärder.

Den 9 december 2021 beslutades propositionen Fortsatt beredskap genom förlängd giltighet av covid-19-lagen och lagen om tillfälliga smittskyddsåtgärder på serveringsställen (prop. 2021/22:69, bet. 2021/22:SoU9, rskr 2021/22:128). I propositionen föreslår regeringen att lagarna förlängs t.o.m. den 31 maj 2022 för att fortsatt säkerställa en god beredskap i hanteringen av covid-19-pandemin.

Den 21 december 2021 meddelade regeringen att ytterligare restriktioner gäller fr.o.m. den 23 respektive den 24 december 2021. Dessa innebär bl.a. att det införs en regel om sittande gäster på restauranger samt krav på avstånd mellan sällskap för t.ex. restauranger och vid större idrotts- och kulturarrangemang och krav på platsbokning för vissa resor. Begränsningar införs även för trängsel i affärer och köpcentrum med en regel om minst 10 kvadratmeter per person.

Regeringen meddelade den 10 januari 2022 att skärpta smittskyddsåtgärder införs fr.o.m. den 12 januari 2022 med anledning av den kraftigt ökade smittspridningen i samhället, samtidigt som belastningen i sjukvården ökar. De nya restriktionerna innebär bl.a. att det för allmänna sammankomster och offentliga tillställningar inomhus utan vaccinationsbevis införs ett tak på max 50 personer. För allmänna sammankomster och offentliga tillställningar inomhus med över 50 deltagare där vaccinationsbevis används införs krav på max 8 personer per sällskap och 1 meters avstånd mellan sällskap. För serveringsställen införs en begränsning på max 8 personer per sällskap och de behöver stänga senast kl. 23.00. För mässor införs krav på vaccinationsbevis om antalet deltagare överstiger 50 personer. Fortsatt gäller att trängsel inte får förekomma samt krav på 10 kvadratmeter per person.

Efter en hemställan från Folkhälsomyndigheten beslutade regeringen den 17 januari 2022 om ändringar i förordningen (2021:8) om särskilda begränsningar för att förhindra spridning av sjukdomen covid-19. Från och med den 19 januari 2022 gäller ett deltagartak på 500 deltagare för allmänna sammankomster, offentliga tillställningar, inklusive mässor, inomhus. Det finns dock en möjlighet till sektionering. Deltagartaken ska gälla när vaccinationsbevis används. Därutöver sänktes deltagartaket för privata sammankomster som genomförs i hyrda lokaler till 20 personer (50 personer vid minnesstunder i samband med en begravningssceremoni).

Regeringen beslutade den 18 januari 2022 propositionen Extra ändringsbudget för 2022 – Ersättningar på sjukförsäkringsområdet, stöd till företag, medel för testning och smittspårning samt andra åtgärder med anledning av coronaviruset (prop. 2021/22:86, bet. 2021/22:FiU16, rskr. 2021/22:137). Propositionen innehåller bl.a. förslag om utökningar av det ordinarie omställningsstödet för företag, av omsättningsstöden till enskilda näringsidkare och handelsbolag samt av evenemangsstödet.

Prop. 2021/22:113 Vidare föreslås medel för stöd till kultur och idrott samt för tillfälligt slopat fribelopp för att få studiemedel.

Den 20 januari 2022 beslutades propositionen Extra ändringsbudget för 2022 – Fler åtgärder på skatteområdet med anledning av coronaviruset (prop. 2021/22:89, bet. 2021/22:FiU16, rskr. 2021/22:137). I propositionen föreslås att den tillfälliga skatte- och avgiftsfriheten för förmån av fri parkering förlängs till att gälla fram t.o.m. den 30 juni 2022. Det föreslås även vissa förändringar av regelverket om s.k. tillfälliga anstånd. Ändringarna innebär bl.a. att anstånd med inbetalning av dels avdragen preliminär skatt och arbetsgivaravgifter, dels mervärdesskatt vars redovisningsperiod är en kalendermånad får beviljas för högst nio redovisningsperioder vardera. Vidare föreslås att anstånd för dessa skatter och avgifter får beviljas även för redovisningsperioder som infaller under oktober–december 2021.

5.5 Möjlighet till stöd vid korttidsarbete för den som mottagit stöd under pandemin

Regeringens förslag: Bestämmelsen om att ett beslut om godkännande tidigast får fattas 24 kalendermånader efter att en tidigare stödperiod löpt ut ska inte gälla om den tidsperiod som löpt ut omfattar en kalendermånad under mars 2020–september 2021.

Även den arbetsgivare som tidigare har fått stöd ska, efter godkännande av Skatteverket, kunna beviljas preliminärt stöd för stöd-månader fr.o.m. december 2021.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: En majoritet av remissinstanserna tillstyrker förslaget, däribland *Ekonomistyrningsverket*, *Handelsanställdas förbund*, *Konjunkturinstitutet*, *Landsorganisationen i Sverige (LO)*, *Skatteverket*, *Sveriges akademikers centralorganisation (Saco)*, *Unionen* och *Svenska Transportarbetareförbundet*.

Tillväxtanalys avstyrker förslaget och anser att den föreslagna åtgärden att tillfälligt slopa karenstiden riskerar att bromsa en redan försenad och nödvändig strukturomvandling i svensk ekonomi. *Ekonomistyrningsverket* bedömer dock att risken för strukturella problem är mindre framöver om stödet vid korttidsarbete inte längre är förstärkt utan utgår enligt de ordinarie nivåerna för arbetstidsminskning och statlig finansiering.

Almega, *Företagarna*, *Svensk Handel* och *Visita* ställer sig positiva till förslaget att slopa karenstiden men anser att villkoren avseende bl.a. stödnivåer, möjligheten att tillämpa korttidsarbete under uppsägningstid, inkludering av familjemedlemmar och verksamhet som huvudsakligen är finansierad av allmänna medel och som det allmänna enligt en offentligrättslig reglering har till uppgift att tillhandahålla bör utformas i enlighet med den tidigare tillfälliga lagen om stöd vid korttidsarbete i vissa fall.

Eftersom de förutsättningar som enligt 5 a § lagen om stöd vid korttidsarbete gäller för att godkännas för stöd lämnas oförändrade bedömer både Skatteverket och *Tillväxtverket* att stöd vid korttidsarbete, även vid ett genomförande av lagförslaget, endast kommer att kunna medges i undan-

tagsfall. Skälet till det är att samhället sedan snart två år och alltjämt befinner sig i pandemin och att arbetsgivarna därmed har haft lång tid på sig att anpassa verksamheten efter rådande omständigheter. Tillväxtverket ifrågasätter dessutom om arbetsgivarens allvarliga ekonomiska svårigheter fortsatt kan bedömas som tillfälliga. Mot den bakgrunden efterlyser Skatteverket och Tillväxtverket, tillsammans med Almega, TCO och Unionen, ytterligare klargöranden beträffande förutsättningarna för att godkännas för stöd. Detta särskilt med tanke på att stödet kommer att kunna beviljas retroaktivt. Unionen anser att det bör förtydligas att de ekonomiska svårigheterna som pandemin medfört fortsatt är sådana som inte rimligen hade kunnat förutses eller undvikas. Enligt Almega bör det tydligt framgå av lag och förarbeten att långtidseffekter av pandemin, och myndighetsrekommendationer, är sådana faktorer som medför att företag uppfyller kravet på ekonomiska svårigheter och vara berättigade till korttidsstöd.

Tillväxtverket, Skatteverket och *Förvaltningsrätten i Stockholm* har anfört att regeringen bör redogöra för hur förslaget förhåller sig till regeln i 7 b § lagen om stöd vid korttidsarbete om att en arbetsgivare bara kan få stöd under sammanlagt 24 månader under en 36-månadersperiod. De påpekar att arbetsgivare som vill ansöka om nytt stöd utan hinder av karenstid kan ha fått stöd under 19 månader.

Almega och Företagarna framhåller betydelsen av hur utbetalning av stödet hanteras på skattekontot samt vikten av att Skatteverket informerar företagen om den hanteringen.

Skälen för regeringens förslag

Arbetsgivare som tidigare har fått stöd under pandemin bör ges en ny möjlighet att ansöka om stöd

Pandemin har påverkat svenska företag drastiskt. Detta gäller inte minst de företag som har drabbats hårt av de restriktioner som beslutats för att minska smittspridningen. Sedan utbrottet har historiskt stora åtgärder vidtagits för att begränsa smittspridningen och för att lindra effekterna för jobb och företag. En av dessa åtgärder är stödet vid korttidsarbete. Under 2020 och 2021 har det kommit in totalt ca 136 000 ansökningar om stöd vid korttidsarbete och nästan 600 000 svenskar uppskattas ha varit korttidspermitterade under pandemin. Stödet har således använts i stor utsträckning.

Stöd vid korttidsarbete kan, efter godkännande, lämnas under högst nio kalendermånader i följd (6 a och 7 a §§ lagen om stöd vid korttidsarbete). Efter stödperiodens slut inträder en karenstid om 24 kalendermånader (8 a § samma lag). Genom den tillfälliga och numera upphävda lagen om stöd vid korttidsarbete i vissa fall har arbetsgivare för perioden december 2020–september 2021, utan hinder av karensen, kunnat ansöka om och få stöd vid korttidsarbete under mer än nio månader.

En stor andel av de arbetsgivare som har påverkats av återinförda restriktioner kan antas tillhöra gruppen arbetsgivare som har fått stöd vid korttidsarbete tidigare under pandemin. Utan en förändring av bestämmelsen om karenstid kommer dessa arbetsgivare inte att kunna få ytterligare stöd i närtid även om förutsättningarna i 5 a § lagen om korttidsarbete är upp-

Prop. 2021/22:113 fyllda. Detsamma gäller för arbetsgivare som uppfyller de materiella villkoren för korttidsarbete av skäl som inte är hänförliga till pandemin.

Den ökade smittspridningen i hela Europa och nya varianter av viruset visar att det fortsatt är viktigt med god beredskap inför snabba förändringar i pandemin. Smittspridningen har också drastiskt tilltagit i Sverige, vilket medfört nya skärpta rekommendationer, allmänna råd och restriktioner. Regeringen har också föreslagit utökningar och förlängningar av bl.a. stöd till näringslivet.

Stödet vid korttidsarbete har varit en viktig åtgärd för att förhindra att personal blir uppsagd och för att möjliggöra att företag snabbt kan komma i gång igen när läget vänder. Stödet bör kunna användas även framöver av arbetsgivare som, på grund av pandemin eller av andra skäl, hamnar i oförutsedda allvarliga ekonomiska svårigheter, även om de har fått stöd tidigare under pandemin. Inte minst den tilltagande smittspridningen, trots en hög vaccintäckning, och de därav föranledda skärpta restriktionerna talar för detta. I likhet med majoriteten av remissinstanserna anser regeringen därför att karenstiden tillfälligt bör slopas.

Förslaget innebär, som *Unionen* konstaterar, att arbetsgivare som drabbas av en tillfällig kris, pandemirelaterad eller inte, har möjlighet att få stöd om kraven i övrigt är uppfyllda.

Eftersom förslaget endast innebär ett tillfälligt slopande av karenstiden anser regeringen, till skillnad från *Tillväxtanalys*, att risken för att det riskerar att hindra en nödvändig strukturomvandling i svensk ekonomi är liten. Som *Ekonomistyrningsverket* anför bör risken för strukturella problem vara mindre framöver eftersom stödet vid korttidsarbete inte längre är förstärkt utan utgår med de ordinarie nivåerna för arbetstidsminskning och statlig finansiering.

Regeringen anser sammanfattningsvis att regelverket för stöd vid korttidsarbete tillfälligt bör ändras för att möjliggöra även för de arbetsgivare som har fått stöd under 2020 och 2021 och som därför omfattas av karenstiden, att godkännas för stöd. Med anledning av den kraftigt ökade smittspridningen och införandet av nya restriktioner under december 2021 bör arbetsgivare ges möjlighet att söka stöd för stödmånader fr.o.m. december 2021 utan hinder av en pågående karenstid på grund av att arbetsgivaren erhållit stöd under mars 2020–september 2021.

Möjligheten att ansöka om stöd utan hinder av karenstid ska därmed gälla för stödmånader fr.o.m. december. Som bl.a. *Förvaltningsrätten i Stockholm* anför gäller enligt 7 b § lagen om stöd vid korttidsarbete att en arbetsgivare bara kan få stöd under sammanlagt 24 månader under en 36-månadersperiod. Det innebär att en arbetsgivare som har fått stöd under samtliga de 19 kalendermånader som stödet varit förstärkt under pandemin kan beviljas stöd för ytterligare fem månader innan maximalt antal månader uppnåts.

Almega och *Företagarna* har framfört synpunkter på hanteringen av stödet i skattekontot. Dessa kan inte beaktas i detta lagstiftningsprojekt.

Av avsnitt 5.7 framgår att en ansökan om stöd med tillämpning av den föreslagna bestämmelsen om slopad karenstid ska ges in till Skatteverket efter den 31 mars 2022. För ansökningar om stöd som ges in till Tillväxtverket dessförinnan ska bestämmelsen om karenstid gälla.

Förslaget syftar till att tillfälligt göra det möjligt för arbetsgivare att ansöka om stöd utan hinder av bestämmelsen om karenstid i lagen om stöd vid korttidsarbete. Möjligheten att godkännas för stöd och beviljas stöd vid korttidsarbete bestäms i övrigt utifrån en tillämpning av de ordinarie reglerna i lagen. Som både *Skatteverket* och *Tillväxiverket* konstaterar innebär detta att förutsättningarna för att som arbetsgivare få ett godkännande för stöd enligt 5 a § lagen om stöd vid korttidsarbete lämnas oförändrade.

För att en arbetsgivare ska godkännas för stöd vid korttidsarbete krävs enligt 5 a § lagen om stöd vid korttidsarbete att arbetsgivaren har fått tillfälliga och allvarliga ekonomiska svårigheter samt att de ekonomiska svårigheterna har orsakats av något förhållande utom arbetsgivarens kontroll som inte heller rimligen hade kunnat förutses eller undvikas. Arbetsgivaren ska vidare ha använt sig av andra tillgängliga åtgärder för att minska kostnaden för arbetskraft. I förarbetena till bestämmelsen anges att det kan röra sig om plötsliga fall i global efterfrågan, begränsningar i arbetsgivares tillträde till viktiga marknader eller störningar i leveranser av viktiga insatsvaror. Exempel på exceptionella störningar som kan ge rätt till stöd är oväntat införande av tullar eller andra handelshinder, plötsliga natur- eller väderhändelser eller en omfattande sjukdoms-epidemi. En allmän lågkonjunktur räknas inte som en exceptionell störning som ger rätt till stöd. De ekonomiska svårigheterna ska inte ha varit möjliga att undvika eller lindra. Av detta följer att en allmänt förväntad nedgång i konjunkturen eller andra förutsebara marknads- eller produktionsförändringar inte bör berättiga till stöd. Bedömningen bör ske med beaktande av verksamhetens karaktär. Tullar eller andra handelshinder kan vara oförutsedda. De kan också vara konsekvenser av kända motsättningar eller utdragna processer. I ett sådant läge är det rimligt att kräva att en arbetsgivare försöker anpassa sig till den förväntade utvecklingen genom att exempelvis ställa om produktionen, minska sin exponering mot en viss marknad eller förändra sina leveranskedjor. Vad som kan krävas av arbetsgivaren i termer av omställning får avgöras i det enskilda fallet. En utgångspunkt bör vara att snabba, dramatiska och osannolika händelseförlopp innebär lägre krav på arbetsgivarnas anpassning till förändrade förutsättningar (prop. 2019/20:132 s. 86 och 87).

Skatteverket, Tillväxtverket, Almega, TCO och Unionen efterfrågar förtydliganden av villkorens innebörd i nu rådande situation. Som redan nämnts föreslår regeringen inga ändringar i 5 a § lagen om korttidsstöd. Förutsättningarna i paragrafen gäller således oförändrade. Det blir upp till rättstillämpningen att avgöra om dessa förutsättningar är uppfyllda i varje enskilt fall. Det kan handla om att ta ställning till i vilken utsträckning som det kan anses rimligt att en enskild arbetsgivare anpassar sin verksamhet utifrån tillfälliga restriktioner vilka har införts till följd av en kraftigt ökad smittspridning. Regeringen konstaterar att en omfattande sjukdoms-epidemi nämns som ett exempel i den nämnda propositionen på en exceptionell störning som kan ge rätt till stöd.

Att de ordinarie reglerna om stöd för korttidsarbete ska tillämpas innebär vidare bl.a. att staten står för en tredjedel av arbetsgivarens kostnad för

Prop. 2021/22:113 arbetstidsminskningen och att den maximala arbetstidsförkortningen uppgår till 60 procent av ordinarie arbetstid. Den förstärkning av stödet som gällt under pandemin och som består i att staten har stått för tre fjärdedelar av den totala kostnaden och i att företagen kunnat minska arbetstiden för de anställda med upp till 80 procent gäller därmed inte under nya stödperioder. Förslaget i förevarande proposition innebär att karenstiden tillfälligt slopas. De ändringar som Almega, Företagarna, Svensk Handel och Visita efterfrågar om att villkoren avseende bl.a. stödnivåer, möjligheten att tillämpa korttidsarbete under uppsägningstid, inkluderandet av familjemedlemmar och viss verksamhet som huvudsakligen är finansierad av allmänna medel bör utformas i enlighet med den tidigare tillfälliga lagen om stöd vid korttidsarbete i vissa fall faller utanför detta lagstiftningsprojekt.

Vid en tillämpning av de ordinarie bestämmelserna i lagen om stöd vid korttidsarbete gäller inte något av de tillfälliga undantag respektive krav som gällt tidigare under pandemin. Undantagen har inneburit att arbetsgivare har haft möjlighet att få stöd för verksamhet som huvudsakligen är finansierad av allmänna medel och där det ankommer på det allmänna att tillhandahålla verksamheten, för arbetstagare under uppsägningstid samt för arbetstagare som är familjemedlemmar till arbetsgivaren (prop. 2019/20:132, bet. 2019/20:FiU51, rskr. 2019/20:199 och prop. 2020/21:83 bet. 2020/21:FiU42, rskr. 2020/21:182).

De tillfälliga kraven har även inneburit att arbetsgivare som har en lönesumma som överstiger 400 000 kronor tillsammans med ansökan om godkännande ska lämna ett yttrande från en auktoriserad revisor, att preliminärt stöd och ytterligare stöd inte får lämnas till arbetsgivare som har skulder avseende återkrav av stöd enligt lagen om stöd vid korttidsarbete som har överlämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning och att en arbetsgivare när ansökan om preliminärt stöd prövas, inte ska vara skyldig att upprätta en kontrollbalansräkning eller vara på obestånd.

Det ska slutligen framhållas att en grundläggande förutsättning för stöd är att arbetsgivare och arbetstagare träffar avtal om att korttidsarbete ska införas.

Lagförslag

Förslaget medför en ändring av 8 a § lagen om stöd vid korttidsarbete.

5.6 Jämförelsemånad

Regeringens förslag: För stödperioder som inleds under perioden 1 december 2021–31 januari 2022 ska jämförelsemånaden vara november 2021.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: En majoritet av remissinstanserna har inget att invända mot förslaget. *FAR* och *Teknikföretagen* tillstyrker förslaget. *Tillväxtverket* påpekar att det finns en risk för att jämförelsemånaden hamnar under stödperioden om stöd kan sökas retroaktivt även från februari och mars 2022.

Skälen för regeringens förslag: Syftet med stöd vid korttidsarbete är att bevara arbetstillfällena genom att redan anställda tillfälligt går ner i arbetstid och lön. Bedömningen har därför gjorts att stöd inte bör lämnas för arbetstagare som anställs under en stödperiod (prop. 2013/14:1 Förslag till statens budget, finansplan m.m. avsnitt 6.17.5.1.2).

För att säkerställa att stöd inte lämnas för arbetstagare som anställs under en stödperiod eller att stödet missbrukas genom att arbetstagaren ges en högre sysselsättningsgrad eller löneökning innan stödmånaden finns bestämmelser om jämförelsemånad i lagen om stöd vid korttidsarbete. Jämförelsemånaden är, när beslut om godkännande fattats enligt 5 a §, den kalendermånad som infaller tre månader före den månad då beslutet fattades (4 § 6). Preliminärt stöd får endast lämnas för arbetstagare som även var anställda hos arbetsgivaren under hela eller någon del av jämförelsemånaden med samma eller högre sysselsättningsgrad än under stödmånaden (11 § 1). I bestämmelserna om ordinarie lön anges vidare att löneökningar som avser tid efter jämförelsemånaden inte ingår i den ordinarie lönen (4 § 2).

I samband med förlängningen av stödet vid korttidsarbete justerades bestämmelsen om jämförelsemånad för stödmånader som inföll under perioden 1 december 2020–30 juni 2021. Det ansågs då angeläget att upprätthålla det ursprungliga syftet med regleringen, dvs. att säkerställa att stöd inte lämnas för arbetstagare som anställs under en stödperiod (prop. 2020/21:83 s. 28–30).

När stödet vid korttidsarbete förlängdes med ytterligare tre månader bestämdes i stället att jämförelsemånaden för stödmånader som inföll under perioden 1 juli–30 september 2021 skulle vara april 2021. Regeringen gjorde då bedömningen att skälen för att ändra jämförelsemånaden vägrade tyngre än det ursprungliga syftet att upprätthålla kravet på att jämförelsemånaden inte får sammanfalla med en stödmånad. I sammanhanget anfördes bl.a. det faktum att pandemin pågått under lång tid och att en ny månad skulle underlätta för säsongsberoende verksamheter. Regeringen gjorde därför bedömningen att jämförelsemånaden borde bestämmas till den månad som infaller tre månader före juli månad, dvs. april 2021 (prop. 2020/21:208 s. 15–17).

Bestämmelsen om karenstid föreslås slopas tillfälligt fr.o.m. april 2022. Först fr.o.m. detta datum kommer det att vara möjligt för Skatteverket att fatta beslut om godkännande. Mot bakgrund av den kraftigt ökade smittspridningen och återinförda restriktioner är det angeläget att det ska vara möjligt att ansöka om stöd utan hinder av karenstid för stödmånader fr.o.m. den 1 december 2021. Om Skatteverket fattar beslut om godkännande under april 2022 blir jämförelsemånaden med en tillämpning av ordinarie regler januari, dvs. en månad efter första möjliga stödmånad. Om arbetsgivarens första stödmånad är januari sammanfaller denna med jämförelsemånaden. Det är därför lämpligt att bestämmelsen om jämförelsemånad justeras för stödperioder som inleds under 1 december 2021–31 januari 2022. Även i syfte att säkerställa att stödet inte missbrukas bör jämförelsemånaden justeras. För stödperioder som inleds under perioden 1 december 2021–31 januari 2022 ska jämförelsemånaden vara november 2021 i de fall Skatteverket fattat beslut om godkännande enligt 5 a §.

Tillväxtverket påpekar att det finns en risk för att jämförelsemånaden hamnar under stödperioden om stöd kan sökas retroaktivt även från februari och mars 2022. Regeringen konstaterar att det inte kan uteslutas att jämförelsemånaden sammanfaller med stödmånaderna februari och mars 2022. Detta kan dock även inträffa för stödmånader som infaller efter ikraftträdandet. Regeringen bedömer att det inte är nödvändigt med en särskild reglering för att helt utesluta att det inträffar.

Lagförslag

Förslaget medför en ändring av 4 § lagen om stöd vid korttidsarbete.

5.7 Ansökan om preliminärt stöd och om förlängning

Regeringens förslag: För en stödmånad under perioden 1 december 2021–31 mars 2022 ska en ansökan om preliminärt stöd ha kommit in till Skatteverket senast den 31 maj 2022. I annat fall ska stöd inte få lämnas för stödmånaden.

För stödperioder som inleds under december 2021–januari 2022 ska en ansökan om förlängning ha kommit in till Skatteverket senast den 31 maj 2022. I annat fall ska förlängning inte få medges.

Promemorians förslag överensstämmer delvis med regeringens. I promemorian föreslås att för en stödmånad under perioden 1 december–31 januari ska en ansökan om preliminärt stöd ha kommit in till Skatteverket senast vid utgången av april 2022. För stödperioder som inleds under december 2021 föreslås att en ansökan om förlängning ska ha kommit in till Skatteverket senast den 30 april 2022.

Remissinstanserna: En majoritet av remissinstanserna tillstyrker eller har inget att invända mot förslaget, däribland *Svenskt Näringsliv*, *Transportföretagen*, *Tillväxtverket*, *Visita* och *Unionen*.

Almega och *Företagarna* anser att den angivna tiden för att ansöka är för kort. Med tanke på hur omfattande de olika ansökningarna och avstämningen är ställer sig även *Skatteverket* frågande till om arbetsgivaren kan administrera detta under den begränsade tidsperiod som ges. Det innebär också att Skatteverket för det enskilda företaget kommer behöva hantera ansökan om godkännande, ansökan om preliminärt stöd och anmälan om avstämning samtidigt eller i vart fall under en förhållandevis begränsad tid.

Enligt Skatteverket innebär förslaget att en arbetsgivare kan inleda en stödperiod med antingen december 2021 eller januari 2022 men däremot inte med februari eller mars 2022. Som skäl för den bedömningen uppger Skatteverket att myndigheten tolkar bestämmelsen i 18 § andra stycket lagen om stöd vid korttidsarbete på så sätt att preliminärt stöd kan erhållas först efter att Skatteverket fattat beslut om godkännande för stöd. Eftersom Skatteverket tar över hanteringen av stödet först den 1 april 2022 kommer ett beslut om godkännande för stöd att kunna fattas först då varför perioderna februari och mars 2022 inte omfattas av förslaget i promemorian.

Ansökan om preliminärt stöd

Systemet med preliminärt stöd vid korttidsarbete bygger på ett förfarande som består av två led – ansökningar om preliminärt stöd och avstämning. Enligt 18 § första stycket lagen om stöd vid korttidsarbete ska en ansökan om preliminärt stöd ha kommit in inom två kalendermånader från utgången av stödmånaden. Möjligheten att ansöka om stöd utan hinder av karens föreslås gälla för stödmånader fr.o.m. december 2021 (se avsnitt 5.5) och förslaget föreslås träda i kraft den 1 april 2022 (se avsnitt 5.9). Ansökningar om preliminärt stöd kommer således även att kunna avse tid före ikraftträdandet. Tidsfristen för när en ansökan ska ha kommit in behöver därför justeras.

Det är angeläget att nya ärenden om godkännande för stöd som föranleds av att karensen slopas inleds hos Skatteverket. Skatteverket kommer att kunna ta emot ansökningar först fr.o.m. den 1 april 2022. Detta medför att ansökningar om stöd för stödmånader under perioden 1 december 2021–31 mars 2022 utan hinder av karens kommer att kunna handläggas först fr.o.m. den 1 april 2022. Den enskilde arbetsgivaren kommer inte förrän efter den tidpunkten få besked om godkännande för stöd, få beslut beträffande ansökan om preliminärt stöd och få utbetalning av stöd. Med beaktande av den handläggningsbörda som fortsatt finns hos Tillväxtverket och de effektivitetsvinster som förväntas av bytet av handläggande myndighet till Skatteverket gör regeringen bedömningen att fördelarna med att Skatteverket tar över administrationen av korttidssystemet överväger eventuella nackdelar som ett i viss utsträckning framskjutet ikraftträdande kan medföra.

I promemorian föreslås att en ansökan om preliminärt stöd för en stödmånad under perioden 1 december 2021–31 januari 2022 ska ha kommit in till Skatteverket senast vid utgången av april 2022. *Almega* och *Företagarna* anser att en tidsfrist bestämd till den 30 april 2022 för ansökan om godkännande och preliminärt stöd samt för avstämning är för kort. Som *Skatteverket* påpekar måste arbetsgivare som nu befinner sig i karens och som behöver söka stöd för en eller flera av månaderna december 2021–februari 2022 med promemorians förslag vidta tre åtgärder under april 2022: först ansöka om godkännande om stöd hos Skatteverket, sedan ansöka om preliminärt stöd och slutligen göra en avstämning. Vidare innebär förslaget att myndigheten för det enskilda företaget kommer behöva hantera flera olika ansökningar och sammanställningar under en förhållandevis begränsad tid.

Det kan inte uteslutas att vissa arbetsgivare som begär stöd för en stödmånad innan ikraftträdandet kan få svårt att hinna med att vidta nödvändiga åtgärder under april 2022. Regeringen anser därför att en ansökan om preliminärt stöd för december 2021–februari 2022 ska ha kommit in till Skatteverket senast den 31 maj 2022.

Februari eller mars 2022 som inledande stödmånad

Skatteverket anför att förslaget och bestämmelsen i 18 § lagen om stöd vid korttidsarbete om när en ansökan senast får ges in innebär att första stödmånaden inte kan vara februari eller mars 2022 eftersom dessa månader infaller före ett beslut om godkännande kan fattas av Skatteverket. Skatte-

Prop. 2021/22:113 verket anser att dessa månader bör regleras särskilt för att kunna omfattas av förslaget om slopad karenstid, i likhet med regleringen av december 2021 och januari 2022.

I 18 § lagen om stöd vid korttidsarbete regleras dels när en ansökan om preliminärt stöd senast ska göras i förhållande till den månad för vilken stöd söks, dels när den första stödmånaden senast måste infalla i förhållande till den tidpunkt då beslutet om godkännande fattats. Varken bestämmelserna i denna paragraf eller i lagen i övrigt hindrar att en ansökan om preliminärt stöd görs före tidpunkten för godkännande eller att den första stödmånaden infaller dessförinnan (jfr HFD 2021 not. 22 p. 19). I syfte att tydliggöra att samtliga fyra månader som infaller före ikraftträdandet kan utgöra en inledande stödmånad ser dock regeringen skäl för att uttryckligen räkna upp december 2021–mars 2022 som stödmånader för vilka en ansökan om preliminärt stöd ska ha kommit in senast den 31 maj 2022.

Ansökan om förlängning

Enligt 6 a § lagen om stöd vid korttidsarbete får en arbetsgivare som fått ett godkännande enligt 5 a § beviljas preliminärt stöd enligt 18 § för högst sex kalendermånader i följd. Av 7 a § första stycket samma lag framgår att det är möjligt att förlänga den tidsperiod om sex månader som anges i 6 a § med tre månader om de ekonomiska svårigheter som avses i 5 a § andra stycket förväntas kvarstå när tidsperioden löper ut. I andra stycket anges att en ansökan om förlängning ska ha kommit in till Skatteverket inom fyra kalendermånader från det att den stödperioden har inletts. Kommer en ansökan om förlängning in efter den tiden ska förlängning av stödperioden inte medges.

Förslaget föreslås träda i kraft den 1 april 2022. För stödperioder som inleds under december 2021 innebär regeln i 7 a § att en ansökan om förlängning ska ha kommit in senast den 31 mars 2022, dvs. innan den föreslagna lagändringen trätt i kraft och en ansökan om godkännande kan lämnas in. Ansökningar om förlängning för stödperioder som inleds under januari 2022 ska med tillämpning av regeln kommit in senast den 30 april 2022. Som framgår ovan under rubriken ”Ansökan om preliminärt stöd” föreslår regeringen att för stödmånader innan ikraftträdandet ska en ansökan om preliminärt stöd ha kommit in till Skatteverket senast vid utgången av maj 2022. Det är inte lämpligt att tidsfristen för när en ansökan om förlängning för stödperioder som inleds med december 2021 respektive januari 2022 löper ut innan ikraftträdandet respektive innan tidsfristen för ansökan om preliminärt stöd har löpt ut. Tidsfristen för förlängning enligt 7 a § lagen om stöd vid korttidsarbete för stödperioder som inleds med någon av dessa månader behöver därför justeras.

Regeringen anser att för stödperioder som inleds under december 2021 och januari 2022 ska en ansökan om förlängning ha kommit in till Skatteverket senast den 31 maj 2022. I annat fall ska förlängning inte få medges. För stödperioder som inleds under februari 2022 och senare ska ordinarie bestämmelser om ansökan om förlängning fortsatt tillämpas.

Förslaget medför ändringar av 7 a och 18 §§ lagen om stöd vid korttidsarbete.

5.8 Avstämning av preliminärt stöd

Regeringens förslag: Om stödperioden inleds under perioden 1 december 2021–28 februari 2022 ska arbetsgivaren göra en avstämning av preliminärt stöd vid utgången av maj 2022 och därefter var tredje månad.

Promemorians förslag överensstämmer delvis med regeringens. I promemorian föreslås att om stödperioden inleds under perioden 1 december 2021–31 januari 2022 ska arbetsgivaren göra en avstämning av preliminärt stöd vid utgången av april 2022 och därefter var tredje månad.

Remissinstanserna: En majoritet av remissinstanserna tillstyrker eller har inget att invända mot förslaget, däribland *Svenskt Näringsliv*, *Transportföretagen*, *Tillväxtverket* och *Unionen*. *Teknikföretagen* anser att avstämning ska ske först efter att en stödperiod löpt ut. Om detta inte är möjligt bör regeln i vart fall ändras så att avstämningen fungerar i praktiken eftersom arbetsbefrielsen under korttidsarbete ska kunna läggas ut fritt under en hel stödperiod.

Almega anser att den angivna tiden för avstämning är för kort. *Skatteverket* ifrågasätter arbetsgivarnas möjligheter att hinna med både ansökningar och avstämning under april 2022.

Skälen för regeringens förslag: Systemet med preliminärt stöd vid korttidsarbete bygger på ett förfarande som består av två led: ansökningar om preliminärt stöd och avstämning (se avsnitt 5.7). Enligt 19 § tredje stycket lagen om stöd vid korttidsarbete ska avstämning göras vid utgången av den tredje kalendermånaden från den tidpunkt då en stödperiod inleddes och därefter senast var tredje månad. Detta är avstämningstidpunkterna (4 § 7 samma lag). En anmälan om avstämning ska ha kommit in till Skatteverket inom fyra veckor från avstämnings-tidpunkten (29 § samma lag och prop. 2021/22:77).

Den tillfälliga bestämmelsen om borttagande av karensen kommer att kunna avse även tid före ikraftträdandet den 1 april 2022 (se avsnitt 5.7). För att avstämningstidpunkten inte ska infalla före ikraftträdandet måste avstämningstidpunkten för stödperioder som inleds med december 2021 och januari 2022 flyttas.

Regeringen har i avsnitt 5.7 ovan gjort bedömningen att det inte kan uteslutas att vissa arbetsgivare kan få svårt att hinna med alla moment kring ansökan om godkännande, ansökan om preliminärt stöd och avstämning före den 30 april 2022. Regeringen föreslår därför att ansökan om preliminärt stöd för stödmånader under 1 december 2021–31 mars 2022 ska lämnas in till Skatteverket senast den 31 maj 2022. Mot den bakgrunden och med beaktande av vad *Almega* och *Skatteverket* anför om att tidsfristerna riskerar att vara för korta anser regeringen att det är lämpligt att även avstämningstidpunkten för en stödperiod som inleds

Prop. 2021/22:113 under december 2021–januari 2022 bör vara utgången av maj 2022. Även avstämningstidpunkten för en stödperiod som inleds under februari 2022 bör flyttas så att den inte infaller innan tidsfristen för ansökan om preliminärt stöd har löpt ut. Om en stödperiod inleds under perioden 1 december 2021–28 februari 2022 bör arbetsgivaren därför göra en avstämning av preliminärt stöd vid utgången av maj 2022 och därefter var tredje månad. För stödperioder som inleds fr.o.m. mars 2022 bör ordinarie bestämmelser om avstämning fortsatt tillämpas. En anmälan om avstämning av stöd som avser stödperioder som inleds under december 2021–februari 2022 ska ha kommit in till Skatteverket inom fyra veckor från den 31 maj 2022.

Den ändring som Teknikföretagen förordar med avstämning först efter stödperiodens slut faller utanför detta lagstiftningsprojekt.

Lagförslag

Förslaget medför en ändring av 19 § lagen om stöd vid korttidsarbete.

5.9 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag: Ändringarna i lagen om stöd vid korttidsarbete ska träda i kraft den 1 april 2022 och upphöra att gälla den 1 januari 2024.

Ärenden som har inletts hos Tillväxtverket före ikraftträdandet handläggs enligt äldre föreskrifter.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: En majoritet av remissinstanserna tillstyrker eller har inget att invända mot förslaget, däribland *Svenskt Näringsliv*, *Almega*, *Skatteverket*, *Transportföretagen* och *Tillväxtverket*. Flera remissinstanser, däribland *FAR*, *Industriarbetsgivarna*, *Innovations- och Kemiindustrierna i Sverige (IKEM)*, *IF Metall*, *Unionen* och *TCO*, anser att regeringen bör överväga en tidigareläggning av ikraftträdandet och att slopandet av karenstiden bör utsträckas till att avse sådana ansökningar om stöd vid korttidsarbete som inges till Tillväxtverket fram t.o.m. den 31 mars 2022. Skatteverket anser att den risk som föreligger för arbetsgivarna när stöd för december 2021 och januari 2022 kan sökas först från den 1 april 2022 närmare bör beskrivas i det fortsatta lagstiftningsarbetet så att risken att stöd uteblir står klar för eventuella stödsökande.

Teknikföretagen anför att även om det är olyckligt att det uppstår ett glapp i tiden mellan det att stödperioden kan påbörjas och ett eventuellt godkännande överväger fördelarna med att Skatteverket tar över administrationen av korttidssystemet eventuella nackdelar.

Skälen för regeringens förslag: Den 16 december 2021 beslutades propositionen *Handläggande myndighet för ärenden om stöd vid korttidsarbete* (prop. 2021/22:77). I propositionen föreslås att Skatteverket kommer att bli handläggande myndighet för ärenden enligt lagen om stöd vid korttidsarbete. Skatteverket föreslås handlägga ärenden i de fall ansökningar om godkännande lämnas efter den 31 mars 2022. Skatteverket

kommer alltså att pröva frågor i ärenden som initierats genom en ansökan om godkännande som lämnas därefter.

Det är enligt regeringens uppfattning angeläget att arbetsgivare så snart som möjligt, utan hinder av karens, kan göra en ny ansökan om stöd. Det är vidare lämpligt att nya ärenden om godkännande för stöd om ändrade regler för karens kan förväntas leda till enbart inleds hos Skatteverket. Regeringen instämmer därför i bedömningen i promemorian att lagändringen bör därför träda i kraft samtidigt som Skatteverket övertar ansvaret för handläggningen av ärenden om stöd vid korttidsarbete, dvs. den 1 april 2022.

Ett tidigare ikraftträdande, som bl.a. *FAR*, *Industriarbetsgivarna*, *Innovations- och Kemiindustrierna i Sverige (IKEM)*, *IF Metall*, *Unionen* och *TCO* föreslår skulle innebära att en ansökan om stöd kommer att kunna lämnas till två olika myndigheter beroende på när i tiden denna ges in. Regeringen anser inte att detta är en lämplig ordning.

Skatteverket anser att risken för arbetsgivarna med en retroaktiv tillämpning av förslaget bör beskrivas närmare. Regeringen är medveten om att den relativt långa retroaktiviteten kan innebära en osäkerhet och därigenom en ekonomisk risk för arbetsgivarna. Ett tidigare ikraftträdande av förslaget bedöms dock inte vara genomförbart. I likhet med *Teknikföretagen* anser regeringen att fördelarna med att Skatteverket tar över administrationen av korttidssystemet överväger nackdelarna med ett något framskjutet ikraftträdande.

Vid handläggning av ärenden som har inletts hos Tillväxtverket före ikraftträdandet, dvs. före den 1 april 2022, bör de nya bestämmelserna inte tillämpas. I dessa fall bör även fortsättningsvis äldre föreskrifter gälla. Detta bör gälla även om ärendena avser stödmånaderna december 2021–mars 2022 och även om rätten till stöd prövas efter ikraftträdandet.

Ett ikraftträdande den 1 april 2022 innebär att arbetsgivare fr.o.m. detta datum kommer att kunna ansöka om stöd för stödmånader fr.o.m. december 2021 hos Skatteverket.

Lagändringarna ska vara tillfälliga och upphöra att gälla den 1 januari 2024. De tillfälligt ändrade bestämmelserna bör dock fortfarande gälla för stöd som avser stödmånader som infaller fram t.o.m. det datumet.

5.10 Konsekvensanalys

I detta avsnitt redogörs för förslagets effekter i den omfattning som bedöms lämpligt i det aktuella lagstiftningsärendet och med beaktande av förordningen om konsekvensutredning vid regelgivning.

De offentligfinansiella effekterna beräknas i enlighet med Finansdepartementets beräkningskonventioner. Beräkningarna görs i ikraftträdandeårets priser och volymer och utgår vanligtvis från att beteendet hos individer och företag inte ändras till följd av de föreslagna förändringarna. Antagandet om oförändrat beteende ger en god uppskattning av åtgärdernas effekt på kort och medellång sikt. På längre sikt och för att bedöma andra effekter än de offentligfinansiella effekterna kan ett mer dynamiskt synsätt behöva användas.

5.10.1 Syfte och alternativa lösningar

Det aktuella förslaget om tillfälligt slopad karenstid för stöd vid korttidsarbete syftar till att åter möjliggöra stöd för företag som fått stöd under pandemin. Stöd kan ges vid tillfälliga ekonomiska svårigheter och syftar till att minska lönekostnaderna för företagen och att därigenom förhindra att livskraftiga företag slås ut vid tillfälliga och oförutsedda svårigheter.

5.10.2 Offentligfinansiella effekter

Den offentligfinansiella effekten av förslaget att tillfälligt ta bort karenstiden ges av skillnaden mellan det stöd som nu antas utbetalas och det stöd som hade utbetalats med gällande karensregler.

Antalet personer i korttidsarbete uppskattas under första kvartalet 2022 till i genomsnitt 25 000 personer per månad, givet att karenstiden tillfälligt slopas. Med gällande karensregler uppskattas antalet i stället till ca 5 000 personer per månad i genomsnitt. Bedömningen utgår från nuvarande omfattning av restriktionerna. Förslaget innebär att stöd kommer att kunna sökas även för december 2021, under förutsättningen att ansökan inkommer innan maj månads slut 2022. I praktiken bedöms emellertid mycket få företag komma att ansöka om stöd för december 2021, eftersom förslaget presenteras först under senare delen av december och det tar viss tid för arbetsgivare att förhandla om och revidera sina avtal.

För andra, tredje och fjärde kvartalen 2022 görs i nuläget bedömningen att volymerna i korttidsarbete kommer att vara nära de volymer som för närvarande antas råda i genomsnitt under normala omständigheter. Det genomsnittliga antalet i korttidsarbete bedöms uppgå till 5 000 personer. Siffran är beräknad utifrån genomsnittliga volymer i det tyska systemet under perioden 2015–2019. Om karensreglerna finns kvar bedöms det genomsnittliga antalet i stället uppgå till 2 000 personer.

För första kvartalet beräknas kostnaden av förslaget till 232 miljoner kronor, framräknad enligt $32\,700 \cdot 1,3142 \cdot 0,27 \cdot 0,33 \cdot 20\,000 \cdot 3$, där 32 700 är genomsnittlig månadslön, 1,3142 sociala avgifter, 0,27 den genomsnittliga arbetstidsförkortningen, 0,33 statens subventionsgrad, 20 000 antalet fler personer per månad och 3 antalet månader. För perioden april–december beräknas kostnaden enligt samma modell till 104 miljoner kronor.

Arbetsgivare som ansöker om stöd för korttidsarbete har möjlighet att samtidigt ansöka om ersättning för kostnader för kompetensinsatser. När fler personer nu antas befinna sig i korttidsarbete är det rimligt att anta att även kostnaderna för kompetensinsatser ökar. Ungefär 10 procent antas utnyttja möjligheten till kompetensinsatser. Det innebär att kostnaderna för kompetensinsatser beräknas öka med 17,5 miljoner kronor beräknat enligt $11\,500 \cdot 0,10 \cdot 10\,000 + 3000 \cdot 0,10 \cdot 20\,000$, där 11 500 respektive 3 000 är genomsnittlig ökning av antal i korttidsarbete under första respektive andra halvåret till följd av förslaget (20 000 första kvartalet och 3 000 andra, tredje och fjärde kvartalet), 0,10 är andel som antas utnyttja kompetensinsatser, 10 000 är kostnaden per person och 20 000 är kostnaden per person med förlängd permittering.

Kostnaden av förslaget för 2022 beräknas därmed till 354 miljoner kronor. Tillkommande kostnader för Skatteverket redovisas separat i avsnitt 5.10.10 nedan.

Bedömningen av antalet individer i korttidsarbete är mycket osäker. Det finns därför skäl att kontrastera ovanstående beräkning med alternativa scenarier avseende deltagande i korttidsarbete. Om förslaget leder till en dubbelt så stor ökning av antalet i korttidsarbete blir den offentlig-finansiella effekten 708 miljoner kronor. Om förslaget i stället leder till en hälften så stor ökning av antalet i korttidsarbete blir den offentlig-finansiella effekten 177 miljoner kronor.

5.10.3 Effekter för sysselsättningen

Det föreslagna tillfälliga slopandet av karenstiden för stöd vid korttidsarbete bedöms medföra att ett antal personer undviker de perioder av arbetslöshet som riskerar att följa av uppsägningar. Omfattande forskning visar på genomsnittliga negativa framtida sysselsättningseffekter för personer som drabbas av arbetslöshet.

Generellt kan ett öppet och permanent system för stöd vid korttidsarbete förväntas jämna ut variationer i den aggregerade arbetslösheten och sysselsättningen över tid. I normalfallet påverkas inte ekonomins utveckling på lång sikt av konjunkturvariationer. Men djupa eller långvariga ekonomiska kriser kan medföra negativa effekter på lång sikt. Stöd vid korttidsarbete har utnyttjats i stor utsträckning under 2020 och 2021 och bedöms ha dämpat sysselsättningsfallet.

Tillväxtanalys anför att stöd vid korttidsarbete under pandemins inledande dramatiska skeende, när BNP föll på bred front och osäkerheten om framtiden var närmast monumental, kan ha förhindrat många uppsägningar, men också ha bromsat strukturomvandlingen. Vidare menar *Tillväxtanalys* att det utifrån detta förefaller extra riskfyllt att i nuläget införa åtgärder som ytterligare riskerar försena ett potentiellt stort underliggande behov av svensk strukturomvandling. Regeringen är medveten om att stödet i viss utsträckning riskerar att bromsa strukturomvandlingen men gör bedömningen att fördelarna med stödet i den osäkra situationen som nu råder överväger nackdelarna. Stödet föreslås dessutom ges till ordinarie nivåer till skillnad från vad som var fallet tidigare under pandemin. Regeringen bedömer, i likhet med *Ekonomistyrningsverket*, att de ordinarie stödnivåerna minskar risken för att stödet ska leda till strukturella problem. Även *Konjunkturinstitutet* delar uppfattningen att fördelarna av att arbetsgivare som tidigare har haft stöd vid korttidsarbete under pandemin ges en möjlighet att ansöka om stöd igen överväger nackdelarna.

Möjligheten för företag som tidigare erhållit stöd vid korttidsarbete att på nytt ta del av systemet kan dock försvåra för expansiva företag att finna kvalificerad arbetskraft, då dessa kan vara ”inlåsta” i företag med stöd för korttidsarbete. Vetskapen om att det finns möjlighet till framtida korttidsarbete kan även generellt minska incitamenten för anställda i mindre expansiva företag att proaktivt söka anställning i mer expansiva företag, för att på så sätt minska risken för framtida arbetslöshet. Denna minskade rörlighet på arbetsmarknaden innebär ökade kostnader för företag att rekrytera ny personal. Enligt nationalekonomiska s.k. sök- och match-

Prop. 2021/22:113 ningsmodeller medför detta negativa effekter på sysselsättning och arbetslöshet. Sammantaget bedöms dock de positiva sysselsättnings-effekterna av förslaget överväga dessa negativa effekter.

5.10.4 Effekter för företagen

Det aktuella förslaget om tillfälligt slopande av karenstiden förväntas gynna företag med tillfälliga ekonomiska svårigheter som tidigare fått stöd vid korttidsarbete relaterat till pandemin och som i övrigt uppfyller kraven för stöd vid korttidsarbete. Detta gäller företag som sedan tidigare erhållit stöd men som, med oförändrade regler, skulle förhindras att erhålla ytterligare stöd på grund av karenens. Dessa företag kommer att kunna få samma möjligheter som de företag som inte har fått stöd under pandemin att hantera tillfälliga efterfrågesvängningar och störningar i verksamheten utan att behöva säga upp personal i sådan omfattning som annars hade varit fallet.

Potentiellt kan expansiva företag, branscher och regioner missgynnas av förslaget. Även konkurrerande företag som inte söker stöd kan möjligen missgynnas. Som diskuteras ovan kan förslaget innebära inlåsnings-effekter av personer med eftertraktade kompetenser. En sådan inlåsnings försvårar nyrekryteringar för växande företag.

Stödsystemet är öppet för ansökningar från alla typer av företag och branscher. I relation till det totala antalet sysselsatta per bransch har mest stöd så här långt betalats ut till företag verksamma i hotell- och restaurang-verksamhet och kultur, nöje och fritid. Om fördelningen av stöd fortsatt följer samma mönster, kommer företag i dessa branscher att gynnas mest av det föreslagna sloandet av karenstiden. Den framtida fördelningen av stöd är dock mycket osäker.

Det föreslagna tillfälliga sloandet av karenstiden för stödet bedöms inte få några nämnvärda effekter för företagens konkurrensförhållanden.

De föreslagna reglerna bedöms inte öka komplexiteten på ett sätt som innebär att särskild hänsyn behöver tas till små företag vid reglernas utformning.

Företagen bedöms inte påverkas i andra hänseenden än vad som beskrivs i konsekvensanalysen.

5.10.5 Effekter för kommuner och regioner

Förslaget bedöms inte ha några konsekvenser för den kommunala självstyrelsen eller för kommunernas organisation och verksamhet.

5.10.6 Effekter för enskilda

Ett tillfälligt slopande av karenstiden för stöd vid korttidsarbete förväntas främst gynna två grupper av individer. Den ena gruppen utgörs av företagsägare som tidigare erhållit stöd under pandemin och som via möjligheter till förnyat stöd i händelse av detta inte behöver säga upp personal och därmed snabbare kan återgå till normal produktion efter den ekonomiska nedgången. Förslaget bedöms även gynna anställda som även

fortsatt kan förväntas kunna komma i fråga för stöd vid korttidsarbete. För dessa individer kan stödet bidra till ökad anställningstrygghet. Prop. 2021/22:113

De som kan missgynnas av förslaget är ägare av företag där verksamhetens expansion skulle kunna bromsas av minskad rörlighet på arbetsmarknaden. Även personer som söker arbete skulle kunna missgynnas om förlängningen av korttidsarbete medför färre jobbvakanser, enligt vad som diskuteras ovan.

5.10.7 Effekter för den ekonomiska jämställdheten

Effekterna för den ekonomiska jämställdheten av stödet vid korttidsarbete diskuteras i propositionen Extra ändringsbudget för 2020 – Åtgärder med anledning av coronaviruset (prop. 2019/20:132 s. 83). Där konstateras att män i högre utsträckning än kvinnor kan komma att gynnas ekonomiskt av systemet och att den ekonomiska jämställdheten därför kan minska. Den samlade bedömningen är dock att de direkta effekterna av förslaget sannolikt inte medför några större konsekvenser för den ekonomiska jämställdheten. Eftersom det nuvarande förslaget är av tillfällig karaktär finns det starka skäl att anta att eventuellt tillkommande direkta effekter på den ekonomiska jämställdheten mellan kvinnor och män endast är tillfälliga. I vilken utsträckning de mer långsiktiga effekterna av förslaget på arbetslöshet och sysselsättning påverkar kvinnor och män olika är dock svårt att bedöma.

5.10.8 Effekter för inkomstfördelningen

Effekterna för inkomstfördelningen av stödet vid korttidsarbete redogörs för i propositionen Extra ändringsbudget för 2020 – Åtgärder med anledning av coronaviruset (prop. 2019/20:132 s. 84). Slutsatsen är att de direkta effekterna av stöd vid korttidsarbete kan bidra till ökade ekonomiska skillnader, men att de samlade effekterna mest sannolikt är små och tillfälliga. I och med att det nuvarande förslaget är tillfälligt bedöms eventuellt tillkommande direkta effekter också vara små och tillfälliga.

5.10.9 Effekter för brottsligheten och det brottsförebyggande arbetet

Det förhållandet att Skatteverket har en etablerad verksamhet för kontroll och brottsbekämpning bedöms förebygga risken för missbruk av stödet vid korttidsarbete.

5.10.10 Effekter för förvaltningsmyndigheter och de allmänna förvaltningsdomstolarna

Effekter för Skatteverket och Tillväxtverket

Förslaget i propositionen Handläggande myndighet för stöd vid korttidsarbete (prop. 2021/22:77), som regeringen beslutade den 16 december 2021 innebär att Skatteverket kommer att handlägga ärenden om stöd vid

Prop. 2021/22:113 korttidsarbete som initieras efter den 31 mars 2022. Den nu föreslagna regeln om slopad karens föreslås träda i kraft den 1 april 2022. Detta innebär i praktiken att den nya regeln kommer att tillämpas på stöd som avser stödmånader efter den 30 november 2021. De ansökningar om stöd vid korttidsarbete som görs med anledning av förslaget ska handläggas av Skatteverket.

I och med att systemet med stöd vid korttidsarbete varit i bruk under kort tid råder stor osäkerhet om hur många företag som årligen kommer att ansöka om stöd vid korttidsarbete. Under 2020 och 2021 kom det in totalt ca 136 000 ansökningar om stöd vid korttidsarbete. De nya bestämmelserna om slopad karens förväntas dock träda i kraft vid mer normala ekonomiska förhållanden och vid den ordinarie utformningen av stödet vid korttidsarbete, där statens andel motsvarar en tredjedel av kostnaden för den nedsatta arbetstiden i stället för 75 procent. Därför förväntas antalet ansökningar i genomsnitt vara betydligt lägre. Antalet personer i korttidsarbete under första kvartalet 2022 har ovan uppskattas till i genomsnitt 20 000 fler personer per månad än med gällande karensregler. För kvartal två–fyra 2022 görs bedömningen att i genomsnitt 3 000 fler personer varje månad kommer att omfattas av korttidsarbete än med gällande karensregler. Den föreslagna ändringen av reglerna för karens innebär således att antalet ansökningar om stöd vid korttidsarbete förväntas öka. Det är svårt att prognostisera antalet ansökningar men antalet uppskattas öka från 750 ansökningar till 13 750 ansökningar under 2022. Det innebär att Skatteverkets kostnader för ärendehantering ökar med ca 68 miljoner kronor. Handläggningen av ansökningar beräknas kräva ca 95–100 årsarbetskrafter under 2022. Dessutom ökar kraven på it-stödet och Skatteverket behöver anpassa information och rättsligt stöd utifrån det nya regelverket. Kostnaderna för detta förberedelsearbete beräknas till 19 miljoner kronor, varav 10 miljoner kronor avser it-utveckling. Totalt tillkommande kostnader för Skatteverket uppskattas till 87 miljoner kronor för 2022. Mot denna bakgrund föreslår regeringen att Skatteverkets anslag ökas med 80 miljoner kronor (se avsnitt 7). Regeringen bedömer att tillkommande kostnader utöver detta kan hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

De föreslagna ändringarna föreslås träda i kraft den 1 april 2022. Då Skatteverket är handläggande myndighet fr.o.m. den 1 april 2022 kommer inga nya ärenden att initieras hos Tillväxtverket med anledning av förslaget. Förslaget bedöms därför inte ha några effekter för Tillväxtverket.

Effekter för de allmänna förvaltningsdomstolarna

Beslut enligt lagen om stöd vid korttidsarbete kan överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Den föreslagna ändringen av reglerna för karens innebär att antalet arbetsgivare som kan förväntas ansöka om stöd ökar. Förändringen kan därmed förväntas ge upphov till en viss ökad mål-tillströmning för de allmänna förvaltningsdomstolarna.

Domstolsverket har redovisat att ansökningar om stöd vid korttidsarbete som lämnats till Tillväxtverkets har genererat 12 073 mål i förvaltningsrätt och 1 340 mål i kammarrätt. Under 2021 uppskattas enligt Domstolsverket målen ha kostat Sveriges Domstolar drygt 88 000 000 kronor. Regeringen bedömer mot denna bakgrund, i likhet med Domstolsverket och Förvaltningsrätten i Stockholm, att det finns skäl att anta att förslaget om slopad

karenstid kommer att ge upphov till ett ökat antal i mål i de allmänna förvaltningsdomstolarna som medför ökade utgifter. Regeringen bedömer att de ökade utgifterna kan finansieras inom ram. Regeringen kommer att följa utvecklingen av antalet mål.

5.10.11 Förslagets förenlighet med EU-rätten

Förslaget bedöms vara förenligt med EU-rätten.

5.10.12 Övriga effekter

Förslaget bedöms inte ha några effekter för miljön.

Användandet av korttidsarbete kan påverka lönestatistiken och ge en snedvriden bild av denna. Detta är något som måste hanteras av berörda aktörer.

6 Författningskommentar

6.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (2009:99) om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall

1 c §

I paragrafen, som är ny, finns bestämmelser om ytterligare förlängd anståndstid och avbetalningsplan.

Av *första stycket* framgår bl.a. att Skatteverket efter ansökan får förlänga anståndstiden med ytterligare som längst 24 månader efter att den maximala anståndstiden enligt 1 § tredje stycket respektive 1 a § tredje stycket har upphört. Här kan nämnas att bestämmelserna i 1 § gäller för anstånd med inbetalning av avdragen preliminär skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt som redovisas månadsvis eller kvartalsvis, medan bestämmelserna i 1 a § gäller för anstånd med inbetalning av mervärdesskatt som redovisas helårsvis. Den ytterligare förlängningsperioden räknas från den tidpunkt då den tidigare förlängningsperioden enligt 1 § tredje stycket respektive 1 a § tredje stycket har upphört, förutsatt att den tidigare förlängningsperiodens längd har varit ett år och att möjligheten till förlängning av anståndstiden enligt nu nämnda bestämmelser således har utnyttjats till fullo. Detta inträffar i regel när två år har förflutit från det att anståndsbeslutet ursprungligen fattades. Frågan om att förlänga anståndstiden ytterligare aktualiseras först när den maximala anståndstiden närmar sig sitt slut, bl.a. eftersom prövningen av om det finns särskilda skäl som talar emot en förlängning (2 §) inte bör göras alltför tidigt.

Av *första stycket* framgår även att en ytterligare förlängning av anståndstiden förutsätter att Skatteverket samtidigt beviljar en avbetalningsplan, enligt vilken anståndsbeloppet ska vara avbetalt senast den förfalldag enligt 62 kap. 9 § första stycket skatteförarandelagen (2011:1244) som infaller närmast efter att denna ytterligare förlängda

Prop. 2021/22:113 anståndstid upphör. Det ankommer på Skatteverket att besluta om den närmare utformningen av en sådan avbetalningsplan. I begreppet avbetalningsplan ligger dock att anståndsbeloppet ska betalas i minst två delposter, samt att en utgångspunkt bör vara att inte större delen av anståndsbeloppet ska betalas först i slutet av avbetalningsperioden.

I *andra stycket* anges att en ansökan om ytterligare förlängd anståndstid ska ha kommit in till Skatteverket senast dagen före den förfallodag enligt 62 kap. 9 § första stycket skatteförfarandelagen som infaller närmast efter att den maximala anståndstiden enligt 1 § tredje stycket respektive 1 a § tredje stycket har upphört.

Ett exempel kan illustrera hur dessa bestämmelser ska tillämpas. Ett anstånd beviljas den 1 maj 2020. Anståndstiden bestäms till ett år. Detta innebär att anståndet gäller fram t.o.m. den 1 maj 2021. Den 15 april 2021 beviljar Skatteverket en förlängning av anståndstiden med ett år, med stöd av bestämmelserna i 1 § tredje stycket. Denna förlängning innebär att anståndet nu gäller fram t.o.m. den 1 maj 2022, vilket alltså är den tidpunkt då den maximala anståndstiden enligt 1 § tredje stycket upphör. En ansökan om ytterligare förlängd anståndstid ska ha kommit in till Skatteverket senast dagen före den förfallodag enligt 62 kap. 9 § första stycket skatteförfarandelagen som infaller närmast efter denna tidpunkt, vilket innebär att ansökan ska ha kommit in senast dagen före den 12 maj 2022, dvs. den 11 maj 2022. En ansökan kommer också in i tid och därefter beviljas ytterligare förlängd anståndstid med 24 månader. Detta innebär att anståndet nu gäller fram t.o.m. den 1 maj 2024. Skatteverket beviljar samtidigt en avbetalningsplan, enligt vilken anståndsbeloppet ska betalas i fyra delposter. Enligt avbetalningsplanen ska den första fjärdedelen betalas senast den förfallodag som infaller den 12 november 2022, den andra fjärdedelen senast den förfallodag som infaller den 12 maj 2023 och den tredje fjärdedelen senast den förfallodag som infaller den 12 november 2023. Den sista fjärdedelen ska betalas senast den förfallodag enligt 62 kap. 9 § första stycket skatteförfarandelagen som infaller närmast efter att den ytterligare förlängningsperioden upphör, vilket innebär att anståndsbeloppet ska vara helt avbetalt senast den 12 maj 2024.

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

2 §

I paragrafen anges en begränsning av möjligheten att bevilja anstånd.

Ändringen innebär att ytterligare förlängning av anståndstiden och avbetalningsplan enligt 1 c § ska beviljas om inte särskilda skäl talar emot det, i likhet med vad som gäller för anstånd enligt 1 eller 1 a § samt förlängning av anståndstiden enligt 1 § tredje stycket eller 1 a § tredje stycket. Med särskilda skäl avses bl.a. fall där den skattskyldige har mer än försumbara skulder som är överlämnade för indrivning eller att omständigheter föreligger hos den skattskyldige som skulle kunna medföra återkallelse av godkännande för F-skatt. Av 9 kap. 4 § skatteförfarandelagen (2011:1244) jämförd med 9 kap. 1 § samma lag framgår att Skatteverket ska återkalla ett godkännande för F-skatt bl.a. om innehavaren har näringsförbud eller är försatt i konkurs.

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

3 §

I paragrafen finns bestämmelser om återkallelse av anstånd.

I *andra stycket* införs en ny *tredje punkt*, enligt vilken Skatteverket får återkalla ett anstånd helt eller delvis om ett underskott på ett sådant skattekonto som avses i 61 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244) har lämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning efter att en förlängd anståndstid enligt 1 c § har beslutats. Ett underskott på skattekontot kan t.ex. uppstå om en delpost av anståndsbeloppet inte har betalats i rätt tid enligt en avbetalningsplan.

Övriga ändringar är redaktionella.

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

5 §

I paragrafen finns bestämmelser om anståndsavgift.

Ändringen i *första stycket* innebär att om en avbetalningsplan enligt 1 c § har beviljats, ska den anståndsavgift som är hänförlig till en viss delpost av anståndsbeloppet tas ut t.o.m. den månad då denna delpost ska betalas enligt avbetalningsplanen.

Ändringen i *andra stycket* innebär att om en avbetalningsplan enligt 1 c § har beviljats, ska den anståndsavgift som är hänförlig till en viss delpost av anståndsbeloppet betalas senast den förfallodag då denna delpost senast ska betalas enligt avbetalningsplanen.

Ett exempel kan illustrera hur dessa bestämmelser ska tillämpas. Ett anstånd med inbetalning av anståndsbeloppet 100 beviljas den 1 maj 2020. Anståndstiden bestäms till ett år. Därefter beviljar Skatteverket en förlängning av anståndstiden med ett år, med stöd av bestämmelserna i 1 § tredje stycket. Denna förlängning innebär att anståndet nu gäller fram t.o.m. den 1 maj 2022. Därefter beviljas ytterligare förlängd anståndstid med 24 månader, vilket innebär att anståndet nu gäller fram t.o.m. den 1 maj 2024. Skatteverket beviljar samtidigt en avbetalningsplan, enligt vilken anståndsbeloppet ska betalas i fyra lika stora delposter. Enligt avbetalningsplanen ska den första fjärdedelen, dvs. 25, betalas senast den förfalldag som infaller den 12 november 2022. Anståndsavgiften avseende dessa 25 ska då tas ut t.o.m. kalendermånaden november 2022 och betalas senast den förfalldag som infaller den 12 november 2022, och så vidare för resterande delposter.

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

9 §

I paragrafen finns bestämmelser om bl.a. överklagande.

Av *andra stycket*, som är nytt, framgår att beslut som avser avbetalningsplan inte får överklagas. Det kan bl.a. röra sig om beslut som avser den närmare utförelsen av en avbetalningsplan, t.ex. gällande antalet förfalldagar och storleken på delposterna.

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

6.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete

8 a §

I paragrafen finns bestämmelser om karenstid när godkännande ska lämnas enligt 5 a §.

Andra meningen är ny och anger att tidsperioden om 24 kalendermånader i första meningen inte gäller om den tidsperiod som löpt ut omfattar en kalendermånad under mars 2020–september 2021. Bestämmelsen innebär att den arbetsgivare som mottagit stöd för någon stöd-månad under mars 2020–september 2021 ges möjlighet att, utan hinder av den karenstid om 24 månader som anges i första meningen, söka stöd igen. En sådan arbetsgivare kan således med stöd av andra meningen, om övriga förutsättningar är uppfyllda, få ett nytt beslut om godkännande och beviljas stöd under ytterligare en stödperiod och en eventuell förlängning. När en sådan ny stödperiod löpt ut infaller, i enlighet med första meningen, en ny karenstid om 24 kalendermånader.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.

19 §

I paragrafen finns bestämmelser om avstämning av preliminärt stöd.

I *tredje stycket* finns bestämmelser om när avstämning ska göras när preliminärt stöd har lämnats enligt 5 a §. I *andra meningen*, som är ny, anges att om stödperioden inleds under perioden den 1 december 2021–28 februari 2022, ska i stället för vad som anges om arbetsgivarens skyldighet att göra en avstämning i första meningen, en avstämning göras vid utgången av maj 2022. Det innebär att om stödperioden inleds under december 2021, januari 2022 eller februari 2022 infaller den första avstämningstidpunkten vid utgången av maj 2022. En anmälan om avstämning ska ha kommit in till Skatteverket inom fyra veckor från denna tidpunkt.

Övervägandena finns i avsnitt 5.8.

6.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (2022:000) om ändring i lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete

4 §

I paragrafen definieras vissa uttryck i lagen.

I *sjätte punkten* har en andra mening lagts till. Av denna mening följer att när Skatteverket fattat beslut om godkännande enligt 5 a §, dvs. inom ramen för det öppna och permanenta systemet för stöd vid korttidsarbete, är november 2021 jämförelsemånad om stödperioden inleds under perioden 1 december 2021–31 januari 2022.

Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

7 a §

Paragrafen innehåller bestämmelser om förlängning av en tidsperiod enligt 6 a §.

I *tredje stycket*, som är nytt, anges när en ansökan om förlängning ska ha kommit in om stödperioden inleds under december 2021–januari 2022. I dessa fall ska ansökan om förlängning ha kommit in till Skatteverket senast den 31 maj 2022. I annat fall får förlängning inte medges.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.

18 §

I paragrafen finns bestämmelser om när ansökan om preliminärt stöd senast ska lämnas.

I *tredje stycket*, som är nytt, anges att för en stödmånad under perioden 1 december 2021–31 mars 2022 ska en ansökan om preliminärt stöd, i stället för vad som anges i första stycket, ha kommit in till Skatteverket senast den 31 maj 2022 för att stöd ska kunna lämnas.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.

6.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete

4 §

I paragrafen definieras vissa uttryck i lagen.

Ändringen innebär att bestämmelsen i *sjätte punkten, andra meningen*, om att för stödperioder som inleds under perioden 1 december 2021–31 januari 2022 är jämförelsemånaden november 2021, tas bort.

Övervägandena finns i avsnitt 5.9.

7 a §

Paragrafen innehåller bestämmelser om förlängning av en tidsperiod enligt 6 a §.

Ändringen innebär att *tredje stycket* som anger när en ansökan om förlängning ska ha kommit in om stödperioden inleds under perioden 1 december 2021–31 januari 2022 tas bort.

Övervägandena finns i avsnitt 5.9.

8 a §

I paragrafen finns bestämmelser om karenstid när godkännande ska lämnas enligt 5 a §.

Ändringen innebär att bestämmelsen i *andra meningen* om att karenstiden i första meningen inte gäller om den tidsperiod som löpt ut omfattar en kalendermånad under mars 2020–september 2021 tas bort.

Övervägandena finns i avsnitt 5.9.

I paragrafen finns bestämmelser om när ansökan om preliminärt stöd senast ska lämnas.

Ändringen innebär att *tredje stycket* som anger att för en stödmånad under perioden 1 december 2021–31 mars 2022 ska en ansökan om preliminärt stöd, i stället för vad som anges första stycket, ha kommit in till Skatteverket senast den 31 maj 2022 för att stöd ska kunna lämnas tas bort.

Övervägandena finns i avsnitt 5.9.

19 §

I paragrafen finns bestämmelser om avstämning av preliminärt stöd. I tredje stycket finns bestämmelser om vad som gäller vid avstämning av preliminärt stöd har lämnats enligt 5 a §.

Ändringen innebär att *tredje stycket, andra meningen*, som anger att om stödperioden inleds under perioden den 1 december 2021–28 februari 2022 ska arbetsgivaren göra en avstämning vid utgången av maj 2022 och därefter senast var tredje månad tas bort.

Övervägandena finns i avsnitt 5.9.

7 Ändringar i statens budget för 2022

I detta avsnitt lämnar regeringen förslag till ändringar i statens budget för 2022. Ändringarna är en följd av de lagförslag och förslag på andra åtgärder som lämnas i denna proposition.

7.1 Ändringar av statens utgifter

Utgiftsområde 1 Rikets styrelse

6:4 Valmyndigheten

I statens budget för innevarande år finns för detta ändamål uppfört ett anslag på 27 000 000 kronor.

Regeringens förslag: Anslaget 6:4 *Valmyndigheten* ökas med 10 000 000 kronor.

Skälen för regeringens förslag: Valmyndigheten har i november 2021 inkommit med en skrivelse till regeringen där myndigheten anför att den har behov av att skyndsamt tillföras ytterligare resurser för att minska sårbarheten i verksamheten och säkerställa ett robust arbetssätt inför valet 2022 (Ku2021/02289). Medel behöver tillföras för att bl.a. stärka myndighetens bemanning samt för stödjande insatser till regionala och lokala valmyndigheter. Anslaget bör därför ökas med 10 000 000 kronor.

1:1 Skatteverket

I statens budget för innevarande år finns för detta ändamål uppfört ett anslag på 8 222 898 000 kronor.

Regeringens förslag: Anslaget 1:1 *Skatteverket* ökas med 80 000 000 kronor.

Skälen för regeringens förslag: Efter förslag i propositionen Extra ändringsbudget för 2022 – Ersättningar på sjukförsäkringsområdet, stöd till företag, medel för testning och smittspårning samt andra åtgärder med anledning av coronaviruset ökades anslaget med 20 000 000 kronor för tillkommande kostnader till följd av förslag om utökade möjligheter till tillfälliga anstånd med inbetalning av skatt (prop. 2021/22:86, bet. 2021/22:FiU16, rskr. 2021/22:137).

Skatteverket föreslås att fr.o.m. den 1 april 2022 ansvara för handläggningen av ärenden om stöd vid korttidsarbete enligt lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete (prop. 2021/22:77). Förslaget om tillfälligt slopad karenstid för stöd vid korttidsarbete i denna proposition förväntas innebära att antalet ärenden om stöd vid korttidsarbete under 2022 ökar väsentligt. Skatteverket bedöms mot denna bakgrund få tillkommande kostnader för handläggning, it-utveckling och övrigt förberedelsearbete. Anslaget bör därför ökas med 80 000 000 kronor.

Utgiftsområde 17 Kultur, medier, trossamfund och fritid

12:2 Bidrag till nationell och internationell ungdomsverksamhet

I statens budget för innevarande år finns för detta ändamål uppfört ett anslag på 290 680 000 kronor.

Regeringens förslag: Anslaget 12:2 *Bidrag till nationell och internationell ungdomsverksamhet* ökas med 50 000 000 kronor.

Skälen för regeringens förslag: Anslaget används bl.a. för utgifter för statsbidrag till ungdomsorganisationer.

Spridningen av covid-19 samt återinförda restriktioner och allmänna råd har medfört negativa ekonomiska konsekvenser för många barn- och ungdomsorganisationers verksamhet. Det behövs skyndsamma insatser för att mildra dessa konsekvenser och för att underlätta för organisationerna att stärka arbetet med att engagera fler barn och unga. Anslaget bör därför ökas med 50 000 000 kronor.

13:1 Stöd till idrotten

I statens budget för innevarande år finns för detta ändamål uppfört ett anslag på 2 486 811 000 kronor.

Regeringens förslag: Anslaget 13:1 *Stöd till idrotten* ökas med 300 000 000 kronor.

Skälen för regeringens förslag: Anslaget används bl.a. för utgifter för statsbidrag till idrotten.

Efter förslag i propositionen Extra ändringsbudget för 2022 – Ersättningar på sjukförsäkringsområdet, stöd till företag, medel för testning och smittspårning samt andra åtgärder med anledning av coronaviruset ökades anslaget med 120 000 000 kronor för att mildra de ekonomiska konsekvenserna av spridningen av covid-19 för idrottsverksamheter (prop. 2021/22:86, bet. 2021/22:FiU16, rskr. 2021/22:138).

Till följd av den ökade smittspridningen har de återinförda restriktionerna och allmänna råden medfört fortsatt negativa ekonomiska konsekvenser för idrottsverksamheter i hela landet. I syfte att mildra de negativa ekonomiska konsekvenserna samt möjliggöra för aktörerna att starta upp sin verksamhet igen behöver ytterligare medel tillföras. Det behövs främst insatser för att nå barn och unga som slutat delta i idrottsaktiviteter under pandemin och för att bidra till en jämlik och jämställd uppstart av idrottsverksamheterna. För att möjliggöra uppstarten behövs även insatser för att bredda mångfalden av ledarskapet inom idrotten. Anslaget bör därför ökas med 300 000 000 kronor.

13:5 Insatser för den ideella sektorn

I statens budget för innevarande år finns för detta ändamål uppfört ett anslag på 48 758 000 kronor.

Regeringens förslag: Anslaget 13:5 *Insatser för den ideella sektorn* ökas med 80 000 000 kronor.

Skälen för regeringens förslag: Anslaget används bl.a. för utgifter för uppföljning och annan verksamhet för genomförandet av politiken för det civila samhället.

Spridningen av covid-19 samt återinförda restriktioner och allmänna råd har medfört negativa konsekvenser för personer i socialt särskilt utsatta situationer. Det innebär en ökad efterfrågan på stöd från organisationer som bedriver verksamhet som riktar sig till dessa personer. För att mildra konsekvenserna, och möta de ökade behoven av sociala och humanitära insatser, behöver dessa organisationer tillföras ytterligare medel. Anslaget bör därför ökas med 80 000 000 kronor.

Utgiftsområde 21 Energi

1:12 Kompensation för höga elpriser

Något anslag för detta ändamål finns inte uppfört på statens budget för innevarande år.

Regeringens förslag: Ett nytt anslag 1:12 *Kompensation för höga elpriser* förs upp på statens budget med 7 500 000 000 kronor. Anslaget får användas för kompensation till följd av höga elpriser till hushåll med en hög elförbrukning under perioden december 2021–februari 2022. Anslaget får även användas för ersättning till elnätsföretagen för administrativa kostnader för att överföra kompensationen och för Kammarkollegiets administration.

Skälen för regeringens förslag: Under vintern 2021/22 har situationen på elmarknaden i Sverige och Europa inneburit exceptionellt höga elpriser. Det har medfört att många svenska hushåll oväntat har fått kraftigt höjda elräkningar. För att mildra konsekvenserna bör en tillfällig ekonomisk kompensation införas för hushåll som har en hög elförbrukning.

En förordning som reglerar elpriskompensationen avses införas. Kompensationen kommer att betalas ut i efterhand under 2022. Stödet innebär att hushåll som har en elförbrukning som överstiger 700 kWh per månad ges ersättning utifrån en trappa med lägst 100 kronor per månad och högst 2 000 kronor per månad för perioden december 2021–februari 2022. Elnätsföretagen kommer att ges ersättning för att administrera kompensationen.

Elpriskompensationen avses handläggas av Kammarkollegiet. Myndigheten kommer att betala ut kompensationen till elnätsföretagen, som i sin tur överför kompensationen till hushållen. Kammarkollegiet behöver upprätta nya rutiner och vidta andra åtgärder för en snabb handläggning.

Mot denna bakgrund bör ett nytt anslag 1:12 *Kompensation för höga elpriser* föras upp på statens budget med 7 500 000 000 kronor. Anslaget bör få användas för kompensation till följd av höga elpriser till hushåll med en hög elförbrukning under perioden december 2021–februari 2022. Anslaget bör även få användas för ersättning till elnätsföretagen för administrativa kostnader för att överföra kompensationen och för Kammarkollegiets administration.

Utgiftsområde 22 Kommunikationer

1:6 Ersättning avseende icke statliga flygplatser

I statens budget för innevarande år finns för detta ändamål uppfört ett anslag på 128 813 000 kronor.

Regeringens förslag: Anslaget 1:6 *Ersättning avseende icke statliga flygplatser* ökas med 126 500 000 kronor.

Anslaget får även användas för utgifter för att finansiera delar av driftsunderskott vid kommunala och privata flygplatser som inte trafikeras av flyglinjer som upphandlas av staten och som 2021 fick statligt driftsstöd eller vid kommunala och privata flygplatser där det under hela 2019 bedrevs inrikes reguljär linjetrafik. Anslaget får dessutom användas för utgifter för lån till leverantörer av flygtrafiktjänst vid icke statliga flygplatser för intäktsbortfall till följd av spridningen av sjukdomen covid-19 för de delar av flygtrafiktjänst vid regionala flygplatser som normalt finansieras via den svenska undervägsavgiften.

Skälen för regeringens förslag: Anslaget används för utgifter för att finansiera delar av driftunderskott vid kommunala och privata flygplatser som trafikeras av flyglinjer som upphandlas av staten. Anslaget används vidare för utgifter för att upprätthålla beredskap för samhällsviktiga transporter på vissa flygplatser. Anslaget används därutöver för ersättning till utförare av flygtrafiktjänst för flygningar där avgift inte får tas ut.

Den fortsatta spridningen av covid-19 har inneburit att resandet på de icke statliga regionala flygplatserna i Sverige har minskat till mycket låga nivåer. Majoriteten av dessa flygplatser befinner sig därför i en svår ekonomisk situation och löper en ökad risk för nedläggning. Det kan medföra att tillgängligheten till olika regioner i landet försämras och att förutsättningarna för att bedriva samhällsviktiga flygtransporter minskar, t.ex. ambulansflyg. Ersättningen till kommuner behöver ökas för att finansiera delar av driftunderskotten vid kommunala och privata flygplatser. Ersättningen ska även finansiera delar av driftunderskotten vid sådana flygplatser som inte trafikeras av flyglinjer som upphandlas av staten. Mot denna bakgrund bör anslaget ökas med 100 000 000 kronor. En sådan ersättning ryms inte inom nuvarande anslagsändamål, varför ändamålet behöver utvidgas. Anslaget bör även få användas för utgifter för att finansiera delar av driftunderskott vid kommunala och privata flygplatser som inte trafikeras av flyglinjer som upphandlas av staten och som 2021 fick statligt driftsstöd eller vid kommunala och privata flygplatser där det under hela 2019 bedrevs inrikes reguljär linjetrafik.

Flygtrafiktjänsten vid icke statliga regionala flygplatser finansieras till ca 70 procent av de undervägsavgifter som lufttrumsanvändare betalar för trafik över svenskt luftrum. Den minskade flygtrafiken till följd av spridningen av covid-19 innebär lägre intäkter från undervägsavgifter för leverantörer av flygtrafiktjänst. De underskott som till följd av detta uppstått under 2020 och 2021 ska kunna täckas med avgifter som tas ut de efterföljande åren. För att säkerställa att tjänsterna levereras, trots senarelagda betalningar av undervägsavgifterna, bedömdes det i början av 2021 nödvändigt att införa ett likviditetsstöd i form av anslagsfinansierade statliga lån till leverantörer av flygtrafiktjänst (prop. 2020/21:77, bet. 2020/21:FiU40, rskr. 2020/21). De 164 000 000 kronor som initialt anvisades för ändamålet har betalats ut. Efter förslag i propositionen Höständringsbudget för 2021 anvisades ytterligare 61 000 000 kronor (prop. 2021/22:2, bet. 2021/22:FiU11, rskr. 2021/22:56). Dessa medel betalades dock inte ut eftersom Europeiska kommissionen inte godkände åtgärden före utgången av 2021. Nya beräkningar visar att intäktsunderskottet under 2020 och 2021 bedöms bli större än de lån som har beviljats. Underskottet beräknas dock bli lägre än vad som tidigare bedömdes till följd av en bättre trafikutveckling än väntat under andra halvåret 2021. Likviditetsstödet behöver mot denna bakgrund återinföras. Anslaget bör därför ökas med 26 500 000 kronor. Det tillfälliga stödet i form av lån ryms inte inom nuvarande anslagsändamål, varför ändamålet behöver utvidgas. Anslaget bör även få användas för utgifter för lån till leverantörer av flygtrafiktjänst vid icke statliga flygplatser för intäktsbortfall till följd av spridningen av covid-19 för de delar av flygtrafiktjänst vid regionala flygplatser som normalt finansieras via den svenska undervägsavgiften. Stödet förutsätter godkännande av kommissionen.

Sammantaget bör anslaget ökas med 126 500 000 kronor.

1:4 Tillväxtverket

I statens budget för innevarande år finns för detta ändamål uppfört ett anslag på 663 677 000 kronor.

Regeringens förslag: Anslaget 1:4 *Tillväxtverket* ökas med 270 000 000 kronor.

Skälen för regeringens förslag: Tillväxtverket handlägger ärenden om stöd enligt lagen om stöd vid korttidsarbete. Skatteverket föreslås att fr.o.m. den 1 april 2022 ansvara för handläggningen av dessa ärenden (se anslaget 1:1 *Skatteverket* inom utgiftsområde 3 Skatt, tull och exekution).

Efter förslag i budgetpropositionen för 2022 ökades anslaget med 330 000 000 kronor 2022 för att fullfölja hanteringen av stöd för korttidsarbete som inlets under framför allt den senare delen av 2021 (prop. 2021/22:1, bet. 2021/22:NU1, rskr. 2021/22:113). Dessa medel bedöms dock inte vara tillräckliga för att Tillväxtverket ska kunna hantera alla inkomna ärenden, varav flertalet bedöms vara komplexa, utan risk för längre handläggningstider. Anslaget bör därför ökas med 270 000 000 kronor.

1:22 Stöd vid korttidsarbete

I statens budget för innevarande år finns för detta ändamål uppfört ett anslag på 365 000 000 kronor.

Regeringens förslag: Anslaget 1:22 *Stöd vid korttidsarbete* ökas med 124 000 000 kronor.

Skälen för regeringens förslag: Anslaget används för utbetalningar av tidsbegränsat stöd till arbetsgivare i enlighet med lagen om stöd vid korttidsarbete och den tillfälliga lagen (2021:54) om stöd vid korttidsarbete i vissa fall.

I denna proposition lämnas förslag om att tillfälligt slopa karenstiden för stöd vid korttidsarbete. Förslaget innebär bl.a. att en arbetsgivare som tidigare har fått stöd åter ges möjlighet att ansöka om stöd vid korttidsarbete. Bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 april 2022 (se avsnitt 2 och 5). Förslaget bedöms medföra ökade kostnader för stödet. Anslaget bör därför ökas med 124 000 000 kronor.

1:27 Evenemangsstöd

I statens budget för innevarande år finns för detta ändamål uppfört ett anslag på 250 000 000 kronor.

Regeringens förslag: Anslaget 1:27 *Evenemangsstöd* ökas med 1 750 000 000 kronor.

Skälen för regeringens förslag: Anslaget används bl.a. för utgifter för stöd till vissa arrangörer som planerat för att anordna evenemang, men som till följd av restriktioner med anledning av spridningen av sjukdomen

Prop. 2021/22:113 covid-19 inte kan genomföras eller i väsentlig utsträckning måste begränsas. Anslaget används även för utgifter för stöd till underleverantörer till en sådan arrangör.

Efter förslag i propositionen Extra ändringsbudget för 2022 – Ersättningar på sjukförsäkringsområdet, stöd till företag, medel för testning och smittspårning samt andra åtgärder med anledning av coronaviruset tillfördes medel för evenemangsstöd för perioden januari–mars 2022 (prop. 2021/22:86, bet. 2021/22:FiU16, rskr. 2021/22:141).

Till följd av den ökade smittspridningen har de återinförda restriktionerna medfört fortsatt negativa ekonomiska konsekvenser för arrangörer av evenemang och deras underleverantörer. För att ytterligare minska de ekonomiska riskerna för arrangörer och underleverantörer vid planering av evenemang avser regeringen att höja stödet från 70 procent till 90 procent av de kostnader för evenemanget som inte täcks av intäkter från evenemanget eller andra stöd. Vidare avser regeringen att höja stödets takbelopp från 17 500 000 kronor till 22 500 000 kronor. Dessutom avser regeringen ändra regelverket så att evenemang som delvis planerats äga rum utanför stödperioden kan vara berättigade till stöd för den del av evenemanget som planerats äga rum under stödperioden. Därutöver avser regeringen att utöka perioden för stödet till att gälla t.o.m. juni 2022, i enlighet med giltighetstiden för den sjätte ändringen av den tillfälliga ramen för statliga stödåtgärder till stöd för ekonomin under det pågående utbrottet av covid-19 som antagits av Europeiska kommissionen (2021/C 473/01). Mot bakgrund av dessa förstärkningar, utökningen av stödet samt den osäkerhet som råder vad gäller antalet och omfattningen av planerade evenemang, behöver ytterligare medel tillföras. Anslaget bör därför ökas med 1 750 000 000 kronor.

Stödet förutsätter godkännande av kommissionen.

7.2 Konsekvenser för statens budget

De förslag som lämnas i denna proposition innebär att anvisade medel ökar med 10,3 miljarder kronor 2022. Ökningen hänförs i huvudsak till kompensation för höga elpriser (7,5 miljarder kronor), utökat evenemangsstöd (1,8 miljarder kronor) och stöd till idrott och civilsamhälle (0,4 miljarder kronor). Sammantaget beräknas de ökade utgifterna försämra statens finansiella sparande med 10,5 miljarder kronor 2022, vilket motsvarar 0,2 procent av BNP. Statens lånebehov ökar med motsvarande belopp. Skillnaden mellan ökade anslag (10,3 miljarder kronor) och det försämrade finansiella sparandet (10,5 miljarder kronor) beror på att 0,2 miljarder kronor av kostnadsökningen finansieras med redan anvisade medel.

På inkomstsidan av statens budget lämnas förslag om utökad tid för avbetalning av skatteansänd som beräknas minska statens inkomster med 3,5 miljarder kronor 2023. För 2024 beräknas i stället inkomsterna öka med 2,4 miljarder kronor och för 2025 med 1,1 miljarder kronor. Statens lånebehov ökar 2023 samt minskar 2024 och 2025 med motsvarande belopp. Statens finansiella sparande påverkas dock marginellt av förslaget. I redovisningen av det finansiella sparandet hänförs skatter till året för den underliggande ekonomiska aktiviteten, medan lånebehovet mäter inbet-

alningarna av skatt. Förslaget om anstånd med betalning av skatt får därför Prop. 2021/22:113
en annan effekt på lånebehovet än på det finansiella sparandet.

Sammantaget beräknas statens finansiella sparande försämrats med 10,5 miljarder kronor 2022, vilket motsvarar 0,2 procent av BNP. Den sammantagna effekten för statens lånebehov är en försvagning med 10,5 miljarder kronor 2022 och 3,5 miljarder kronor 2023, samt en förstärkning med 2,4 miljarder kronor 2024 och 1,1 miljarder kronor 2025.

Sammanfattning av promemorian En ytterligare förlängning av anståndstiden för att möjliggöra avbetalning av tillfälliga anstånd

I promemorian föreslås vissa ändringar i lagen (2009:99) om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall.

Det föreslås bl.a. att Skatteverket efter ansökan får förlänga anståndstiden med ytterligare som längst 15 månader efter att den tidigare maximala anståndstiden har upphört. En sådan förlängning förutsätter dock bl.a. att Skatteverket samtidigt beviljar en avbetalningsplan, enligt vilken anståndsbeloppet ska vara avbetalat senast den förfalldag som infaller närmast efter det att denna ytterligare förlängda anståndstid upphör. Det föreslås även att Skatteverket får återkalla ett anstånd helt eller delvis om ett underskott på skattekontot har lämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning efter att en sådan förlängd anståndstid som nu avses har beslutats.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 7 mars 2022.

Lagförslag i promemorian En ytterligare förlängning av anståndstiden för att möjliggöra avbetalning av tillfälliga anstånd

Prop. 2021/22:113
Bilaga 2

Förslag till lag om ändring i lagen (2009:99) om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2009:99) om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall

dels att 2, 3, 5 och 9 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 1 c §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 c §

Skatteverket får efter ansökan förlänga anståndstiden med som längst 15 månader efter att den maximala anståndstiden enligt 1 § tredje stycket respektive 1 a § tredje stycket har upphört. En sådan förlängning förutsätter dock att Skatteverket samtidigt beviljar en avbetalningsplan, enligt vilken anståndsbeloppet ska vara avbetalat senast den förfallodag enligt 62 kap. 9 § första stycket skatteförfarandelagen (2011:1244) som infaller närmast efter det att anståndstiden upphör.

Ansökan ska ha kommit in till Skatteverket senast dagen före den förfallodag enligt 62 kap. 9 § första stycket skatteförfarandelagen som infaller närmast efter det att den maximala anståndstiden enligt 1 § tredje stycket respektive 1 a § tredje stycket har upphört.

2 §¹

Anstånd enligt 1 eller 1 a § ska beviljas om inte särskilda skäl talar emot det. Detsamma gäller förlängning av anståndstiden enligt 1 § tredje stycket *eller* 1 a § tredje stycket.

Anstånd enligt 1 eller 1 a § ska beviljas om inte särskilda skäl talar emot det. Detsamma gäller förlängning av anståndstiden enligt 1 § tredje stycket, 1 a § tredje stycket *eller* 1 c §.

¹ Senaste lydelse 2021:52.

Skatteverket ska återkalla anståndet helt eller delvis om den skattskyldige begär det. Om de skatter och avgifter som anståndet avser har satts ned, får Skatteverket återkalla anståndet i motsvarande mån.

Skatteverket får även återkalla anståndet helt eller delvis om

1. den skattskyldige har näringsförbud eller är försatt i konkurs,
2. beslutet om anstånd är felaktigt och felaktigheten beror på att den skattskyldige har lämnat oriktiga eller vilseledande uppgifter, *eller*

3. det finns synnerliga skäl.

2. beslutet om anstånd är felaktigt och felaktigheten beror på att den skattskyldige har lämnat oriktiga eller vilseledande uppgifter, *eller*

3. *ett underskott på ett sådant skattekonto som avses i 61 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244) har lämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning efter att en förlängd anståndstid enligt 1 c § har beslutats, eller*

4. det finns synnerliga skäl.

Om anståndet har återkallats enligt första eller andra stycket, ska anståndsbeloppet betalas senast den förfallodag enligt 62 kap. 9 § första stycket skatteförfarandelagen (2011:1244) som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från den dag då beslutet om återkallelse fattades.

Om anståndet har återkallats enligt första eller andra stycket, ska anståndsbeloppet betalas senast den förfallodag enligt 62 kap. 9 § första stycket skatteförfarandelagen som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från den dag då beslutet om återkallelse fattades.

Utöver ränta enligt 4 § ska den som har beviljats anstånd enligt 1 eller 1 a § betala en avgift (anståndsavgift). Anståndsavgiften tas ut med 0,1 procent på beviljat anståndsbelopp per kalendermånad från och med månaden efter att anstånd beviljats till och med den månad då anståndsbeloppet ska betalas enligt 1 § tredje stycket respektive 1 a § tredje stycket. Om anståndet har återkallats enligt 3 §, ska anståndsavgiften sättas ned i motsvarande mån.

Anståndsavgiften ska betalas senast den förfallodag som avses i

Utöver ränta enligt 4 § ska den som har beviljats anstånd enligt 1 eller 1 a § betala en avgift (anståndsavgift). Anståndsavgiften tas ut med 0,1 procent på beviljat anståndsbelopp per kalendermånad från och med månaden efter att anstånd beviljats till och med den månad då anståndsbeloppet ska betalas enligt 1 § tredje stycket respektive 1 a § tredje stycket *eller en avbetalningsplan enligt 1 c §*. Om anståndet har återkallats enligt 3 §, ska anståndsavgiften sättas ned i motsvarande mån.

Anståndsavgiften ska betalas senast den förfallodag som avses i

² Senaste lydelse 2020:377.

³ Senaste lydelse 2021:297.

1 § tredje stycket respektive 1 a § tredje stycket. Om anståndet har återkallats enligt 3 §, ska anståndsavgiften betalas senast den förfalldag som avses i den bestämmelsen.

1 § tredje stycket respektive 1 a § tredje stycket *eller senast de förfalldagar som följer av en avbetalningsplan enligt 1 c §*. Om anståndet har återkallats enligt 3 §, ska anståndsavgiften betalas senast den förfalldag som avses i den bestämmelsen.

Anståndsavgiften ska vid tillämpning av inkomstskattelagen (1999:1229) behandlas som ränta enligt 65 kap. 7 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

9 §⁴

Skatteverkets beslut enligt denna lag omprövas och överklagas enligt bestämmelserna i 66 och 67 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244).

Skatteverkets beslut som avser avbetalningsplan får dock inte överklagas.

Denna lag träder i kraft den 7 mars 2022.

⁴ Senaste lydelse 2020:161.

Förteckning över remissinstanserna avseende promemorian En ytterligare förlängning av anståndstiden för att möjliggöra avbetalning av tillfälliga anstånd

Efter remiss har yttranden över promemorian En ytterligare förlängning av anståndstiden för att möjliggöra avbetalning av tillfälliga anstånd kommit in från Bolagsverket, Domstolsverket, Ekobrottsmyndigheten, Ekonomistyrningsverket, FAR, Föreningen Svensk Handel, Föreningen Svenskt Näringsliv, Företagarna, Förvaltningsrätten i Malmö, Förvaltningsrätten i Uppsala, Justitiekanslern, Kammarrätten i Stockholm, Konjunkturinstitutet, Kronofogdemyndigheten, Lunds universitet (juridiska fakulteten), Näringslivets Skattedelegation, Regelrådet, Riksgäldskontoret, Skatteverket, Småföretagarnas Riksförbund, Srf konsulterna, Tillväxtverket, Visita och Åklagarmyndigheten.

Följande remissinstanser har angett att de avstår från att yttra sig: Riksdagens ombudsmän (JO), Riksrevisionen och Sveriges advokatsamfund. Följande remissinstanser har inte svarat: Almega och Lantbrukarnas Riksförbund (LRF).

Sammanfattning av promemorian Tillfälligt slopad karenstid för stöd vid korttidsarbete

Prop. 2021/22:113
Bilaga 4

I promemorian föreslås att karenstiden i lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete tillfälligt slopas. I dag gäller att ett beslut om godkännande enligt 5 a § samma lag får fattas tidigast 24 kalendermånader efter att en tidigare stödperiod löpt ut.

Den föreslagna ändringen innebär att även den arbetsgivare som mottagit stöd för korttidsarbete under perioden mars 2020–september 2021 kan beviljas stöd. En ansökan om stöd med tillämpning av den föreslagna bestämmelsen ska prövas av Skatteverket. En sådan ansökan kan ges in till Skatteverket tidigast den 1 april 2022.

Förslaget föreslås träda i kraft den 1 april 2022 och upphöra att gälla den 1 januari 2024.

Lagförslag i promemorian Tillfälligt slopad karenstid för stöd vid korttidsarbete

Regeringen har följande förslag på lagtext.

Förslag till lag om ändring i lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete

Härigenom föreskrivs att 7 a, 8 a, och 19 §§ lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 a §¹

Om de ekonomiska svårigheter som avses i 5 a § andra stycket förväntas kvarstå när den tidsperiod som anges i 6 a § löper ut får den förlängas en gång med tre kalendermånader.

En ansökan om förlängning ska ha kommit in till Skatteverket inom fyra kalendermånader från det att den tidsperiod som anges i 6 a § inletts. I annat fall får förlängning inte medges.

För stödperioder som inleds under december 2021 ska en ansökan om förlängning ha kommit in till Skatteverket senast den 30 april 2022. I annat fall får förlängning inte medges.

8 a §²

När en sådan tidsperiod som avses i 6, 6 a, 7 eller 7 a § har löpt ut, får ett beslut om godkännande enligt 5 a § fattas tidigast 24 kalendermånader efter den tidpunkten.

När en sådan tidsperiod som avses i 6, 6 a, 7 eller 7 a § har löpt ut, får ett beslut om godkännande enligt 5 a § fattas tidigast 24 kalendermånader efter den tidpunkten. *Detta gäller dock inte om den tidsperiod som löpt ut avser kalendermånader under mars 2020–september 2021.*

19 §³

En arbetsgivare som har fått preliminärt stöd ska göra en avstämning enligt 20 §.

När preliminärt stöd har lämnats enligt 5 § ska avstämning göras vid utgången av tredje kalendermånaden från den tidpunkt då en stödperiod löpt ut. Om arbetsgivaren före denna tidpunkt under tre på varandra

¹ Senaste lydelse 2020:207.

² Senaste lydelse 2020:207.

³ Senaste lydelse 2020:207.

följande kalendermånader inte har ansökt om preliminärt stöd, uppkommer dock skyldigheten att göra en avstämning vid utgången av den tremånadersperioden.

När preliminärt stöd har lämnats enligt 5 a § ska avstämning göras vid utgången av den tredje kalendermånaden från den tidpunkt då en stödperiod inleddes och därefter senast var tredje månad.

När preliminärt stöd har lämnats enligt 5 a § ska avstämning göras vid utgången av den tredje kalendermånaden från den tidpunkt då en stödperiod inleddes och därefter senast var tredje månad. *För stödperioder som inleds under perioden 1 december 2021–31 januari 2022 ska arbetsgivaren göra en avstämning vid utgången av april 2022 och därefter senast var tredje månad.*

Prop. 2021/22:113
Bilaga 5

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2022.
 2. Ärenden som har inletts hos Tillväxtverket före ikraftträdandet handläggs enligt äldre föreskrifter

Förslag till lag om ändring i lagen (2022:000) om ändring i lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete

Härigenom föreskrivs att 4 och 18 §§ lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete ska ha följande lydelse i stället för lydelsen enligt lagen (2022:000) om ändring i den lagen.

Lydelse enligt prop. 2021/22:77 *Föreslagen lydelse*

4 §

Vid tillämpning av denna lag ska följande gälla:

1. *Ordinarie arbetstid* är den tid som en arbetstagare skulle ha arbetat, om han eller hon inte hade deltagit i korttidsarbete. Vid beräkning av den ordinarie arbetstiden ska det bortses från frånvaro.

2. *Ordinarie lön* är den regelmässigt utgående kontanta lön som arbetstagaren skulle ha haft under stödmånaden om han eller hon inte hade deltagit i korttidsarbete. I den ordinarie lönen ingår dock inte löneökningar som avser tid efter jämförelsemånaden. Inte heller ingår lön till den del som den överstiger det belopp som regeringen bestämmer. Vid beräkning av den ordinarie lönen ska det bortses från frånvaro. Om arbetstagaren har deltagit i korttidsarbete under endast en del av stödmånaden, utgör den ordinarie lönen motsvarande del.

3. *Korttidsarbete* är arbete där arbetstiden är kortare än den ordinarie arbetstiden, eller där partiell arbetsbefrielse införs med stöd av ett centralt kollektivavtal under en begränsad period och lönen därför är lägre än den ordinarie lönen.

4. *Stödperiod* är den tidsperiod när stöd vid korttidsarbete ska lämnas enligt 5–8 a §§.

5. *Stödmånad* är den kalendermånad som arbetsgivaren begär preliminärt stöd för.

6. *Jämförelsemånad* är den kalendermånad som infaller tre månader före den månad då regeringen föreskriver att stöd vid korttidsarbete ska lämnas enligt 5 § eller, då Skatteverket fattat beslut om godkännande enligt 5 a §, den kalendermånad som infaller tre månader före den kalendermånad då beslutet fattades.

6. *Jämförelsemånad* är den kalendermånad som infaller tre månader före den månad då regeringen föreskriver att stöd vid korttidsarbete ska lämnas enligt 5 § eller, då Skatteverket fattat beslut om godkännande enligt 5 a §, den kalendermånad som infaller tre månader före den kalendermånad då beslutet fattades. *För stödperioder som inleds under perioden 1 december 2021–31 januari 2022 är jämförelsemånaden november 2021 i de fall Skatteverket fattat beslut om godkännande enligt 5 a §.*

7. *Avstämningstidpunkt* är den tidpunkt då skyldigheten att göra en avstämning har uppkommit.

8. *Avstämningssperiod* är en stödperiod eller den kortare period som skyldigheten att göra en avstämning avser.

9. *Kompetensinsats* är en insats som syftar till att höja eller validera kompetensen hos en arbetstagare.

Prop. 2021/22:113
Bilaga 5

18 §

En ansökan om preliminärt stöd ska ha kommit in till Skatteverket inom två kalendermånader från utgången av stödmånaden. I annat fall får stöd inte lämnas för stödmånaden.

Vid stöd efter godkännande enligt 5 a § ska den första stödmånaden i stödperioden infalla senast 45 dagar efter godkännandet. I annat fall får stöd inte lämnas.

För en stödmånad under perioden 1 december 2021–31 januari 2022 ska en ansökan om preliminärt stöd ha kommit in till Skatteverket senast den 30 april 2022. I annat fall får stöd inte lämnas för stödmånaden.

Förslag till lag om ändring i lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete

Härigenom föreskrivs att 4, 7 a, 8 a, 18 och 19 §§ lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt lagförslag 2.2

Föreslagen lydelse

4 §

Vid tillämpning av denna lag ska följande gälla:

1. *Ordinarie arbetstid* är den tid som en arbetstagare skulle ha arbetat, om han eller hon inte hade deltagit i korttidsarbete. Vid beräkning av den ordinarie arbetstiden ska det bortses från frånvaro.

2. *Ordinarie lön* är den regelmässigt utgående kontanta lön som arbetstagaren skulle ha haft under stödmånaden om han eller hon inte hade deltagit i korttidsarbete. I den ordinarie lönen ingår dock inte löneökningar som avser tid efter jämförelsemånaden. Inte heller ingår lön till den del som den överstiger det belopp som regeringen bestämmer. Vid beräkning av den ordinarie lönen ska det bortses från frånvaro. Om arbetstagaren har deltagit i korttidsarbete under endast en del av stödmånaden, utgör den ordinarie lönen motsvarande del.

3. *Korttidsarbete* är arbete där arbetstiden är kortare än den ordinarie arbetstiden, eller där partiell arbetsbefrielse införs med stöd av ett centralt kollektivavtal under en begränsad period och lönen därför är lägre än den ordinarie lönen.

4. *Stödperiod* är den tidsperiod när stöd vid korttidsarbete ska lämnas enligt 5–8 a §§.

5. *Stödmånad* är den kalendermånad som arbetsgivaren begär preliminärt stöd för.

6. *Jämförelsemånad* är den kalendermånad som infaller tre månader före den månad då regeringen föreskriver att stöd vid korttidsarbete ska lämnas enligt 5 § eller, då Skatteverket fattat beslut om godkännande enligt 5 a §, den kalendermånad som infaller tre månader före den kalendermånad då beslutet fattades. För stödperioder som inleds under perioden 1 december 2021–31 januari 2022 är jämförelsemånaden november 2021 i de fall Skatteverket fattat beslut om godkännande enligt 5 a §.

6. *Jämförelsemånad* är den kalendermånad som infaller tre månader före den månad då regeringen föreskriver att stöd vid korttidsarbete ska lämnas enligt 5 § eller, då Skatteverket fattat beslut om godkännande enligt 5 a §, den kalendermånad som infaller tre månader före den kalendermånad då beslutet fattades.

7. *Avstämningstidpunkt* är den tidpunkt då skyldigheten att göra en avstämning har uppkommit.

8. *Avstämningssperiod* är en stödperiod eller den kortare period som skyldigheten att göra en avstämning avser.

9. *Kompetensinsats* är en insats som syftar till att höja eller validera kompetensen hos en arbetstagare.

Prop. 2021/22:113
Bilaga 5

Lydelse enligt lagförslag 2.1

Föreslagen lydelse

7 a §

Om de ekonomiska svårigheter som avses i 5 a § andra stycket förväntas kvarstå när den tidsperiod som anges i 6 a § löper ut får den förlängas en gång med tre kalendermånader.

En ansökan om förlängning ska ha kommit in till Skatteverket inom fyra kalendermånader från det att den tidsperiod som anges i 6 a § inletts. I annat fall får förlängning inte medges. *För stödperioder som inleds under december 2021 ska en ansökan om förlängning ha kommit in till Skatteverket senast den 30 april 2022. I annat fall får förlängning inte medges.*

En ansökan om förlängning ska ha kommit in till Skatteverket inom fyra kalendermånader från det att den tidsperiod som anges i 6 a § inletts. I annat fall får förlängning inte medges.

8 a §

När en sådan tidsperiod som avses i 6, 6 a, 7 eller 7 a § har löpt ut, får ett beslut om godkännande enligt 5 a § fattas tidigast 24 kalendermånader efter den tidpunkten. *Detta gäller dock inte om den tidsperiod som löpt ut avser kalendermånader under mars 2020–september 2021.*

När en sådan tidsperiod som avses i 6, 6 a, 7 eller 7 a § har löpt ut, får ett beslut om godkännande enligt 5 a § fattas tidigast 24 kalendermånader efter den tidpunkten.

Lydelse enligt lagförslag 2.2

Föreslagen lydelse

18 §

En ansökan om preliminärt stöd ska ha kommit in till Skatteverket inom två kalendermånader från utgången av stödmånaden. I annat fall får stöd inte lämnas för stödmånaden.

Vid stöd efter godkännande enligt 5 a § ska den första stödmånaden i stödperioden infalla senast 45 dagar efter godkännandet. I annat fall får stöd inte lämnas.

För en stödmånad under perioden 1 december 2021–31 januari 2022 ska en ansökan om preliminärt stöd ha kommit in till Skatteverket senast vid utgången av april 2022. I annat fall får stöd inte lämnas för stödmånaden.

19 §

En arbetsgivare som har fått preliminärt stöd ska göra en avstämning enligt 20 §.

När preliminärt stöd har lämnats enligt 5 § ska avstämning göras vid utgången av tredje kalendermånaden från den tidpunkt då en stödperiod löpt ut. Om arbetsgivaren före denna tidpunkt under tre på varandra följande kalendermånader inte har ansökt om preliminärt stöd, uppkommer dock skyldigheten att göra en avstämning vid utgången av den tremånadersperioden.

När preliminärt stöd har lämnats enligt 5 a § ska avstämning göras vid utgången av den tredje kalendermånaden från den tidpunkt då en stödperiod inleddes och därefter senast var tredje månad. *För stödperioder som inleds under perioden 1 december 2021–31 januari 2022 ska arbetsgivaren göra en avstämning vid utgången av april 2022 och därefter senast var tredje månad.*

När preliminärt stöd har lämnats enligt 5 a § ska avstämning göras vid utgången av den tredje kalendermånaden från den tidpunkt då en stödperiod inleddes och därefter senast var tredje månad.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2024.
 2. Äldre bestämmelser gäller dock för fortfarande för stöd som avser stödmånader till och med den 31 december 2023.

Förteckning över remissinstanserna avseende promemorian Tillfälligt slopad karenstid för stöd vid korttidsarbete

Prop. 2021/22:113
Bilaga 6

Efter remiss har yttranden inkommit från Almega, Domstolsverket, Ekonomistyrningsverket, FAR, Företagarna, Förvaltningsrätten i Stockholm, Hotell- och restaurangfacket, IF Metall, IKEM – Innovations- och kemiindustrierna i Sverige, Industriarbetsgivarna, Konjunkturinstitutet, Landsorganisationen i Sverige (LO), Regelrådet, Skatteverket, Svensk Handel, Svenskt Näringsliv, Sveriges akademikers centralorganisation (Saco), Taxiförbundet, Teknikföretagen i Sverige, Tillväxtanalys, Tillväxtverket, Tjänstemännens Centralorganisation (TCO), Transportarbetareförbundet, Transportföretagen, Unionen och Visita.

Följande remissinstans har inte svarat: Handelsanställdas förbund och Svensk Industriförening.

Yttranden har även inkommit från Sjöbefälsföreningen och Sveriges Läkarförbund

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 3 februari 2022

Närvarande: statsminister Andersson, ordförande, och statsråden Hallengren, Hultqvist, Damberg, Shekarabi, Ygeman, Linde, Ekström, Strandhäll, Eneroth, Dahlgren, Ernkran, Hallberg, Nordmark, Sätherberg, Thorwaldsson, Gustafsdotter, Axelsson Kihlblom, Elger, Farmanbar, Danielsson, Karkiainen

Föredragande: statsråden Damberg, Ygeman, Eneroth, Thorwaldsson, Gustafsdotter, Farmanbar

Regeringen beslutar proposition Extra ändringsbudget för 2022 – Slopad karenstid för stöd vid korttidsarbete, förstärkt evenemangsstöd och andra åtgärder med anledning av coronaviruset samt kompensation till hushållen för höga elpriser